

Fremsat den 15. december 2010 af justitsministeren (Lars Barfoed)

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1320 af 28. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1338 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 716 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 54, stk. 1, affattes således:

»Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept. 1. pkt gælder tilsvarende for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.«

2. I § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., samt § 81, stk. 1 og 3, ændres »15« til: »14«.

3. I § 118, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 6« til: »jf. dog stk. 5«.

4. § 118, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

5. § 118, stk. 8, 3. -6. pkt., som bliver stk. 7, 3. -6. pkt., ophæves.

6. § 118 a, stk. 1, affattes således:

»Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. For gående og førere af cykel, hestekøretøj eller hest udmåles bøder dog til 700 kr. eller derover og for personer med særlig lav indtægt til 500 kr. eller derover.«

7. § 118 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

8. I § 118 a, stk. 5, som bliver stk. 4, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«.

9. I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-4«.

10. I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.: »Bøderne for de i 1. pkt. nævnte overtrædelser udmåles til 500 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500.«

11. Efter § 118 a indsættes før overskriften før § 119:

»§ 118 b. Hvor der ikke er fastsat særlige bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde, kan det ved straffens fastsættelse kun indgå som skærpene omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, hvis det nye forhold er begået inden 5 år, jf. dog stk. 2, efter, at den tidligere afgørelse blev endelig.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, er den i stk. 1 nævnte periode dog 2 år.«

12. I § 125, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 54, stk. 1« til: »§ 54, stk. 1, 2. pkt.«

13. § 126, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., eller under skærpene omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,«

14. I § 128, stk. 2, ændres »§ 54, stk. 2, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2,« til: »§ 54, stk. 1 eller 2,«.

15. I § 133 a, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »førerretten«: »eller stk. 4, nr. 1«.

16. § 133 a, stk. 3, nr. 1, affattes således:

- »1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og«

17. I § 133 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Konfiskation skal ligeledes ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, § 63 a, stk. 1, eller § 117 a, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1 eller stk. 2, nr. 1.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

18. I § 133 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

19. I § 133 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og hovedindhold
3. Forhøjelse af bøder mv.
 - 3.1. Baggrund
 - 3.2. Forhøjelse af bøder
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Færdselslovens straffebestemmelser
 - 3.2.1.2. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000
 - 3.2.2. Rigsadvokatens overvejelser
 - 3.2.2.1. Indledning
 - 3.2.2.2. Minimumsbøden
 - 3.2.2.3. Andre forhøjelser
 - 3.2.2.3.1. Overtrædelser omfattet af klippekortordningen
 - 3.2.2.3.2. Overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud
 - 3.2.2.3.3. Hastighedsoverskridelser
 - 3.2.2.3.4. Øvrige særlige forhøjelser fordelt efter trafikanttype
 - 3.2.2.3.4.1. Gående, cyklister og ridende
 - 3.2.2.3.4.2. Knallerter
 - 3.2.2.3.4.3. Andre motordrevne køretøjer end knallerter
 - 3.2.2.3.4.4. Overtrædelser hovedsageligt vedrørende tunge køretøjer
 - 3.2.2.3.5. Pristalsregulering af øvrige bøder
 - 3.2.3. Justitsministeriets overvejelser
 - 3.3. Gentagelsesvirkning
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Rigsadvokatens overvejelser
 - 3.3.3. Justitsministeriets overvejelser
4. Obligatorisk konfiskation af køretøjet ved kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden
 - 4.1. Gældende ret
 - 4.1.1. Kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden
 - 4.1.2. Færdselslovens regler om konfiskation
 - 4.1.2.1. Fakultativ konfiskation
 - 4.1.2.2. Obligatorisk konfiskation
 - 4.2. Justitsministeriets overvejelser
5. Kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.
 - 5.1. Gældende ret
 - 5.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 5.2.1. Straf og førerretsfrakendelse for overtrædelse af nulgrænsen
 - 5.2.2. Obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med overtrædelse af nulgrænsen
6. Ansvarssubjektet i sager om manglende brug af sikkerhedssele og styrthjelm mv.
 - 6.1. Gældende ret
 - 6.2. Justitsministeriets overvejelser
7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.
 - 7.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 7.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 7.3. Administrative konsekvenser for borgerne
 - 7.4. Miljømæssige konsekvenser

- 7.5. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder, organisationer mv.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forbedre færdselssikkerheden ved en række forhøjelser af bøderne på færdselsområdet, en udvidet adgang til at konfiskere køretøjer fra førere, som kører uden førerret, og en skærpelse af reglerne om førerretsfrakendelse for kørsel efter indtagelse af euforiserende stoffer mv.

Et af hovedelementerne i lovforslaget er en revision af de gældende bødetakster på færdselsområdet, som for en stor dels vedkommende ikke har været reguleret siden 2000 eller tidligere. Der lægges op til en generel forhøjelse af bødetaksterne, ligesom det er hensigten med de foreslåede nye bødetakster i højere grad at sikre sammenhæng mellem de enkelte overtrædelsers grovhed og bødernes størrelse.

Dernæst tager lovforslaget sigte på at udvide færdselslovens konfiskationsordning, således at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden fremover skal kunne medføre konfiskation af køretøjet på obligatorisk grundlag.

Lovforslaget indebærer endvidere nogle skærper af sanktionerne for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet, navnlig således at overtrædelse af den såkaldte nulgrænse som hovedregel fremover vil medføre ubetinget (og ikke betinget) frakendelse af førerretten.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte ændringer i bestemmelserne om ansvarssubjektet i sager om overtrædelse af pligten til at anvende sikkerhedssele og styrthjelm. Denne del af forslaget er en konsekvens af, at den kriminelle lavalder er blevet sænket fra 15 til 14 år, således at handlinger foretaget af 14-årige nu kan medføre straf.

2. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Det foreslås for det første, at *bødetaksterne på færdselsområdet* generelt forhøjes som følge af den almindelige prisudvikling, og at minimumsbøden hæves. Endvidere foreslås bøderne for visse overtrædelser derudover hævet, under hensyn til den færdselssikkerhedsmæssige risiko, som overtrædelserne indebærer. Samtidig præciseres de gældende principper om gentagelsesvirkning inden for normalstrafferammen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-11, bemærkningernes punkt 3 nedenfor og bilag 2 til lovforslaget.

Det foreslås endvidere at udvide kredsen af færdselslovsovertrædelser, som kan medføre konfiskation af kø-

retøjet på obligatorisk grundlag. Nærmere bestemt indebærer forslaget, at kørsel uden at have erhvervet kørekort og kørsel i frakendelsestiden skal være omfattet af ordningen om obligatorisk konfiskation, hvorefter en række nærmere opregnede overtrædelser medfører konfiskation, hvis føreren inden for 3 år gør sig skyldig i tre af sådanne forhold. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 17-19, og bemærkningernes punkt 4 nedenfor.

Herudover indebærer lovforslaget en skærpelse af sanktionerne for kørsel efter indtagelse af euforiserende stoffer mv. Nærmere bestemt lægges der med forslaget op til som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af den såkaldte nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, således at frakendelsen fremover i almindelighed vil skulle ske ubetinget og ikke betinget. Endvidere foreslås den bødestraf, der normalt idømmes ved førstegangsovertrædelse af nulgrænsen, som udgangspunkt fordoblet fra en halv til en hel måneds nettoløn, ligesom sådanne overtrædelser som udgangspunkt vil blive omfattet af færdselslovens regler om obligatorisk konfiskation af køretøjer. De foreslåede sanktionsskærper omfatter efter forslaget dog ikke tilfælde, hvor det pågældende bevidsthedspåvirkende stof er indtaget i henhold til en lovlig recept, men hvor den foreskrevne dosis er overskredet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 12-14 og 16, og bemærkningernes punkt 5 nedenfor.

Endelig indeholder lovforslaget en justering af reglerne om en førers strafsanktionerede pligt til at påse, at passagerer under 15 år anvender sikkerhedssele eller styrthjelm mv. Som en konsekvens af, at den kriminelle lavalder er blevet sænket fra 15 til 14 år, foreslås det således, at 14-årige fremover selv skal bære det straffetretlige ansvar for overholdelse af reglerne om sikkerhedssele, styrthjelme og antallet af passagerer, der lovligt kan befordres, mens førerens ansvar som følge heraf foreslås begrænset til at gælde passagerer under 14 år. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningernes punkt 6 nedenfor.

3. Forhøjelse af bøder mv.

3.1. Baggrund

Bødefastsættelsen på færdselsområdet er i høj grad baseret på standard-bødetakster. Disse bødetakster fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sank-

tionspåstande mv. i færdselssager, som rettet senest i august 2010.

En stor del af bødetaksterne er ikke ændret siden 2000. På visse områder er bøderne dog skærpet ved lovændringer. Det gælder bl.a. bøderne for overskridelse af hastighedsgrænserne, spirituskørsel og flugtbilisme.

Ud fra den betragtning at en stor del af bødetaksterne – set i forhold til løn- og prisudviklingen – næppe (længere) kan antages at have nogen nævneværdig præventiv effekt, og at der som følge af ovennævnte skærpelser af enkelte bødestrafte kan være behov for generelt at vurdere, om der er indbyrdes overensstemmelse mellem størrelsen af bøderne for de enkelte overtrædelser, har Rigsadvokaten efter aftale med Justitsministeriet foretaget en gennemgang af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 med henblik på at vurdere, i hvilket omfang der kan være grundlag for at forhøje de gældende bødetakster.

Resultaterne af dette arbejde fremgår af Rigsadvokatens redegørelse fra november 2009 med de rettelser, der følger af Rigsadvokatens brev af 20. oktober 2010. Redegørelsen samt brevet er optaget som bilag 2 til dette lovforslag.

3.2. Forhøjelse af bøder

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Færdselslovens straffebestemmelser

Færdselslovens straffebestemmelser fremgår af lovens §§ 117-118 a. Færdselslovsovertrædelser straffes som udgangspunkt med bøde. For nogle overtrædelser kan straffen dog i visse tilfælde stige til fængsel. Det drejer sig f.eks. om spirituskørsel, narkokørsel, særlig hensynsløs kørsel, kørsel i frakendelsestiden og kørsel uden at have erhvervet førerret.

Færdselslovens § 117 omhandler straffen for spirituskørsel med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab og overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2 (kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.). Medmindre der er grundlag for at fastsætte en frihedsstraf efter § 117, stk. 2, straffes sådan kørsel med bøde, jf. § 117, stk. 1.

Færdselslovens § 117 a omhandler straffen for kørsel i frakendelsestiden. Medmindre der er grundlag for at fastsætte en frihedsstraf efter § 117 a, stk. 2, straffes sådan kørsel med bøde, jf. § 117 a, stk. 1.

Det fremgår af færdselslovens § 117 b, at der ved bøder for spirituskørsel mv. efter § 117, stk. 1, og ved bøder for kørsel i frakendelsestiden efter § 117 a, stk. 1, skal

tages hensyn til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Færdselslovens § 117 c omhandler spirituskørsel med lille knallert. Medmindre den pågældende tidligere er dømt for spirituskørsel, straffes sådan kørsel med bøde.

Efter færdselslovens § 117 d, stk. 1, straffes overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, med fængsel indtil 1 år. Hvis der foreligger formildende omstændigheder er straffen dog bøde. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, vedrører tilfælde, hvor en trafikant, der bliver indblandet i et færdselsuheld, undlader i muligt omfang at yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade.

§ 117 d, stk. 2, vedrører straffen for kørsel uden at have erhvervet førerret. Medmindre der foreligger skærpene omstændigheder, straffes sådan kørsel med bøde.

Færdselslovens § 118, stk. 1, indeholder en nærmere opregning af de øvrige færdselslovsovertrædelser, der kan medføre straf. Medmindre overtrædelserne kan karakteriseres som særlig hensynsløs kørsel, straffes de pågældende overtrædelser med bøde. De overtrædelser, der er omfattet af bestemmelsen, er § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60, stk. 5, § 60 a, stk. 5, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 67, § 70, stk. 1 og 2, § 72, §§ 74-75, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105. Det drejer sig bl.a. om vigepligtsforseelser, hastighedsoverskridelser, overskridelse af spærrelinjer mv.

På samme måde straffes den, der tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

For en række af de overtrædelser, der er nævnt i § 118, stk. 1, følger det af § 118, stk. 2, at der skal udmåles en skærpet bøde. Det gælder således ved overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 14, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18-29, §§ 31-36, § 37, stk. 4, § 41, §§ 44-49, § 50, stk. 2 og 3, §§ 51 og 52, § 54, stk. 3-5, § 62, stk. 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, § 65, stk. 1, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, og §§ 87 og 88. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelserne vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Endvidere foreskriver færdselslovens § 118, stk. 3-5, visse særligt skærpede regler om bødeudmålingen i sager om hastighedsovertrædelser. De generelle hastighedsbegrænsninger findes i færdselslovens § 42, mens § 43 omhandler hastighed for særlige typer af køretøjer. Reg-

lerne i § 118, stk. 3-5, omfatter ikke overskridelser af de særlige hastighedsgrænser for knallerter i færdselslovens § 43 a.

Det fremgår af § 118, stk. 3, at der ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af hastighedsgrænserne i §§ 42 og 43 skal tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser begået ved kørsel med 1) biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg med tilkøbt påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, 2) lastbiler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, 3) busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, 4) vogntog bestående af de under nr. 2 og 3 nævnte køretøjer og registreringspligtige påhængskøretøjer, 5) led-busser eller 6) motorcykel med tilkøbt påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Ifølge § 118, stk. 4, skal det ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, tillige indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover. Bestemmelsen vedrører det såkaldte højhastighedstillæg, som er nærmere omtalt under punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Herudover fremgår det af § 118, stk. 5, at der ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, udmåles en særlig skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover. Bestemmelsen vedrører det såkaldte »30 pct.-tillæg«, som også er omtalt nærmere under punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Endelig indeholder § 118, stk. 8, bl.a. hjemmel til, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at der for visse typer af overtrædelser kan fastsættes en skærpet bøde.

Det følger af færdselslovens § 118 a, stk. 1, at bøder for overtrædelse af loven og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. I medfør af stk. 2 kan bøder til personer med særlig lav indtægt dog udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Bødefastsættelsen ved overtrædelser af færdselsloven eller forskrifter udstedt i medfør af loven er undergivet princippet om absolut kumulation, som følger af færdselslovens § 118 a, stk. 3 og 4. Heraf fremgår bl.a., at hvis der til samtidig pådømmelse foreligger flere over-

trædelser af færdselsloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf, som medfører idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen som udgangspunkt for hver overtrædelse. Samme princip fører til, at hvis en overtrædelse medfører idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmes som udgangspunkt en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det bemærkes dog, at princippet om absolut kumulation efter færdselslovens § 118 a, stk. 5, kan fraviges, når særlige grunde taler for det.

3.2.1.2. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000

Bestemmelserne i § 118 a er indsat i færdselsloven ved lov nr. 475 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven (Bødefastsættelse), hvor den seneste gennemgående revision af bødefastsættelsen på færdselsområdet fandt sted.

Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 blev udarbejdet på baggrund af den nævnte lovændring. Som nævnt ovenfor under punkt 3.1 er der siden 2000 foretaget flere ændringer af færdselsloven, som bl.a. har haft til hensigt at forhøje bøderne for visse færdselsforseelser. Den nævnte Rigsadvokatmeddelelse er løbende blevet justeret på baggrund af disse lovændringer.

Meddelelsen indeholder et meget stort antal vejledende bødetakster angående overtrædelser af de enkelte paragraffer i færdselsloven. Meddelelsen indeholder også i et vist omfang bødetakster angående overtrædelser af forskrifter, der er fastsat i medfør af loven. Bødetaksterne er fastsat dels på baggrund af tilkendegivelser i forarbejderne til de enkelte bestemmelser, dels på baggrund af retspraksis.

Hovedparten af bøderne på færdselsområdet er »faste bøder«, der varierer fra en bøde på 500 kr. (minimumsbøden) til en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde. I enkelte tilfælde afhænger bødens størrelse dog af den pågældendes indtægt. Som eksempel herpå kan nævnes bødefastsættelsen ved spirituskørsel, hvor bøden i førstegangstilfælde med en promille på indtil 2,00 fastsættes til en måneds nettoløn ganget med promillens størrelse. I andre tilfælde fastsættes bøden i forhold til den procentvise overskridelse af den pågældende regel. Som eksempel herpå kan nævnes overtrædelse af de generelle hastighedsgrænser i færdselslovens § 42 og overtrædelse af reglerne i køre- og hviletidsforordningen.

Retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 anvendes af politiet og anklagemyndigheden, og det forudsættes i meddelelsen, at bødetaksterne i kataloget følges over hele landet. Det er endvidere Justitsministeriets indtryk, at de vejledende bødetakster i meddelelsen

i almindelighed følges af domstolene ved afgørelsen af sager om overtrædelse af færdselsloven.

3.2.2. Rigsadvokatens overvejelser

3.2.2.1. Indledning

Som nævnt ovenfor under punkt 3.1 har Rigsadvokaten foretaget en gennemgang af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 og er i den forbindelse fremkommet med forslag til bødeforhøjelser, jf. bilag 2 til lovforslaget.

Rigsadvokaten har anført, at det må antages, at en effektiv håndhævelse af en så entydigt adfærdsregulerende lov som færdselsloven i høj grad er afhængig af trafikanternes opfattelse af risikoen for at blive grebet i en overtrædelse. Herudover er det af væsentlig betydning, at der opretholdes et effektivt sanktionssystem, hvor bøderne må have en sådan størrelse, at de virker præventivt.

Under henvisning til, at en stor del af bødetaksterne for overtrædelse af færdselsloven ikke forud for eller siden 2000 er ændret, har Rigsadvokaten endvidere anført, at flere af de fastsatte bøder set i forhold til løn- og prisudviklingen samt overtrædelsernes karakter næppe kan antages at have nogen præventiv effekt af betydning i dag. Rigsadvokaten har på den baggrund fremsat en række forslag til bødeforhøjelser. Disse forslag er gengivet i kort form nedenfor. For en mere detaljeret gennemgang af forslagene henvises til Rigsadvokatens redegørelse i bilag 2 til lovforslaget.

Det bemærkes, at Rigsadvokaten generelt ikke har fundet anledning til at foreslå forhøjelse af bødetakster, der har været undergivet lovregulering i de senere år som f.eks. færdselslovens regler om kørsel i frakendelsestiden, spirituskørsel og kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv. De pågældende lovændringer er gennemgået nærmere under afsnit 2.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

Rigsadvokaten har i redegørelsen afslutningsvis anført, at gennemførelse af forslagene om forhøjelse af bøderne på færdselsområdet antageligt vil kunne rejse spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at lovgivningsmagten giver domstolene detaljerede anvisninger for straffens fastsættelse på området.

Rigsadvokaten bemærker i den forbindelse, at der navnlig på færdselsområdet gennem de seneste mange år har udviklet sig en praksis for, at der i forarbejder til ændringer af færdselsloven fastsættes relativt præcise anvisninger til domstolene om strafniveauet. Baggrunden herfor er det betydelige antal ensartede sager på området, hvor straffene i vidt omfang fastsættes takstmæssigt, og hvor personlige forhold kun tillægges begrænset betydning ved strafudmåling.

Det anføres videre i redegørelsen, at hvis en ændret praksis for sanktionerne i disse tilfælde ikke ligger klar fra starten, vil politiet og anklagemyndigheden ikke kunne afgøre sagerne ved bødeforelæg, men vil være nødsaget til at indbringe et antal sager for domstolene, indtil der foreligger retspraksis på området. Dette vil medføre en forøget ressourceanvendelse hos både domstolene og anklagemyndigheden, ligesom sigtede i lignende sager må afvente udfaldet af prøvesagerne, før deres sager kan afgøres.

Endelig anfører Rigsadvokaten, at anvisninger om strafniveauet i lovens forarbejder ikke vil afskære domstolene fra i særlige tilfælde efter en konkret, individuel vurdering at fravige bødetaksterne i den enkelte sag.

3.2.2.2. Minimumsbøden

Efter Rigsadvokatens opfattelse må en bøde på 500 kr. for de fleste mennesker antages at udgøre et forholdsvis beskedent beløb set i lyset af løn og prisudviklingen siden den seneste gennemgribende revision af bødekatologet i 2000. En bøde i denne størrelsesorden kan derfor opleves som en tilkendegivelse af, at der er tale om en bagatelagtig forseelse. En minimumsbøde på 500 kr., jf. færdselslovens § 118 a, stk. 1, kan derfor efter Rigsadvokatens opfattelse ikke antages at have nogen præventiv effekt af betydning. Hertil kommer, at standsnings- og parkeringsafgiften i færdselslovens § 121, stk. 5, udgør 510 kr., og at kontrolafgiften for at køre uden gyldig rejsehjemmel i S-tog nu er 750 kr.

På denne baggrund finder Rigsadvokaten, at der er grundlag for at hæve den nugældende minimumsbøde således, at der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert), mens minimumsbøden for gående, cykler, hestevogne og ridende efter Rigsadvokatens opfattelse passende kan fastsættes til 700 kr.

Rigsadvokaten bemærker i den forbindelse, at overtrædelser, der begås med motordrevne køretøjer, generelt må vurderes som mere trafikfarlige for både føreren selv og andre trafikanter end de overtrædelser, der begås af de såkaldte »bløde trafikanter« som gående og cyklister. Der findes således overtrædelser af færdselsloven begået af gående, cyklister m.fl., som efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan begrunde en minimumsbøde på 1.000 kr. henset til disse trafikanters generelt lavere trafikfarlighed.

Endvidere er overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen undtaget fra Rigsadvokatens forslag om en minimumsbøde på 1.000 kr. Rigsadvokaten har herved lagt vægt på, at sanktionerne på dette område senest er

ændret med virkning fra den 1. september 2005, og at der på nuværende tidspunkt ikke findes grundlag for en yderligere skærpelse af disse bøder. Dette gælder også den første bødeposition på 500 kr. til førere, som efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan undergives særlig forhøjelse, uden at dette berører det samlede sanktions-system.

Som konsekvens af forslaget om forhøjelse af minimumsbøden bør der efter Rigsadvokatens opfattelse endvidere ske forhøjelse af beløbet i færdselslovens § 118 a, stk. 2, 2. pkt., om den mindste bøde, der kan fastsættes til personer med særlig lav indtægt. Dette beløb, som efter gældende ret er 300 kr., kan efter Rigsadvokatens opfattelse passende fastsættes til 500 kr. henset til størrelsen af de foreslåede minimumsbøder samt løn- og prisudviklingen siden 2000.

Det bemærkes, at Rigsadvokatens forslag om fastsættelse af en ny generel minimumsbøde ved overtrædelse af færdselsloven ikke forudsættes at ændre ved de særlige højere minimumsbøder, der er fastsat for enkelte overtrædelsestyper som f.eks. spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden.

Der henvises til afsnit 4.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3. Andre forhøjelser

3.2.2.3.1. Overtrædelser omfattet af klippekortordningen

Rigsadvokaten har foreslået, at der for overtrædelser omfattet af klippekortordningen fastsættes en vejledende bødetakst på 2.000 kr.

Klippekortordningen indebærer, at føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, betinget skal frakendes førerretten, hvis han eller hun inden for en periode af 3 år gør sig skyldig i tre overtrædelser af de i færdselslovens § 125, stk. 2, nævnte bestemmelser, der ikke i sig selv medfører frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1. Er der tale om en førstegangserhverver, vil der i stedet blive pålagt kørselsforbud, hvis den pågældende inden for de første 3 år efter erhvervelse af førerretten gør sig skyldig i to af de nævnte overtrædelser, jf. færdselslovens § 125, stk. 3, jf. § 127.

De overtrædelser, som er omfattet af klippekortordningen, er navnlig adfærdsbaserede overtrædelser, der er væsentlige for trafikikkerheden, f.eks. fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel med for kort afstand til forankørende og tilsidesættelse af forbud mod overhaling. Hertil kommer overtrædelser af regler vedrørende fastspænding af og sikkerhedsudstyr til børn.

De gældende bødetakster for overtrædelser omfattet af klippekortordningen varierer fra bøder på 500 kr. til bøder på 1.500 kr. med undtagelse af bødetaksterne for hastighedsovertrædelser, der er særligt reguleret, jf. nærmere punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Rigsadvokaten har som begrundelse for forslaget om at forhøje bøderne for klipforseelser bl.a. anført, at de overtrædelser, som er omfattet af klippekortordningen, på grund af deres farlighed for andre trafikanter eller farlighed for medbragte børns sikkerhed generelt bør straffes med en væsentlig højere bøde end den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer. Rigsadvokaten har endvidere anført, at der – henset til overtrædelsernes karakter, herunder at alle overtrædelser medfører klip i kørekortet – ikke er grundlag for at opretholde den eksisterende forskel på bødetaksterne.

Den forhøjede bøde på 2.000 kr. skal efter Rigsadvokatens forslag dog ikke anvendes ved hastighedsovertrædelser, som er omfattet af klippekortordningen. Baggrunden herfor er, at bøderne ved overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser er særligt reguleret, og at Rigsadvokaten har foreslået andre generelle forhøjelser i relation til disse bøder. Der henvises til punkt 3.2.2.3.3 nedenfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.4 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.2. Overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud

De almindelige bestemmelser om frakendelse af førerretten findes i færdselslovens § 125 (betinget frakendelse) og § 126 (ubetinget frakendelse) samt i § 127 om kørselsforbud og § 128 om frakendelsestidens længde.

Når der er tale om overtrædelser af en sådan grovhed, at frakendelse af førerretten kan komme på tale, er der fast praksis for, at bøden – uanset den vejledende bødetakst for den enkelte overtrædelse – ikke fastsættes til et beløb under 1.500 kr. Det bemærkes, at bøden på 1.500 kr. er en minimumsbøde, og der kan således forekomme situationer, hvor bøden vil være højere, herunder hvis der er begået flere overtrædelser af færdselsloven.

Rigsadvokaten har foreslået, at bøden for overtrædelser, der medfører betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud fremover ikke fastsættes til beløb under 2.500 kr.

En bøde på 2.500 kr. vil efter Rigsadvokatens opfattelse udgøre en passende sanktion i de tilfælde, hvor førerens adfærd i trafikken har været så grov, at der i sagen er grundlag for betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud. Ved den foreslåede forhøjelse har Rigsadvokaten på den ene side lagt vægt

på, at bøden herved bliver højere end den foreslåede bødetakt på 2.000 kr. ved overtrædelser omfattet af klippekortordningen, og på den anden side at føreren ved siden af bøden skal afholde ikke ubetydelige udgifter til køreprøver og kurser mv. for at beholde/generhverve førerretten.

Reglerne om førerretsfrakendelse omfatter i dag ikke retten til at føre lille knallert. Justitsministeriet forventer imidlertid i indeværende folketingsssamling at fremsætte et særskilt lovforslag om knallerter, hvor der bl.a. vil blive lagt op til at indføre en helt ny ordning om frakendelse af retten til at føre lille knallert. Rigsadvokaten har i sit brev af 20. oktober 2010, jf. bilag 2, i lyset af det nævnte lovforslag foreslået, at der – hvis lovforslaget om knallerter vedtages – indføres en ny bødetakt på 2.000 kr. for overtrædelser, der medfører frakendelse af retten til at føre lille knallert.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.5 i Rigsadvokatens redegørelse og til Rigsadvokatens tillæg hertil af 20. oktober 2010, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.3. Hastighedsoverskridelser

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.1 indeholder færdselslovens § 118, stk. 3-5, regler om udmåling af særligt skærpede bøder i visse sager om hastighedsovertrædelser begået med andre motordrevne køretøjer end knallerter. Ved bødeberegningen i sager om hastighedsovertrædelser tages der udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den aktuelle hastighedsgrænse, og bøderegningen sker efter en progressivt stigende skala, der afspejler den risikoforøgelse, som hastighedsoverskridelsen medfører. De gældende bødetakster fremgår af afsnit 4.7.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

I modsætning til mange af de øvrige bøder på færdselsområdet er der i de seneste år løbende sket skærpelser af hastighedsbøderne, herunder ved indførelse af det såkaldte højhastighedstillæg i færdselslovens § 118, stk. 4, i 2003, og ved indførelse af »30 pct.-tillægget« i § 118, stk. 5, i 2004, og bøderne ved hastighedsoverskridelser fastsættes generelt højere end flertallet af de øvrige bøder for overtrædelse af færdselsloven.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør forslaget om en generel forhøjelse af minimumsbøden fra 500 kr. til 1.000 kr., jf. ovenfor under punkt 3.2.2.2, dog også omfatte den laveste bøde på 500 kr. ved hastighedsovertrædelser. Med henblik på at bevare den indbyrdes sammenhæng mellem bødetaksterne finder Rigsadvokaten endvidere, at der også bør ske en forhøjelse af de øvrige bødepositioner for overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 3-5, jf. §§ 42-43, med 500 kr.

Rigsadvokaten har endvidere fundet, at der kan være anledning til at skærpe bøderne yderligere i forhold til de mere betydelige hastighedsovertrædelser, som begås på landeveje og i byen. En sådan skærpelse vil kunne gennemføres ved at forhøje det særlige bødetillæg på 500 kr. ved hastighedsovertrædelser på 30 pct. eller derover, som begås på andre veje end motorveje, jf. færdselslovens § 118, stk. 5. Rigsadvokaten foreslår, at dette tillæg forhøjes til 1.000 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør der derudover ske en forhøjelse af højhastighedstillægget, jf. færdselslovens § 118, stk. 4, hvis størrelse afhænger af hastighedsoverskridelsen. Det mindste takstmæssige tillæg er 500 kr., og der er samtidig 500 kr. mellem hver enkelt takst. Rigsadvokaten foreslår, at alle de nuværende takster for højhastighedstillæg forhøjes med 500 kr. Højhastighedstillægget fastsættes kun ved kørsel med en hastighed på 140 km/t og derover, hvilket efter Rigsadvokatens vurdering hovedsageligt forekommer på motorveje.

Sammenfattende indebærer Rigsadvokatens forslag således, at

- 1) alle de almindelige bødetakster, som er fastsat i overensstemmelse med færdselslovens § 118, stk. 3, forhøjes med 500 kr.,
- 2) tillægget for hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover på andre veje end motorveje, jf. færdselslovens § 118, stk. 5, forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr.,
- 3) alle takster for tillægget ved hastigheder på 140 km i timen eller derover, jf. færdselslovens § 118, stk. 4, forhøjes med 500 kr.

Afhængig af de konkrete omstændigheder stiger bøden således i det enkelte tilfælde enten med 500, 1.000 eller 1.500 kr. i forhold til det aktuelle niveau.

Gennem de foreslåede forhøjelser af bødetaksterne fastholdes et bødeniveau, der efter Rigsadvokatens opfattelse sender et klart signal til bilisterne om, at hastighedsovertrædelser både på landeveje, i byen og på motorveje er uacceptable.

Der henvises nærmere til afsnit 4.7 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.1 indeholder færdselslovens § 43 a særlige regler om hastighedsgrænser for knallerter. Den gældende bødetakt for overtrædelse af § 43 a er som udgangspunkt 500 kr. uanset hastighedsoverskridelsens størrelse. Hastighedsovertrædelser begået med stor knallert, der er af en sådan størrelse, at førerretten skal frakendes, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3, straffes dog – ligesom andre overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten – med en bøde på 1.500 kr.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at det nuværende sanktionssystem med en fast bøde på 500 kr. ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til den færdselssikkerhedsmæssige risiko, som hastighedsoverskridelser medfører. Rigsadvokaten har derfor foreslået at omlægge bødebe-
regningen i sager om hastighedsovertrædelser begået på

knallert således, at der med udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af hastighedsgrænsen i færdselslovens § 43 a fastsættes bøder efter en stigende skala.

Rigsadvokaten har foreslået, at følgende takster anvendes:

Hastighedsoverskridelse	Lille knallert
Under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	1.500 kr.
Mere end 60 pct.-100 pct.	2.000 kr. (betinget frakendelse)
Mere end 100 pct. eller mere end 100 km i timen	2.000 kr. (ubetinget frakendelse)

Hastighedsoverskridelse	Stor knallert
Under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	2.000 kr. (klipovertrædelse)
Mere end 60 pct.-100 pct.	2.500 kr. (betinget frakendelse)
Mere end 100 pct. ved hastigheder på mere end 100 km i timen eller ved kørsel med 200 km i timen eller derover.	2.500 kr. (ubetinget frakendelse)

For så vidt angår bøderne for hastighedsovertrædelser begået på lille knallert skal Rigsadvokatens forslag bl.a. ses i lyset af det lovforslag om knallerter, der som nævnt ovenfor under punkt 3.2.2.3.2 forventes fremsat i ind-
værende folketingssamling. Det ovenfor angivne skema over bødesystemet for hastighedsoverskridelser på lille knallert forudsætter således, at lovforslaget om knallerter vedtages.

I tilfælde af at der ikke vedtages et lovforslag, der indfører kørekort til lille knallert og i tilknytning hertil en frakendelsessanktion, foreslår Rigsadvokaten i stedet følgende bødetakster anvendt for hastighedsovertrædelser begået med lille knallert:

Hastighedsoverskridelse	Lille knallert
Under 50 pct.	1.000 kr.
50-99 pct.	1.500 kr.
100 pct. eller mere	2.000 kr.

Den foreslåede bøde på 2.500 kr., for hastighedsoverskridelser begået på stor knallert, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, skal ses i lyset af bestemmelserne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 11 og 12, som blev indført ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.). Efter de nævnte bestemmelser skal der ske ubetinget frakendelse af førerretten, hvis føreren har kørt med en hastighed på 200 km i timen eller ved kørsel med en hastighed på mere end 100 km i timen har overskredet den tilladte hastighedsgrænse med mere end 100 pct.

Der henvises nærmere til afsnit 4.3.3 i Rigsadvokatens redegørelse og til Rigsadvokatens tillæg hertil af 20. oktober 2010, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4. Øvrige særlige forhøjelser fordelt efter trafikanttype

Ud over de bødeforhøjelser, som fremgår ovenfor under punkt 3.2.2.23.2.2.3.3, har Rigsadvokaten foreslået en række forhøjelser gældende for særlige typer af overtrædelser, som kan fordeles efter trafikanttype.

3.2.2.3.4.1. Gående, cyklister og ridende

Rigsadvokaten har for det første overvejet, om der er særlige trafikfarlige forseelser begået af gående, cykli-

ster eller ridende, som eventuelt bør sanktioneres med en højere bøde end den foreslåede minimumsbøde på 700 kr., jf. punkt 3.2.2.2 ovenfor.

Rigsadvokaten har ikke fundet anledning til at foreslå forhøjede bøder for gående og ridende. Rigsadvokaten har i den forbindelse lagt vægt på, at disse trafikanters overtrædelser af færdselsloven i de fleste tilfælde kun udgør en fare for den pågældende selv.

Cyklisters adfærd kan efter Rigsadvokatens opfattelse derimod i højere grad skabe trafikfarlige situationer, der er alvorlige for andre trafikanter. Rigsadvokaten har på den baggrund foreslået, at der ved særlig trafikfarlige overtrædelser bør gælde en forhøjet bøde for cyklister på 1.000 kr. frem for den foreslåede minimumsbøde på 700 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør den forhøjede bøde på 1.000 kr. for cyklister omfatte de mest grundlæggende færdselsregler som kørsel over for rødt lys og kørsel mod kørselsretningen, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, tilsidesættelse af ubetinget vigepligt, højrevigepligt og vigepligt ved svingning, jf. færdselslovens § 26, stk. 2-4 og 6, og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning. Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at den forhøjede bøde skal gælde ved overtrædelser af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.3.2 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4.2. Knallerter

Rigsadvokaten har for det andet overvejet, om der for visse overtrædelser begået med *knallert* bør fastsættes en højere bøde end minimumsbøden på 1.000 kr. Rigsadvokaten har i den forbindelse foreslået, at der fastsættes en forhøjet bøde ved de typer af overtrædelser, hvor bøden også foreslås forhøjet for cyklister, jf. ovenfor under punkt 3.2.2.3.4.1. Rigsadvokaten har foreslået, at bøden fastsættes til 1.500 kr. For stor knallert vil visse af de omhandlede overtrædelser dog medføre klip i kørekortet, og bøden vil derfor skulle være 2.000 kr., jf. forslaget under punkt 3.2.2.3.1 ovenfor.

Rigsadvokaten har med hensyn til knallerter endvidere foreslået en forhøjet bøde på 1.500 kr. ved overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 4 (overladelse af føringen til en person, der er påvirket af spiritus mv.), § 67, stk. 2 (for høj maksimalhastighed og/eller konstruktive ændringer), § 65, stk. 1 og 2 (tilsidesættelse af oplysningspligten og overladelse af føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet), § 73, stk. 1, jf. bekendtgørelse om registrering og syn af køretøjer (efterligning eller

uberettiget anvendelse af nummerplader) og § 81, stk. 1 (undladt at anvende styrthjelm).

Herudover har Rigsadvokaten foreslået en forhøjet bøde ved overtrædelse af færdselslovens § 37, stk. 4 (forbud mod kap- og væddeløbskørsel). Rigsadvokaten har foreslået en bøde på 1.500 kr., når overtrædelsen er begået med lille knallert, og en bøde på 2.000 kr., når overtrædelsen er begået med stor knallert (klipovertrædelse).

For så vidt angår hastighedsovertrædelser begået med knallert henvises til punkt 3.2.2.3.3 ovenfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.3.3 og 4.6.6 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4.3. Andre motordrevne køretøjer end knallerter

Også for andre motordrevne køretøjer end knallerter har Rigsadvokaten overvejet, om der for visse overtrædelser – ud over dem, der medfører henholdsvis klip og førerretsfrakendelse, samt hastighedsoverskridelser, jf. afsnit 3.2.2.3.1-3.2.2.3.3 – bør fastsættes en højere bøde end minimumsbøden på 1.000 kr. ud fra en vurdering af overtrædelsens trafikfarlighed.

Efter de gældende bødetakster for motorkøretøjer medfører en række overtrædelser af *pligten til at respektere færdselstavler, afmærkning, signalanlæg mv.*, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, en højere bøde end normalt, hvis overtrædelsen har været til ulempe for andre, og/eller hvis overtrædelsen har medført påkørsel. Normalbøden er typisk 500 kr., mens bøden i tilfælde af ulempe eller påkørsel typisk stiger til 1.000 kr.

Rigsadvokaten har ikke fundet anledning til at foreslå en videreførelse af denne graduering af bødetaksterne, navnlig fordi det ofte vil bero på tilfældigheder, om der i den konkrete situation opstår ulempe eller påkørsel af andre trafikanter. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at der i stedet bør fastsættes en bødetakst, som afspejler overtrædelsens generelle farlighed.

Rigsadvokaten har nærmere foreslået, at bøden for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, fremover fastsættes til 1.500 kr. Forslaget omfatter ikke de overtrædelser af § 4, stk. 1 og 2, som er omfattet af klippekortordningen. For sådanne overtrædelser foreslås som nævnt i punkt 3.2.2.3.1 ovenfor en bøde på 2.000 kr.

Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at bøden for overtrædelse af forbuddet i færdselslovens § 55 a om *anvendelse af håndholdt mobiltelefon* forhøjes fra den gældende takst på 500 kr. til 1.500 kr.

Herudover har Rigsadvokaten foreslået særlige bødeforhøjelser for så vidt angår *tilfælde, hvor andre motordrevne køretøjer end knallerter overlades til en person*

uden kørekort hertil eller en person, der er spirituspåvirket mv., jf. færdselslovens § 65, stk. 2, og § 54, stk. 4.

Efter § 65, stk. 2, må ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet. Overtrædelse af bestemmelsen straffes i dag som udgangspunkt med en bøde på 500 kr., medmindre overtrædelsen vedrører et tungt køretøj. I disse tilfælde fastsættes en særlig skærpet bøde på 5.000 kr. Den særlig skærpede bøde for tunge køretøjer blev indført ved lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven.

Rigsadvokaten har foreslået, at bøden for overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører andre køretøjer end tunge køretøjer, fastsættes til en bøde på 2.500 kr. svarende til halvdelen af bøden for overtrædelser begået med tunge køretøjer. En bøde på 2.500 kr. vil samtidig svare til den bøde, der efter den lovændring, som blev gennemført ved lov nr. 347 af 6. maj 2009, gives for overtrædelse af oplysningspligten i § 65, stk. 1, for andre køretøjer end tunge køretøjer.

For så vidt angår overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 4 (overladelse af føringen til en person, der er påvirket af spiritus mv.), har Rigsadvokaten foreslået en forhøjelse af bøden til 2.500 kr.

Både med hensyn til § 65, stk. 2, og § 54, stk. 4, har Rigsadvokaten dog bemærket, at bøden til ejeren (brugeren) mv. ikke bør fastsættes højere end den bøde, der fastsættes i forhold til føreren. Hvis bøden til føreren undtagelsesvis fastsættes lavere end 2.500 kr., bør bøden til ejeren (brugeren) mv. også fastsættes til dette lavere beløb.

Rigsadvokaten har desuden foreslået bøderne for overtrædelse af færdselslovens § 80, stk. 1, om anvendelse af *sikkerhedssele*, og § 81, stk. 1, om anvendelse af *styrthjelm* forhøjet fra 500 kr. til 1.500 kr.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.6 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.4.4. Overtrædelser hovedsageligt vedrørende tunge køretøjer

Rigsadvokaten har endvidere overvejet bødeniveauet for en række overtrædelser, der hovedsageligt vedrører tunge køretøjer. Det drejer sig bl.a. om overtrædelse af reglerne om køretøjers *bredde, længde og højde*, som fremgår af dimensionsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 657 af 19. juni 2007), der bl.a. er udstedt i medfør af færdselslovens § 84, stk. 1. Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes efter de gældende takster med en bøde på 500 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør føreren ved sådanne overtrædelser fremover straffes med en bøde på 1.000 kr. svarende til den foreslåede nye minimumsbøde, jf. punkt 3.2.2.2 ovenfor. I tilfælde, hvor en eventuel transportvirksomhed kan gøres ansvarlig for førerens overtrædelser, bør bøden til virksomheden efter Rigsadvokatens opfattelse fastsættes til 2.000 kr., da kørslen udføres i virksomhedens interesse, og en eventuel besparelse ved manglende overholdelse af reglerne kommer virksomheden til gode.

De foreslåede takster bør efter Rigsadvokatens opfattelse dog ikke finde anvendelse, hvis der er tale om overtrædelser af meget grov karakter. I sådanne tilfælde har Rigsadvokaten foreslået en bødetakst på 2.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til virksomheden.

I dimensionsbekendtgørelsen er der med hjemmel i færdselslovens § 85, stk. 1, endvidere fastsat regler om *overlæs*, dvs. overskridelse af det tilladte akseltryk eller overskridelse af den tilladte totalvægt.

Bøden ved for højt akseltryk udregnes i pct. i forhold til køretøjets tilladte akseltryk. Efter de gældende takster fastsættes bøden til føreren til 20 kr. for hver pct., hvorved det faktiske akseltryk overstiger det tilladte, mens bøden til ejeren (brugeren) fastsættes til 50 kr. pr. pct. Beløbet oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Der anvendes en tolerancegrænse, så der kun rejses tiltale, hvis det tilladte akseltryk overskrides med mere end 7 pct. eller for enkeltaksler udgør mere end 500 kg. Tolerancegrænsen indebærer, at den mindste bøde efter oprunding er 500 kr. til både føreren og ejeren (brugeren).

I gentagelsestilfælde forhøjes bøden til ejeren (brugeren) med 200 kr. pr. forstraf. Derudover fordobles bøden ved flere end 10 forstraffe, hvis der er indbyrdes gentagelsesvirkning mellem forstraffene. Gentagelsesvirkningsperioden på dette område er 2 år, jf. nedenfor under afsnit 3.3.2 og 3.3.3.

Rigsadvokaten har foreslået at forhøje de nævnte takster fra 20 kr. til 75 kr. pr. pct. for føreren og fra 50 kr. til 150 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren), der fortsat vil skulle oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Den mindste bøde vil herefter udgøre 1.000 kr. til føreren og 1.500 kr. til ejeren (brugeren)

For så vidt angår overtrædelse af reglerne om totalvægt for tunge køretøjer (tilladt totalvægt på over 3.500 kg) fastsættes bøden til føreren efter de gældende takster til 100 kr. for hver pct., hvorved den faktiske vægt overstiger den tilladte, og til 250 kr. pr. pct. til ejeren (brugeren) af køretøjet. Der anvendes også på dette område en tolerancegrænse på 7 pct. og en oprundingsregel, som

indebærer, at den mindste bøde er 1.000 kr. til føreren og 2.000 kr. til ejeren (brugeren).

Ved overtrædelse af reglerne om totalvægt for tunge køretøjer forhøjes bøden til ejeren (brugeren) endvidere med 1.000 kr. pr. forstraf. Derudover fordobles bøden ved flere end 10 forstraffe, hvis der er indbyrdes gentagelsesvirkning mellem forstraffene. Gentagelsesvirkningsperioden på dette område er som anført ovenfor 2 år.

Rigsadvokaten har foreslået at forhøje de nævnte takster fra 100 kr. til 150 kr. pr. pct. for føreren og fra 250 kr. til 350 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren), der fortsat vil skulle oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Den mindste bøde vil herefter udgøre 1.500 kr. til føreren og 3.000 kr. til ejeren (brugeren).

Med hensyn til overtrædelse af reglerne om totalvægt for mindre køretøjer (tilladt totalvægt på op til 3.500 kg) fastsættes bøden til føreren efter de gældende takster til 10 kr. for hver pct., hvormed den faktiske vægt overstiger den tilladte, og til 25 kr. pr. pct. til ejeren (brugeren) af køretøjet. Der anvendes også på dette område en tolerancegrænse på 7 pct. og en oprundingsregel.

Ved overtrædelse af reglerne om totalvægt for mindre køretøjer (tilladt totalvægt på op til 3.500 kg) forhøjes bøden til ejeren (brugeren) med 200 kr. pr. forstraf. Derudover fordobles bøden ved flere end 10 forstraffe, hvis der er indbyrdes gentagelsesvirkning mellem forstraffene. Gentagelsesvirkningsperioden er 2 år.

Rigsadvokaten har foreslået at forhøje de nævnte takster fra 10 kr. til 75 kr. pr. pct. for føreren og fra 25 kr. til 150 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren), der fortsat vil skulle oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500.

Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at der som noget nyt fastsættes vejledende bødetakster for overtrædelse af *reglerne om særtransport*. Reglerne om særtransport fremgår af særtransportbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 374 af 23. april 2007), som er udstedt med hjemmel i færdselsloven. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 indeholder i dag ingen vejledende retningslinjer vedrørende særtransporter, men Rigsadvokaten har både fra politikredse og transportbranchen modtaget opfordringer til at fastsætte bødetakster for dette område i meddelelsen.

Rigsadvokaten har anført, at en gennemgang af retspraksis på området giver grundlag for at antage, at overtrædelse af særtransportbekendtgørelsen som udgangspunkt straffes med en bøde på 1.000 kr. til føreren af køretøjet og 2.000 kr. til transportvirksomheden, der lader transporten udføre. Disse bødetakster gælder dog ikke mere alvorlige overtrædelser af bekendtgørelsen,

som f.eks. kørsel med særtransport uden tilladelse (bekendtgørelsens § 14).

Rigsadvokaten har vurderet kørsel med særtransport uden tilladelse som den mest alvorlige overtrædelse af bekendtgørelsen og har foreslået, at bøden for en sådan overtrædelse fremover fastsættes til 3.000 kr. til føreren og 10.000 kr. til transportvirksomheden.

Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at overtrædelse af vilkår eller krav om anvendelse af ledsagebil i forbindelse med særtransport (bekendtgørelsens § 22, stk. 4, og § 37) skal medføre en bøde på 2.000 kr. til føreren og 6.000 kr. til transportvirksomheden.

Herudover har Rigsadvokaten foreslået, at overtrædelse af andre centrale vilkår om område, tidspunkt, rute og særlig afmærkning og overtrædelse af vilkår om spærretider og eventuelt særlige meddelte vilkår (bekendtgørelsens § 22, stk. 4) skal medføre en bøde på 2.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til transportvirksomheden.

Med hensyn til hastighedsbegrænsninger fremgår det af særtransportbekendtgørelsens § 22, stk. 1, 1. pkt., at politiet påfører den størst tilladte hastighed på særtransporttilladelsen. Endvidere fremgår det af færdselslovens § 41, at et køretøjs hastighed altid skal være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed. Rigsadvokaten har foreslået, at de takster, der er foreslået for overtrædelse af færdselslovens hastighedsgrænser på alle veje med tunge køretøjer (incl. det særlige tillæg ved hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover) skal finde tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af en vilkårsbestemt hastighedsgrænse i forbindelse med særtransport. Der henvises nærmere til punkt 3.2.2.3.3 ovenfor.

For så vidt angår overtrædelse af færdselslovens § 41 i forbindelse med særtransport har Rigsadvokaten foreslået, at sådanne tilfælde straffes med en bøde på 3.000 kr.

Endelig har Rigsadvokaten foreslået, at øvrige overtrædelser af særtransportbekendtgørelsen og/eller vilkår i tilladelsen fastsat i medfør af bekendtgørelsen lige som efter gældende ret straffes med bøder på 1.000 kr. til føreren og 2.000 kr. til den virksomhed, der lader transporten udføre.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.3.4 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.2.3.5. *Pristalsregulering af øvrige bøder*

En række af de gældende bødetakster i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager vil ikke være omfattet af forslagene, der er beskrevet ovenfor under punkt 3.2.2.3.1-3.2.2.3.4. Det

drejer sig om alle bødetakster, der efter de gældende retningslinjer straffes med en bøde, som overstiger minimumsbøden på 500 kr., men hvor der ikke er tale om bøder for overtrædelser omfattet af klippekortordningen, jf. punkt 3.2.2.3.1, overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, jf. punkt 3.2.2.3.2, hastighedsoverskridelser, jf. punkt 3.2.2.3.3, eller de øvrige særlige tilfælde, jf. punkt 3.2.2.3.4.

Rigsadvokaten har anført, at hovedparten af disse bødetakster ikke har været undergivet regulering siden 2000 eller tidligere. Rigsadvokaten har derfor foreslået, at disse bødetakster forhøjes således, at der tages hensyn til løn- og prisudviklingen siden 2000, og at bøderne efter denne forhøjelse oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500 kr.

Rigsadvokaten har oplyst, at udgangspunktet for pristalsreguleringen er en opskrivning fra 2000 til 2009, hvor satsreguleringsprocenten er anvendt, således som der har været praksis for i forbindelse med andre administrative forhøjelser af bødetakster, som Rigsadvokaten har foretaget. I visse tilfælde, hvor der er tale om takster fra før 2000, er der foretaget pristalsregulering længere tilbage. Som eksempel på sidstnævnte kan nævnes bøden vedrørende overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, der ikke er reguleret siden lov nr. 468 af 10. juni 1997, hvorfor denne bøde foreslås reguleret fra 1997 til 2009-niveau.

En forhøjelse som følge af en pristalsregulering bør dog efter Rigsadvokatens opfattelse ikke omfatte de bødetakster, der er blevet reguleret inden for de seneste år. Rigsadvokaten finder således ikke anledning til at foreslå en pristalsregulering (eller anden forhøjelse) af bøderne for overtrædelse af færdselslovens § 9 om forpligtelser ved færdselsuheld, § 53 om spirituskørsel, § 54, stk. 1-3, om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, og delvis stk. 2, reglerne om køre- og hviletid, jf. færdselslovens § 86 a, samt § 117 a om kørsel i frakendelsestiden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.8 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan – med enkelte justeringer, jf. nærmere nedenfor – tilslutte sig Rigsadvokatens synspunkter og overvejelser, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet er således enig med Rigsadvokaten i, at den nugældende minimumsbødetakst på 500 kr. i lyset af den almindelige prisudvikling må betragtes som meget lav og næppe kan antages af have nogen præven-

tiv effekt af betydning. Justitsministeriet finder derfor ligesom Rigsadvokaten, at minimumsbøden bør hæves således, at der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert). Dette gælder dog ikke overtrædelser af reglerne om køre- og hviletid, jf. nedenfor.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig Rigsadvokatens forslag om, at minimumsbøden for gående, cyklister, ridende og førere af hestevogne henset til deres mindre trafikfarlighed skal udgøre 700 kr. For at sikre, at bøderne opleves som følelige, kan Justitsministeriet endvidere tilslutte sig forslaget om, at minimumsbøden for personer med særlig lav indtægt hæves fra 300 kr. til 500 kr.

Bøderne for overtrædelse af færdselsloven og forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven vil fortsat som udgangspunkt skulle udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. Dette vil dog ikke gælde for gående, cyklister, ridende og førere af hestevogne og personer med særlig lav indtægt.

Det foreslås at ændre færdselslovens § 118 a, stk. 1, og ophæve den gældende bestemmelse i § 118 a, stk. 2, i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Da sanktionssystemet for overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og da de overtrædelser, som udløser en bøde på 500 kr., er små procentuelle overtrædelser af reglerne om minimumshvil og maksimal køretid, finder Justitsministeriet det – ligesom Rigsadvokaten – rigtigst at undtage bøderne på dette område fra forslaget om en minimumsbøde på 1.000 kr. for overtrædelser begået med motordrevet køretøj. Det foreslås derfor at ændre § 118 a, stk. 6 (fremover stk. 5), så den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. ikke vil finde anvendelse på overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen.

Endelig foreslås det at ophæve færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118, stk. 8, 3. -6. pkt., som i dag indeholder en angivelse af nogle overtrædelser, hvor der skal eller kan udmåles en skærpet bøde. De nævnte bestemmelser, som er indsat i forbindelse med lovændringer, der til sigtede skærper af bødestraffene på de pågældende områder, kan efter Justitsministeriets opfattelse efterlade et indtryk af, at bøden for overtrædelse af en bestemmelse, der skal eller kan medføre en skærpet bøde, vil være højere end bøden for overtrædelse af en bestemmelse, der ikke skal eller kan medføre en skærpet bøde. Sådan forholder det sig imidlertid ikke nødvendigvis. F.eks. fremgår det af færdselslovens § 118, stk. 2, at der skal udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 14, stk. 1 og 2. Efter de gældende bødetakster straffes så-

danne overtrædelser dog normalt med den gældende minimumsbøde på 500 kr. Omvendt er den gældende bødetakst for overtrædelse af færdselslovens § 14, stk. 5, 3. pkt., 1.000 kr., men § 14, stk. 5, fremgår ikke af opregningen i § 118, stk. 2.

Som et alternativ til ophævelse af de nævnte bestemmelser har Justitsministeriet overvejet, om færdselslovens § 118 i stedet kunne ændres således, at § 118, stk. 2, og stk. 8, 3. -6. pkt., fremover kom til at indeholde en opregning af de bestemmelser, hvis overtrædelse skal medføre en bøde, der er højere end minimumsbøden. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid være vanskeligt – og lovteknisk særegent – at lave en retvisende opregning heraf. Dette skyldes bl.a., at Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 ikke indeholder et udtømmende bødekatolog over samtlige de færdselsforseelser, der efter færdselsloven og forskrifter udstedt i medfør af loven, kan medføre bøde, og at det for en række overtrædelser afhænger af køretøjstypen og/eller hvilken handling overtrædelser nærmere består i, om bøden skal overstige minimumsbøden eller ej.

På denne baggrund finder Justitsministeriet ikke grundlag for at ændre færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118, stk. 8, 3. -6. pkt., og foreslår i stedet, at bestemmelserne ophæves.

Justitsministeriet forudsætter med lovforslaget, at bøderne for overtrædelserne opregnet i færdselslovens § 118, stk. 1, og § 117 d, stk. 2, og bøderne for overtrædelser af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven fremover fastsættes i overensstemmelse med de takster, som er foreslået af Rigsadvokaten, jf. punkt 3.2.2 ovenfor og bilag 2 til lovforslaget.

Justitsministeriet finder dog, som nævnt ovenfor, at Rigsadvokatens forslag bør fraviges eller suppleres på enkelte punkter:

Som det fremgår ovenfor under punkt 3.2.2.3.4.3, har Rigsadvokaten foreslået, at bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, begået med motorkøretøjer (dvs. motorcykler og biler, herunder tunge køretøjer) generelt forhøjes til 2.500 kr. En tilsvarende forhøjelse foreslås for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, der begås med motorkøretøjer, bortset fra tunge køretøjer. Rigsadvokaten har i den forbindelse anført, at bøden dog ikke bør overstige bøden, der fastsættes til føreren af køretøjet i anledning af hans ulovlige kørsel.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det forhold, at bøden til føreren i et konkret tilfælde fastsættes til et beløb, der er mindre end 2.500 kr. ikke nødvendigvis medføre, at bøden til den person, der har overladt køretøjet til føreren, også fastsættes til dette lavere beløb. For eksempel afhænger størrelsen af den bøde, som fastsæt-

tes for spirituskørsel, normalt af den pågældendes nettomånedsløn. Er en person uden indtægt er minimumsbøden dog efter praksis 1.500 kr. At føreren på grund af sine særlige økonomiske forhold får en bøde, der er lavere end 2.500 kr., bør således efter Justitsministeriets opfattelse ikke automatisk medføre, at den person, som har overtrådt færdselslovens § 54, stk. 4, ved at overlade køretøjet til en spirituspåvirket person, tilsvarende får en bøde på 1.500 kr. i stedet for 2.500 kr.

Det anførte er ikke til hinder for, at domstolene i konkrete tilfælde ud fra en individuel vurdering kan fravige den angivne bødetakst i forhold til den person, som har overladt køretøjet til føreren, herunder f.eks. hvis den pågældende selv har en særlig lav indtægt.

Det anførte om, at en nedsættelse af bødestraffen til føreren ikke nødvendigvis skal medføre en tilsvarende nedsættelse af bødestraffen til den person, som har overladt køretøjet til føreren, forudsættes at gælde både i forhold til overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 4, og § 65, stk. 2, og i alle de tilfælde, hvor den lavere bødestraf til føreren er begrundet i den pågældendes unge alder eller indtægtsforhold. Hvor en lavere bødestraf til føreren er begrundet i andre forhold, er Justitsministeriet derimod enig med Rigsadvokaten i, at bøden til den person, som har overladt køretøjet til føreren, ikke bør overstige bøden til føreren. Som eksempel herpå kan nævnes, at bøden til føreren for kørsel uden førerret efter praksis fastsættes til 1.500 kr. (som foreslås forhøjet til 2.000 kr. som følge af pristalsregulering, jf. punkt 3.2.2.3.5 ovenfor), når overtrædelsen består i kørsel på motorcykel med sidevogn, og føreren alene har førerret til solomotorcykel.

Rigsadvokatens forslag om (som udgangspunkt) at fastsætte bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, til 2.500 kr., når overtrædelsen er begået med motorkøretøjer (dvs. motorcykler og biler) omfatter også overtrædelser begået med tunge køretøjer. Hvis ejeren mv. af et tungt køretøj overlader føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet, fastsættes der i dag som udgangspunkt en bøde på 5.000 kr., jf. færdselslovens § 65, stk. 2. Efter Justitsministeriets opfattelse bør bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, ikke være mindre end bøden for overtrædelse af § 65, stk. 2, da overladelse af føringen til f.eks. en spirituspåvirket person på samme måde som overladelse til en person uden kørekort vil kunne udgøre en betydelig færdselssikkerhedsmæssig risiko.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at der fremover fastsættes en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 4, når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Justitsministeriet har endvidere overvejet, om der kan være grundlag for en særlig forhøjelse af bøden for overtrædelse af færdselslovens § 62, stk. 1. Efter denne bestemmelse må traktor og motorredskab kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller særligt kørekort til traktor (motorredskab). Justitsministeriet har herunder overvejet, om straffen for overtrædelse af færdselslovens § 62, stk. 1, bør svare til straffen for overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., hvorefter motorkøretøj kun må føres af en person, der har erhvervet kørekort, og straffen for overtrædelse af § 63 a, stk. 1, hvorefter stor knallert kun må føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller motorcykel.

Ved udmåling af bøder for overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 63 a skal der i medfør af færdselslovens § 117 d, stk. 2, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilstøttet økonomisk fordel. Denne bødeudmålingsregel blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven (Spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner m.v.). Af bemærkningerne til det pågældende lovforslag fremgår bl.a., at der med forslaget blev lagt op til, at bødestrafen for overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, skulle skærpes, således at bødens størrelse som udgangspunkt i højere grad end tidligere kom til at stå i forhold til de udgifter, der er forbundet med at erhverve eller generhverve kørekort.

Da udgifterne forbundet med at erhverve særligt kørekort til traktor (motorredskab) efter den nuværende ordning må antages at være væsentlig mindre end udgifterne ved at erhverve kørekort til bil eller motorcykel, finder Justitsministeriet ikke grundlag for at fastsætte bøden for kørsel i traktor uden kørekort til samme beløb som bøden for kørsel i bil uden kørekort.

Som nævnt ovenfor under punkt 3.2.2.3.2 forventer Justitsministeriet i indeværende folketingsssamling at fremsætte et særskilt lovforslag om knallerter, hvor der bl.a. vil blive lagt op til at indføre krav om kørekort til lille knallert. I det pågældende lovforslag forventes der endvidere at blive lagt op til, at bøden for kørsel uden kørekort til lille knallert skal fastsættes til 2.000 kr., og at denne bøde ikke skal nedsættes til det halve for unge under 18 år eller personer med særlig lav indtægt.

I lyset heraf finder Justitsministeriet, at bøden for kørsel med traktor eller motorredskab uden kørekort passende kan fastsættes til en tilsvarende takst. Det foreslås således, at straffen for overtrædelse af færdselslovens § 62, stk. 1, fremover skal udmåles til en bøde på 2.000 kr., og at der ikke skal ske nedsættelse til det halve for personer under 18 år eller personer med særlig lav indtægt.

For så vidt angår reglerne om overlæs finder Justitsministeriet endvidere, at de særlige retningslinjer for udmåling af bøder i gentagelsestilfælde bør justeres sammen med de øvrige bødereguleringer på området. Som anført ovenfor under punkt 3.2.2.3.4.4 skal der ved gentagne overtrædelser af reglerne om akseltryk samt reglerne om totalvægt begået med mindre køretøjer (tilladt totalvægt på op til 3.500 kg) ske en forhøjelse af bøden til ejeren (brugeren) med 200 kr. pr. forstraf. Denne sats har ikke været reguleret siden 1991.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at også denne særlige bødesats bør opjusteres i lyset af prisudviklingen siden 1991. Justitsministeriet foreslår derfor, at bødetillægget til ejeren (brugeren) i gentagelsestilfælde fremover hæves fra 200 kr. til 300 kr. pr. forstraf. Det bemærkes, at der alene er tale om en pristalsregulering af det pågældende beløb oprundet til nærmeste beløb deleligt med 100.

For så vidt angår overtrædelse af reglerne om totalvægt begået med tunge køretøjer (tilladt totalvægt på over 3.500 kg) foreslår Justitsministeriet, at bødetillægget til ejeren (brugeren) i gentagelsestilfælde forhøjes fra 1.000 kr. til 1.400 kr. pr. forstraf. Der er alene tale om en pristalsregulering af det pågældende beløb oprundet til nærmeste beløb deleligt med 100, og Justitsministeriet har i den forbindelse taget højde for, at satsen senest blev reguleret i 1999.

Justitsministeriet foreslår samtidig at ophæve den særlige regel om, at bøden til ejeren (brugeren) for overtrædelse af reglerne om overlæs i gentagelsestilfælde – ud over det faste bødetillæg for hver forstraf – fordobles, hvis der er flere end 10 forstraffe med indbyrdes gentagelsesvirkning. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at en sådan regel kan føre til vilkårlige og uforudsigelige bødestørrelser, idet udmålingen finder sted på baggrund af de(n) aktuelle overtrædelse(r) uden hensyntagen til karakteren af de tidligere pådømte forhold.

Det bemærkes, at Rigsadvokatens forslag ikke indebærer forhøjelser vedrørende de bødetakster, der er blevet reguleret inden for de seneste år. Ud over reglerne om køre- og hviletid drejer det sig om færdselslovens § 9 om forpligtelser ved færdselsuheld, § 53 om spirituskørsel, § 54, stk. 1-3 om kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer, sygdom mv., § 65, stk. 1, om oplysningspligt og – for så vidt angår tunge køretøjer – § 65, stk. 2, om ulovlig overlæselse af køretøjet samt § 117 a om kørsel i frakendelsestiden. I overensstemmelse med Rigsadvokatens forslag indebærer lovforslaget ikke forhøjelse af disse bødetakster med undtagelse af bødetaksten for overtrædelse af den såkaldte nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, jf. nærmere punkt 5 nedenfor.

Det bemærkes endvidere, at Justitsministeriet kan tilslutte sig Rigsadvokatens vurdering af det hensigtsmæssige i, at lovgivningsmagten giver domstolene detaljerede anvisninger for straffens fastsættelse på færdselsområdet, jf. punkt. 3.2.2.1 ovenfor. Justitsministeriet skal herved – som Rigsadvokaten – bemærke, at en vedtagelse af lovforslaget ikke vil afskære domstolene fra i særlige tilfælde ud fra en konkret, individuel vurdering af fravige de angivne bødetakster i den enkelte sag.

Afslutningsvis bemærkes, at Rigsadvokatens Meddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande i færdselsager forudsættes opdateret i overensstemmelse med lovforslaget. Justitsministeriet forudsætter i den forbindelse, at der sker en opdatering af bødetaksterne for overtrædelser begået med lille knallert som foreslået i Rigsadvokatens brev af 20. oktober 2010, jf. bilag 2, uanset om der vedtages et lovforslag, som indfører kørekort til lille knallert og regler om frakendelse i relation hertil.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-10.

3.3. Gentagelsesvirkning

3.3.1. Gældende ret

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved fastsættelsen af en straf i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Straffelovens § 81 retter sig alene mod den strafudmåling, som finder sted inden for den foreskrevne normalstrafferamme, dvs. den strafferamme, der fremtræder som lovens udgangspunkt og er tænkt anvendt i alle sædvanlige tilfælde. Er der ikke føjet noget hertil, angiver normalstrafferammen samtidig forbrydelsens eneste strafferamme. Bestemmelsen opstiller ingen faste tidsmæssige betingelser for, hvornår tidligere kriminalitet kan medføre skærpet strafudmåling inden for normalstrafferammen.

I straffebestemmelser er der ud over en normalstrafferamme ofte fastsat en eller flere sidestrafferammer, der giver mulighed for at fravige normalstrafferammen i skærpende eller formildende retning. Herunder findes der både i straffeloven og i særlovgivningen straffebestemmelser, der giver mulighed for at anvende en forhøjet strafferamme i gentagelsestilfælde.

For sidestrafferammer, der forhøjer strafmaksimum i gentagelsestilfælde, gælder bestemmelsen i straffelovens § 84. Efter denne bestemmelse er det en betingelse for anvendelsen af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, at gerningsmanden, inden gerningstidspunktet for den aktuelle forbrydelse, i den danske stat er fundet skyldig i en tidligere begået strafbar handling (eller forsøg på eller medvirken

til en sådan), som loven tillægger gentagelsesvirkning i forhold til den nu begåede. Efter stk. 2 kan retten tillægge straffedomme afsagt uden for den danske stat samme gentagelsesvirkning som domme afsagt her i landet.

Det følger af § 84, stk. 3, at gentagelsesvirkningen ophører, når der, før den nye strafbare handling begås, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra endelig dom.

Den nugældende § 84 blev indført ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af færdselsloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse m.v.), hvor den erstattede den tidligere § 81. Efter den tidligere bestemmelse i straffelovens § 81, stk. 3, var den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen 5 år.

Bestemmelsen i straffelovens § 84 gælder kun i det omfang andet ikke er bestemt i særlovgivningen. På færdselslovens område er der bl.a. fastsat bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde ved overtrædelse af § 54, stk. 1 og 2 (kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.), samt ved spirituskørsel begået med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab. I disse tilfælde forhøjes strafferammen således i medfør af § 117, stk. 2, nr. 4 og 5, fra bøde til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren tidligere er frakendt førerretten betinget eller pålagt kørselsforbud som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig. Det samme gælder i medfør af § 117, stk. 2, nr. 6, hvis føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Også ved kørsel i frakendelsestiden kan der i gentagelsestilfælde anvendes en forhøjet sidestrafferamme. Efter færdselslovens § 117 a, stk. 2, nr. 2, kan straffen for kørsel i frakendelsestiden således stige fra bøde til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden. Bestemmelsen er i sin nuværende udformning indsat i færdselsloven ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.). Af bemærkningerne til det pågældende lovforslag fremgår, at gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning for så vidt angår straffen for kørsel i frakendelsestiden ophører, når der, før den nye strafbare handling begås, er forløbet 10 år efter endelig dom. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 171.

Endelig følger det af færdselslovens § 117 c, 2. pkt., at straffen for spirituskørsel med lille knallert kan stige fra bøde til fængsel indtil 1 år, hvis den pågældende tidligere er dømt for spirituskørsel. Der er ikke i tilknytning til denne bestemmelse fastsat særlige bestemmelser i færdselsloven, som afviger fra de almindelige regler om gentagelsesvirkning i straffelovens § 84.

Der er ikke herudover fastsat særlige bestemmelser i færdselsloven om anvendelse af forhøjede sidestrafferammer i gentagelsestilfælde. Straffelovens § 84 finder således ikke anvendelse på de overtrædelser, som straffes efter lovens § 117 d eller § 118, men tidligere straffe vil kunne tillægges betydning i overensstemmelse med straffelovens § 81, nr. 1.

Flere af de overtrædelser, der straffes efter færdselslovens § 117 d eller § 118, giver da også i praksis anledning til forhøjede straffe i gentagelsestilfælde. Det fremgår f.eks. af retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager, at straffen for kørsel uden at have erhvervet eller generhvervet kørekort, jf. færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., som udgangspunkt stiger fra en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde til 50 dages fængsel i 10. gangs tilfælde. Overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, straffes i medfør af § 117 d, stk. 2, med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. De enkelte strafpositioner er fastsat dels på baggrund af retspraksis, dels på baggrund af forarbejderne til færdselslovens § 117 d. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til lov nr. 468 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven (Spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner m.v.), jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 3720.

I de tilfælde, hvor der på baggrund af retspraksis eller forarbejderne til færdselsloven anvendes forhøjede straffe inden for normalstrafferammen i gentagelsestilfælde, har gentagelsesvirkningen i praksis typisk været 2 eller 5 år.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i forarbejderne til lovændringen i 2004, hvor gentagelsesvirkningsperioden i straffelovens § 84 blev udvidet fra 5 til 10 år, er anført, at den skærpede 10 års gentagelsesvirkning i § 84 vil kunne få en vis betydning for den vægt, som domstolene i forbindelse med strafudmåling inden for normalstrafferammen tillægger en straffedom, der ligger længere tilbage i tid. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3292.

3.3.2. Rigsadvokatens overvejelser

Som anført ovenfor under punkt 3.3.1 blev den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen i 2004

udvidet fra 5 til 10 år for så vidt angår de tilfælde, hvor der i loven er fastsat bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 84, stk. 3, ligesom det blev anført i bemærkningerne til det pågældende lovforslag, at udvidelsen ville kunne få en vis betydning for den vægt, som domstolene i forbindelse med strafudmåling inden for normalstrafferammen tillægger en straffedom, der ligger længere tilbage i tid.

Rigsadvokaten har i sin redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget, bl.a. anført, at det er uafklaret i retspraksis, hvilken afsmittende betydning den nævnte udvidelse vil få for gentagelsesvirkningen på færdselsområdet i de tilfælde, der falder uden for straffelovens § 84.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at gentagelsesvirkningsperioden i disse tilfælde, der hidtil har været undergivet 2 eller 5 års gentagelsesvirkning, ikke kan udvides til 10 år på baggrund af de ovennævnte forarbejder vedrørende straffelovens § 84, stk. 3. En sådan udvidelse af gentagelsesvirkningsperioden kan efter Rigsadvokatens opfattelse heller ikke anses for ønskelig, da der i langt de fleste tilfælde er tale om takstmæssige bødestrafte ved gentagne overtrædelser, og da den hidtidige gentagelsesvirkning må antages at være indgået med en vis vægt i overvejelserne om fastsættelsen af disse takster.

Det er på denne baggrund Rigsadvokatens vurdering, at der generelt på færdselslovens område bør anvendes en 5-årig gentagelsesvirkningsperiode i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og spørgsmålet ikke er særligt reguleret i færdselsloven. Rigsadvokaten har i den forbindelse bemærket, at lighedshensyn samt hensynet til forudsigeligheden i strafforfølgningen endvidere taler for, at der ved sanktionsfastsættelsen i gentagelsestilfælde så vidt muligt følges en ensartet praksis.

Rigsadvokaten har derfor foreslået, at der indsættes en ny bestemmelse i færdselsloven om den tidsmæssige udstrækning af ældre afgørelses gentagelsesvirkning i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og hvor spørgsmålet ikke er særlig reguleret i færdselsloven. Rigsadvokaten foreslår, at gentagelsesvirkningsperioden som hovedregel fastsættes til 5 år regnet fra endelig dom eller bødevedtagelse.

Rigsadvokaten har dog ikke fundet, at sager om overlæs (totalvægt og akseltryk) skal være omfattet af den foreslåede 5-årige gentagelsesvirkningsperiode. Rigsadvokaten har herved lagt vægt på, at der har dannet sig en meget fast retspraksis for 2 års gentagelsesvirkning, som har haft væsentlig betydning for sanktionssystemet på dette område. Det er således Rigsadvokatens opfat-

telse, at der fortsat bør gælde en 2-årig gentagelsesvirkningsperiode i sager om overlæs.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6 i Rigsadvokatens redegørelse, jf. bilag 2 til lovforslaget.

3.3.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at der ved sanktionsfastsættelsen i gentagelsestilfælde så vidt muligt bør følges en ensartet praksis på færdselsområdet. Det er således Justitsministeriets opfattelse, at forhøjet straf i gentagelsestilfælde, som udmåles inden for normalstrafferammen og således falder uden for straffelovens § 84, bør anvendes efter en klar regel om gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning.

Justitsministeriet er endvidere enig med Rigsadvokaten i, at gentagelsesvirkningsperioden i overensstemmelse med hidtidig praksis på området bør fastsættes til 5 år, som skal regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen vedrørende overtrædelsen blev endelig.

Justitsministeriet er endelig enig med Rigsadvokaten i, at sager om overlæs – under hensyn til den meget faste praksis for 2 års gentagelsesvirkning på området – bør undtages fra den foreslåede 5 års gentagelsesvirkningsperiode, og at det i stedet bør indskrives udtrykkeligt i færdselsloven, at gentagelsesvirkningsperioden i sådanne sager er 2 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

4. Obligatorisk konfiskation af køretøjet ved kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden

4.1. Gældende ret

4.1.1. Kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden

Det følger af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., at motorkøretøj kun må føres af en person, der har erhvervet kørekort. Tilsvarende må stor knallert i medfør af færdselslovens § 63 a, stk. 1, kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller motorcykel. Traktor og motorredskab må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller særligt kørekort til traktor (motorredskab), jf. færdselslovens § 62, stk. 1.

Overtrædelse af § 56, stk. 1, § 62, stk. 1, og § 63 a straffes i medfør af færdselslovens § 117 d, stk. 2, med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Ved udmåling af bøde for overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 63 a tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Er overtrædelsen af § 56, stk. 1, begået under kørsel med et køretøj omfattet af færdselslovens § 43, stk. 1 eller 2 (bus eller lastbil), udmåles en skærpet bøde.

Den, der fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for, at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes i medfør af færdselslovens § 117 a, stk. 1, med bøde. Det fremgår dog samtidig af stk. 2, at straffen kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden eller tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden.

Bøder for kørsel i frakendelsestiden udmåles efter færdselslovens § 117 b, stk. 2, under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder tillægsbøder, som idømmes i forbindelse med en betinget fængselsstraf fastsat efter § 117 a, stk. 2. Bødeudmålingsreglerne kan dog efter færdselslovens § 117 b, stk. 3, fraviges, når særlige grunde taler derfor.

Hverken kørsel uden at have erhvervet eller generhvervet kørekort eller kørsel i frakendelsestiden kan medføre (betinget eller ubetinget) frakendelse af førerretten. Efter gældende ret er de pågældende overtrædelser heller ikke omfattet af færdselslovens regler om obligatorisk konfiskation.

Derimod finder bestemmelsen om fakultativ konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 1, anvendelse på kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen var det bl.a. navnlig hensigten, at den fakultative konfiskationsbestemmelse skulle finde anvendelse ved gentagne kørsler i frakendelsestiden og gentagne kørsler uden at have erhvervet førerret, jf. nærmere punkt 4.1.2.1 nedenfor. Fakultativ konfiskation – hvis en sådan i øvrigt må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser – kan ske på baggrund af overtrædelsernes antal, når flere overtrædelser er til samtidig pådømmelse, uanset at føreren ikke tidligere er straffet.

Der henvises til afsnit 4.1.2 nedenfor.

4.1.2. Færdselslovens regler om konfiskation

Efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, kan der ved grove overtrædelser af færdselsloven, eller hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen. Bestemmelsen i

§ 133 a, stk. 1, regulerer, hvornår konfiskation kan ske, dvs. tilfælde, hvor konfiskation er en fakultativ retsfølge.

Herudover indeholder færdselslovens § 133 a, stk. 2 og 3, bestemmelser om obligatorisk konfiskation, dvs. tilfælde, hvor konfiskation skal ske.

Ifølge færdselslovens § 133 a, stk. 2, skal konfiskation ske, hvis 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12, og 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af førerretten.

Efter § 133, stk. 3, skal konfiskation endvidere ske, hvis 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholconcentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr. liter luft, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, eller overtrædelse under skærpende omstændigheder af § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og 2) den pågældendes førerret på gerningstidspunktet var frakendt ubetinget for et forhold som nævnt i nr. 1 begået inden for de seneste 3 år før det nye forhold.

Det følger af færdselslovens § 133 a, stk. 4, at konfiskation efter stk. 2 og 3 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse. Færdselslovens § 133 a, stk. 5, fastslår, at bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor. Endelig følger det af færdselslovens § 133 a, stk. 7, at straffelovens almindelige regler om konfiskation gælder ved siden af færdselslovens § 133 a.

Straffelovens regler om konfiskation er indeholdt i §§ 75-77 a. Straffelovens § 75 indeholder de almindelige betingelser for konfiskation, og § 76 regulerer, hos hvem konfiskation i medfør af § 75 kan foretages. § 76 a giver mulighed for konfiskation, uden at anklagemyndigheden kan bevise en forbindelse mellem en konkret forbrydelse og det konfiskerede, også hos andre end den skyldige. § 77 regulerer forholdet mellem konfiskations- og erstatningskrav, og § 77 a regulerer adgangen til konfiskation i rent forebyggende (politimæssigt) øjemed.

Efter straffelovens § 75, stk. 1, kan der ske konfiskation af udbytte ved en strafbar handling. § 75, stk. 2, omhandler konfiskation af genstande, der har været brugt til en bestemt strafbar handling, genstande der er frembragt ved en strafbar handling og genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling.

I medfør af straffelovens § 75, stk. 3, kan der i stedet for genstandskonfiskation principielt ske værdikonfi-

skation, dvs. konfiskation af et beløb svarende til motorkøretøjets værdi. Det er dog i forarbejderne til færdselslovens § 133 a forudsat, at værdikonfiskation kun bør ske, hvor den pågældende efter overtrædelsen, men inden sagen kommer for retten, sælger køretøjet, og det må befrygtes, at pågældende vil anvende salgssummen til at anskaffe sig et andet køretøj. Der henvises i den forbindelse til Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 1198. For en nærmere omtale af forarbejderne til færdselslovens § 133 a henvises endvidere til punkt 4.1.2.1 og 4.1.2.2 nedenfor.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation kun ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet. Det følger heraf, at konfiskation af et motorkøretøj i medfør af færdselslovens § 133 a ikke kan ske, hvis den pågældende ikke selv ejer køretøjet.

Der kan dog i medfør af straffelovens § 77 a ske konfiskation af et køretøj, der ejes af eksempelvis en samlever, når det på grund af ganske særlige omstændigheder må befrygtes, at køretøjet på ny vil blive brugt ved en strafbar handling, jf. Østre Landsrets kendelse af 26. december 1993, refereret i Anklagemyndighedens Årsberetning 1993, s. 91 f.

Reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse af genstande mv. med henblik på konfiskation gælder også med hensyn til motorkøretøjer, der kan konfiskeres efter færdselslovens § 133 a. I praksis benyttes beslaglæggelse inden straffesagens afgørelse for at undgå, at den pågældende på ny begår overtrædelser af færdselsloven eller søger at afværge konfiskation ved at sælge køretøjet.

4.1.2.1. Fakultativ konfiskation

Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation blev i sin oprindelige form indsat i færdselsloven ved lov nr. 278 af 8. maj 1991 om ændring af færdselsloven (Generhvervelse af førerretten og konfiskation af motorkøretøjer). De tilfælde, som bestemmelsen tog sigte på, var principielt allerede omfattet af straffelovens almindelige regler om konfiskation, men konfiskation af et motorkøretøj, der havde været anvendt ved overtrædelse af færdselsloven – herunder spirituskørsel – skete i praksis kun helt undtagelsesvis. Formålet med at indsætte en særlig konfiskationsbestemmelse i færdselsloven var således at skabe mulighed for en ændring af retspraksis på dette område, således at domstolene ville anvende konfiskation af motorkøretøjer i videre omfang end hidtil.

Ifølge bemærkningerne til det pågældende lovforslag var det navnlig hensigten, at konfiskation skulle ske ved

grove eller gentagne tilfælde af spirituskørsel, herunder også enkeltstående tilfælde, hvor forholdet var udtryk for en særlig hensynsløs tilsidesættelse af færdselssikkerheden, ved gentagne kørsler i frakendelsestiden og gentagne kørsler uden at have erhvervet førerret. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 1196.

Ifølge bestemmelsens dagældende ordlyd kunne kun motorkøretøjer gøres til genstand for konfiskation. Konfiskationsadgangen rettede sig således kun mod biler og motorcykler, men eksempelvis ikke mod traktorer og knallerter.

Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.) blev konfiskationsadgangen i § 133 a, stk. 1, udvidet til at omfatte alle motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort. Samtidig blev den dagældende betingelse om, at der skulle være tale om særligt grove eller gentagne færdselslovsovertrædelser, lempet således, at der efter lovændringen kan ske konfiskation, hvis blot overtrædelserne har været grove eller gentagne, ligesom den hidtidige bestemmelse om, at konfiskation ikke måtte være urimelig, udgik som overflødig.

I bemærkningerne til det pågældende lovforslag blev det tilkendegivet, at der med lovændringen tilsigtedes en udvidet brug af konfiskation i forbindelse med grove færdselslovsovertrædelser, hvad enten der var tale om spirituskørsel, kørsel i frakendelsestiden, særlig hensynsløs kørsel eller andre grove overtrædelser. Ved lovændringen indsattes endelig som § 133 a, stk. 1, 2. pkt., bestemmelsen om, at konfiskationsadgangen efter § 133 a, stk. 1, også omfatter motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelser, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelser. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 174.

Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 1, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.). Ved lovændringen blev der foretaget en justering af bestemmelsens ordlyd med henblik på at præcisere, at bestemmelsens gentagelsesbegreb afviger fra strafferettens sædvanlige gentagelsesbegreb. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at fakultativ konfiskation – hvis en sådan i øvrigt må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser – skal kunne ske på baggrund af overtrædelsernes antal, når flere overtrædelser er til samtidig pådømmelse, uanset at føreren ikke tidligere er straffet.

4.1.2.2. Obligatorisk konfiskation

Ordningen om obligatorisk konfiskation findes som nævnt i færdselslovens § 133 a, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 3, blev indsat i sin oprindelige form som § 133 a, stk. 2, ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.). Ved lovændringen blev konfiskation som udgangspunkt gjort obligatorisk i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten. Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 174.

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) blev formuleringen af bestemmelsen ændret. Lovændringen indebar for det første, at området for obligatorisk konfiskation blev udvidet til også at omfatte overtrædelser under skærpende omstændigheder af det såkaldte føreevnekriterium i § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten. For det andet indebar lovændringen, at spirituskørsel konstateret ved måling af alkoholkoncentrationen i udåndingsluften også vil kunne danne grundlag for obligatorisk konfiskation, forudsat at betingelserne i færdselslovens § 133 a, stk. 3 (dengang stk. 2), i øvrigt er opfyldt.

Ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) blev bestemmelsen yderligere skærpet og fik sin nuværende placering i § 133 a, stk. 3, jf. nærmere nedenfor, idet der samtidig blev indført en ny bestemmelse i § 133 a, stk. 2, om obligatorisk konfiskation i alle tilfælde, hvor en fører inden for 3 år har begået tre overtrædelser, som hver især begrunder en ubetinget frakendelse af førerretten efter reglerne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Det er i denne forbindelse underordnet, om der er tale om tre tilfælde af samme type frakendelsesbegrundende overtrædelse, eller om forseelserne er af forskellig karakter. Dog omfatter den udvidede ordning om obligatorisk konfiskation ikke de forhold, der alene som følge af førerens forstraffe eller antallet af forhold til samtidig pådømmelse kvalificerer til en ubetinget frakendelse af førerretten, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7-10. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forhold omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller

12, begået inden for 3 år skal medføre obligatorisk konfiskation, uanset om forholdene er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemliggende afgørelser.

Som nævnt ovenfor indebar lovændringen i 2010 endvidere en yderligere skærpelse af ordningen om obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med spirituskørsel og kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv. Efter den nugældende § 133 a, stk. 3, skal der således ske obligatorisk konfiskation i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende på gerningstidspunktet allerede var frakendt førerretten ubetinget efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, for et forhold begået inden for de seneste 3 år regnet fra det nye gerningstidspunkt. Det er i den forbindelse underordnet, om der er tale om to tilfælde af spirituskørsel, to overtrædelser under skærpene omstændigheder af føreevnekriteriet eller en af hver af de pågældende overtrædelser, idet overtrædelserne har indbyrdes gentagelsesvirkning.

Da det er en forudsætning for obligatorisk konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 3, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om ubetinget frakendelse, inden det andet forhold begås, vil to forhold til samtidig pådømmelse ikke i sig selv kunne give anledning til obligatorisk konfiskation efter bestemmelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at der efter domstolenes konkrete vurdering fortsat kan ske konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, selv om betingelserne for obligatorisk konfiskation ikke er opfyldt.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden i almindelighed må ses som udtryk for mangel på respekt for grundlæggende regler på færdselsområdet. Trafikanter, som på denne måde bevidst tilsidesætter væsentlige, basale færdselsregler, bør efter ministeriets opfattelse mødes med en særligt effektiv og konsekvent reaktion. Det gælder bl.a. trafikanter, som over en periode i flere tilfælde kører uden kørekort eller kører i frakendelsestiden.

På den baggrund foreslås det at udvide færdselslovens ordning om obligatorisk konfiskation således, at de overtrædelser, som kan danne grundlag for obligatorisk konfiskation, fremover også skal omfatte kørsel uden kørekort (overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtrædelse af færdselslovens § 117 a). For så vidt angår »kørsel uden kørekort« bemærkes, at den foreslåede bestemmelse om obligatorisk konfiskation forudsættes anvendt i forhold til overtrædelser, der består i, at føreren kører uden at have nogen førerret på det omhandlede tidspunkt, f.eks. hvor føreren aldrig har erhvervet kørekort, ikke har generhvervet førerretten efter udløbet af en frakendelse, kører i strid med et kørselsforbud eller kører på trods af, at førerretten er administrativt inddraget af politiet, f.eks. på grund af helbreds-mæssige forhold. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen – medmindre særlige grunde undtagesvis taler for at undlade konfiskation, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 5 – også forudsættes anvendt i de tilfælde, hvor personen uden førerret på gerningstidspunktet var i gang med at tage kørekort. Omvendt forudsættes bestemmelsen ikke at skulle finde anvendelse på den type af overtrædelser, der består i, at en fører har kørekort til en kategori, men kører i et køretøj, der hører til en anden kategori, eller tilfælde hvor en udlænding kører her i landet i strid med reglerne om ombytning af udenlandsk kørekort til dansk kørekort mv.

Nærmere bestemt indebærer forslaget, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden i konfiskationsretlig henseende skal tillægges samme betydning som overtrædelser, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12 (fremover nr. 1-7, 12 eller 13). Der skal således ske konfiskation på obligatorisk grundlag, hvis føreren inden for 3 år har begået tre af de pågældende overtrædelser.

Det vil i denne forbindelse være underordnet, om der er tale om tre tilfælde af samme type overtrædelse, eller om forseelserne er af forskellig karakter. Eksempelvis vil køretøjet efter den foreslåede ordning skulle konfiskeres, hvis ejeren inden for 3 år har gjort sig skyldig i tre tilfælde af kørsel uden kørekort eller i ét tilfælde af kørsel i frakendelsestiden, ét tilfælde af kørsel uden at have (gen)erhvervet førerretten og ét tilfælde af spirituskørsel med en alkoholpromille over 1,20. På samme måde vil konfiskation være en obligatorisk følge, hvis en fører inden for 3 år én gang har ført køretøjet med over 100 km i timen i tættere bebygget område med en hastighedsgrænse på 50 km i timen, én gang har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholpromille over 1,20 og én gang har kørt, selv om førerretten var frakendt ubetinget. Det er således hensigten, at de omfattede overtrædelser i relation til konfiskationsspørgsmålet skal have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Det er endvidere hensigten, at konfiskation skal ske, uanset om de begåede forhold er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemliggende afgørelser.

Det er endvidere hensigten, at konfiskation skal ske, uanset om de begåede forhold er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemliggende afgørelser.

ser. Konfiskation vil således være en obligatorisk følge også i tilfælde, hvor føreren ikke tidligere er straffet. Derimod er det ikke hensigten, at flere overtrædelser begået under ét og samme kørselsforløb skal kunne føre til obligatorisk konfiskation. Det forudsættes således, at de tre overtrædelser, der giver anledning til obligatorisk konfiskation, skal være begået i forbindelse med tre forskellige kørselsforløb.

Det bemærkes, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden ikke vil blive omfattet af den særligt skærpede ordning om obligatorisk konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 3. Denne udvidede ordning vil således kun omfatte spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr. liter luft, visse overtrædelser af nulgrænsen, jf. nærmere punkt 5.2 nedenfor, og overtrædelse under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet.

Det bemærkes endvidere, at domstolene fortsat vil have mulighed for at fravige bestemmelserne om obligatorisk konfiskation, hvis særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

5. Kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.

5.1. Gældende ret

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) blev der i færdselslovens § 54 indsat et nyt stk. 1, hvorefter motordrevet køretøj ikke må føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Bestemmelsen indebærer en såkaldt nulgrænse for visse stoffer, således at kørsel eller forsøg på kørsel af en person, som har et eller flere af de omfattede stoffer i blodet, er forbudt uden hensyn til, om det kan godtgøres, at stoffet i det konkrete tilfælde har påvirket den pågældendes evne til at føre køretøjet. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlige recept. Der henvises til Folkestidende, 2006-07, tillæg A, side 6515 ff.

Ved indførelsen af den nævnte nulgrænse blev der bl.a. lagt vægt på, at en række stoffer har en bevidsthedspåvirkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis.

De bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificerede som farlige for færdselssikkerheden, fremgår af

bekendtgørelse nr. 655 af 19. juni 2007 om klassificering af færdselssikkerhedsfarlige stoffer.

Den dagældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1 (føreevnekriteriet), blev ved lovændringen videreført i uændret form som stk. 2. Ifølge § 54, stk. 2, må et motordrevet køretøj ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Det var hensigten med ændringsloven fra 2007 at tilnærme sanktionerne for overtrædelse af færdselslovens § 54 til sanktionerne for spirituskørsel. Som begrundelse herfor er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at overtrædelser af færdselslovens § 54 kan være lige så farlige for færdselssikkerheden som spirituskørsel.

Nærmere bestemt er det i lovforslagets bemærkninger forudsat, at straffen for overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, skal svare til straffen for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1, om spirituskørsel med en promille på 0,51. Det er i den forbindelse anført i bemærkningerne, at sanktionsniveauet for overtrædelse af nulgrænsen, som indebærer, at føreren bliver straffet uanset, om den pågældendes evne til at føre bil har været påvirket, passende kan fastlægges til det laveste sanktionsniveau for spirituskørsel, hvor det heller ikke nødvendigvis kan påvises, at føreevnen har været påvirket.

I overensstemmelse hermed straffes overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, i førstegangstilfælde normalt med en bøde svarende til en halv månedsløn, jf. § 117, stk. 1. I andengangstilfælde udmåles straffen til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage osv. svarende til strafpositionerne for spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00. Første gang der udmåles en fængselsstraf for overtrædelse af nulgrænsen, kan straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn. Som ved spirituskørsel kan der kun idømmes en betinget dom én gang inden for en doms gentagelsesvirkningsperiode.

For så vidt angår overtrædelser af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, fastsættes straffen ligeledes som udgangspunkt til en bøde i førstegangstilfælde, jf. § 117, stk. 1, medmindre der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, jf. nærmere nedenfor. I bemærkningerne til ændringsloven fra 2007 er det forudsat, at straffen for overtrædelse af føreevnekriteriet i

førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til en bøde svarende til 1 måneds nettoløn, dvs. det dobbelte af bøden for overtrædelse af nulgrænsen i førstegangstilfælde. Det er i den forbindelse anført i bemærkningerne, at der ved overtrædelse af føreevnekriteriet vil være ført bevis for, at den pågældendes føreevne i det konkrete tilfælde har været påvirket af euforiserende stoffer mv., hvorfor en sådan overtrædelse må anses for grovere end overtrædelser af nulgrænsen. I andengangstilfælde udmåles straffen som udgangspunkt til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage osv. svarende til strafpositionerne for spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00. Der vil – afhængig af forholdets grovhed og dermed straffen i førstegangstilfældet – blive idømt enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillæggsbøde på en måneds nettoløn.

Det følger af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 2, at straffen for overtrædelse af § 54, stk. 2, kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis overtrædelsen er begået under særdeles skærpene omstændigheder. Overtrædelse af føreevnekriteriet under særdeles skærpene omstændigheder sidestilles således i relation til strafudmålingsspørgsmålet med spirituskørsel med en promille over 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 1,00 mg pr. liter luft. Ifølge bemærkningerne til ændringsloven fra 2007 vil det være nærliggende at anse betingelsen om særdeles skærpene omstændigheder for opfyldt, hvis den pågældende ved en klinisk lægeundersøgelse er blevet fundet påvirket i middel grad eller derover. I bemærkningerne er det nærmere præciseret, at straffen for overtrædelse af føreevnekriteriet i disse tilfælde udmåles til fængsel i 20 dage i førstegangstilfælde, 30 dage i andengangstilfælde osv. svarende til strafpositionerne for spirituskørsel med en promille over 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 1,00 mg pr. liter luft. I førstegangstilfælde udmåles frihedsstraffen som udgangspunkt som en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillæggsbøde på en måneds nettoløn. I andengangstilfælde idømmes – afhængig af straffen i førstegangstilfældet – enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug samt en tillæggsbøde på en måneds nettoløn.

Det bemærkes, at der i tilfælde, hvor en fører under eller efter kørslen har haft et bevidsthedspåvirkende stof i blodet, som er klassificeret som farligt for færdselssikkerheden, og hvor føreren som følge af stofpåvirkningen har været ude af stand til at føre det motordrevne køretøj

på fuldt betryggende måde, vil foreligge både en overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 og 2. I sådanne situationer vil der imidlertid efter de nugældende regler kun skulle dømmes for overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, idet denne bestemmelse absorberer strafansvaret for overtrædelse af nulgrænsen i § 54, stk. 1.

Også i relation til frakendelse af førerretten og konfiskation af køretøjer var det hensigten med lovændringen i 2007, at sanktionerne for overtrædelse af færdselslovens § 54 skulle fastsættes efter retningslinjer svarende til sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel.

Efter lovændringen sidestilles overtrædelse under skærpene omstændigheder af føreevnekriteriet i færdselslovens 54, stk. 2, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, således med spirituskørsel med en alkoholpromille i blodet over 1,20 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, idet begge typer overtrædelser som udgangspunkt medfører en ubetinget frakendelse, jf. herved færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 2. Ifølge lovforslagets bemærkninger vil det være nærliggende at anse betingelsen om skærpene omstændigheder for opfyldt, hvis den pågældende ved en klinisk lægeundersøgelse er blevet fundet påvirket i let grad eller derover.

Efter lovændringen sidestilles endvidere overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, med spirituskørsel med en promille på mellem 0,51 og 1,20 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, idet begge typer overtrædelser medfører en betinget frakendelse, jf. herved færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8 og 9. Det samme gælder overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, uden at der foreligger skærpene omstændigheder.

Herudover indebar lovændringen i 2007, at færdselslovens dagældende bestemmelse om obligatorisk konfiskation blev udvidet til – ud over spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten – også at omfatte tilfælde, hvor en person har gjort sig skyldig i overtrædelse af føreevnekriteriet under skærpene omstændigheder, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten. Bestemmelsen, som blev ændret til sin nuværende affattelse ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.), findes i dag i færdselslovens § 133 a, stk. 3. Der henvises i den forbindelse nærmere til punkt 4.1.2.2 ovenfor.

Endelig følger det af lovændringen fra 2007, at overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel, nul-

grænsen i § 54, stk. 1, og føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, nu tillægges fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning i overensstemmelse med de retningslinjer, der gælder for gentagelsesvirkning af domme for spirituskørsel. Som begrundelse herfor er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at en sådan indbyrdes gentagelsesvirkning markerer, at overtrædelser af bestemmelserne om påvirkning af alkohol, stoffer og de øvrige tilstande, som er omfattet af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, indebærer ligeartede, alvorlige risici for færdselssikkerheden.

Det følger af færdselslovens § 128, stk. 1, at ubetinget frakendelse af førerretten som udgangspunkt sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år. Efter § 128, stk. 2, sker ubetinget frakendelse som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 2, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, dog for et tidsrum af mindst 3 år. Færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, fastslår, at overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, medfører ubetinget frakendelse af førerretten, når overtrædelsen er begået under skærpende omstændigheder, jf. nærmere herom ovenfor.

Samtidig fremgår det af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7-10, at førerretten som udgangspunkt skal frakendes ubetinget, hvis føreren

- har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig medfører betinget førerretsfrakendelse (nr. 7),
- tidligere er frakendt førerretten betinget og har begået et nyt forhold i prøvetiden (nr. 8),
- tidligere er pålagt kørselsforbud og har begået et nyt forhold inden 3 år efter, at kørselsforbuddet blev pålagt (nr. 9), eller
- tidligere er frakendt førerretten ubetinget og har begået et nyt forhold inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden (nr. 10).

Ved Højesterets dom af 18. marts 2010 (Ugeskrift for Retsvæsen 2010, side 1585) er det fastslået, at færdselslovens § 128, stk. 2, også finder anvendelse ved samtidig pådømmelse af to tilfælde af spirituskørsel, der hver for sig medfører betinget frakendelse. Sagen vedrørte to tilfælde af spirituskørsel, der hver for sig var omfattet af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8 (spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-1, 20), og dermed hver for sig ville medføre en betinget frakendelse, men som på grund af reglen i § 126, stk. 1, nr. 7, udløste en ubetinget frakendelse af førerretten. Højesteret bemærkede, at ubetinget frakendelse som følge af spirituskørsel efter ordlyden af færdselslovens § 128, stk. 2, sker for et tidsrum af mindst 3 år, og stadfæstede herefter Østre Landsrets dom, hvorefter førerretten blev frakendt ubetinget i 3 år i medfør af færdselslovens § 128, stk. 2.

For så vidt angår overtrædelser af færdselslovens § 54 omfatter ordlyden af § 128, stk. 2, som nævnt ovenfor alene de overtrædelser, der kan henføres under § 126, stk. 1, nr. 2, dvs. overtrædelser af føreevnekriteriet under skærpende omstændigheder. Derimod henviser § 128, stk. 2, ikke til øvrige overtrædelser af § 54, stk. 2, eller overtrædelser af § 54, stk. 1. Sådanne overtrædelser, der hver for sig medfører betinget frakendelse efter færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9, vil ved samtidig pådømmelse på grund af reglen i § 126, stk. 1, nr. 7, udløse en ubetinget førerretsfrakendelse, men vil ikke være omfattet af ordlyden af § 128, stk. 2, og dermed af kravet om, at frakendelsestiden skal være mindst 3 år.

5.2. Justitsministeriets overvejelser

5.2.1. Straf og førerretsfrakendelse for overtrædelse af nulgrænsen

I dag er det praktiske anvendelsesområde for nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, tilfælde, hvor føreren har indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, uden at stofindtaget beviseligt har bragt den pågældende ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Strafansvar efter føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, stiller betydelige krav til politiets efterforskning og anklagemyndighedens bevisførelse. I praksis vil strafansvar først komme på tale i tilfælde, hvor der kan føres bevis for, at føreren har indtaget det pågældende stof, at føreren af denne grund har befundet sig i en sådan tilstand, at han eller hun ikke har været i stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde, og at der hos føreren har været den fornødne tilregnelser i forhold til disse omstændigheder.

I tilfælde, hvor denne bevisbyrde ikke kan løftes, vil kørsel efter indtagelse af bevidsthedspåvirkende, færdselssikkerhedsfarlige stoffer, skulle henføres under nulgrænsen uanset indtagets omfang. Herunder vil kørsel efter selv et betydeligt indtag af euforiserende stoffer i sådanne situationer blive henført under nulgrænsen, som straffes på linje med de laveste grader af spirituskørsel.

I forbindelse med indførelsen af nulgrænsen i 2007 blev det overvejet, om det var muligt at indføre en ordning med kvantitative grænser for indholdet af stoffer i blodet svarende til den kvantitative grænse for indhold af alkohol i blodet. Som det fremgår af bemærkningerne i det pågældende lovforslag, findes der imidlertid ikke tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde. Ikke desto mindre har en række euforiserende stoffer mv. en bevidsthedspå-

virkende virkning af en sådan art, at indtagelse af stofferne i almindelighed vil medføre betydelig risiko for, at den pågældende bliver ude af stand til at føre motordrevet køretøj på betryggende vis. Hertil kommer, at euforiserende stoffer – i modsætning til alkohol – i sig selv som udgangspunkt er ulovlige at besidde mv.

Disse forhold finder Justitsministeriet i højere grad bør afspejles i strafudmålingen, uanset om føreevnen i det konkrete tilfælde beviseligt har været påvirket. Herunder finder Justitsministeriet, at kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer, som øger risikoen for trafikulykker, i sig selv er udtryk for en sådan risikoadfærd, at reaktionen bør være en ubetinget frakendelse af førerretten. På den baggrund foreslås det, at overtrædelse af nulgrænsen, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, som udgangspunkt bør sidestilles med de grader af spirituskørsel, som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, dvs. spirituskørsel med en promille på over 1,20.

Den gældende nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, omfatter ikke tilfælde, hvor en fører har indtaget bevidsthedspåvirkende medicin i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept. Har føreren indtaget en større dosis end foreskrevet, falder forholdet derimod ind under § 54, stk. 1. Justitsministeriet finder det rigtigst at undtage de sidstnævnte tilfælde fra den foreslåede skærpelse og for disse tilfælde i stedet opretholde den eksisterende ordning, hvor en sådan overtrædelse alene medfører en betinget frakendelse af førerretten i førstegangstilfælde. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis overskridelsen af den foreskrevne dosis har medført, at den pågældende er blevet ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde, så vil forholdet – ligesom i dag – falde ind under færdselslovens § 54, stk. 2.

I overensstemmelse med forslaget om at sidestille overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra såkaldte »receptoverskridelser« – med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, foreslår Justitsministeriet færdselslovens § 128, stk. 2, ændret således, at frakendelsestiden for sådanne overtrædelser – ligesom ved spirituskørsel – skal ske for et tidsrum af mindst 3 år.

I lyset af Højesterets dom af 18. marts 2010, jf. punkt 5.1 ovenfor, foreslår Justitsministeriet endvidere § 128, stk. 2, justeret, således at også samtidig pådømmelse af to »receptoverskridelser« eller overtrædelse af føreevnekriteriet uden skærpene omstændigheder omfattes af bestemmelsen.

Med den ændrede formulering af § 128, stk. 2, er det hensigten, at der ved alle spirituskørsler og overtrædelser af § 54, stk. 1 eller 2, som udløser en ubetinget

frakendelse, skal udmåles en frakendelsestid på mindst 3 år. Dette gælder også, hvor den ubetingede frakendelse er en følge af samtidig pådømmelse af flere spirituskørsler eller overtrædelser af § 54, stk. 1 eller 2, som i sig selv alene ville medføre en betinget frakendelse, herunder flere forhold begået under samme kørselsforløb. § 128, stk. 2, vil endvidere finde anvendelse, hvor føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, som i sig selv alene ville medføre en betinget frakendelse, men hvor den pågældende tidligere har fået en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller et kørselsforbud for et lignende forhold og derfor nu skal frakendes førerretten ubetinget, jf. § 126, stk. 1, nr. 8-10.

Justitsministeriet har ved forslaget lagt vægt på, at overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel, nulgrænsen i § 54, stk. 1, og føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, tillægges fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning. Der henvises i øvrigt til punkt 5.1 ovenfor.

I forlængelse af forslaget om som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, foreslår Justitsministeriet endvidere, at der sker en tilsvarende tilnærmelse af sanktionerne for sådanne overtrædelser i relation til selve strafudmålingen, jf. dog nedenfor om stofindtagelse i henhold til lovlig recept.

Bødestraffen for spirituskørsel i andre motordrevne køretøjer end lille knallert fastsættes i praksis i førstegangstilfælde til en måneds nettoløn ganget med alkoholpromillens størrelse, hvorfor bøden ved en alkoholpromille på 1,21 normalt fastsættes til en måneds nettoløn ganget med 1,21. Ved overtrædelse af nulgrænsen er det ikke på samme måde muligt at fastsætte en ensartet promillegrænse for alle stoffer, og det foreslås, at bødestraffen for sådanne overtrædelser i førstegangstilfælde fremover normalt fastsættes til en hel måneds nettoløn (mod en halv måneds nettoløn i dag), når overtrædelsen er begået i andre motordrevne køretøjer end lille knallert.

Overtrædelse af nulgrænsen i gentagelsestilfælde straffes allerede i dag efter samme retningslinjer, som gælder for spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21, hvorfor der ikke tilsigtes nogen ændringer i strafudmålingen i gentagelsestilfælde i disse sager.

For så vidt angår de tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen, hvor en fører har indtaget bevidsthedspåvirkende medicin i henhold til en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, foreslås de nuværende retningslinjer for strafudmåling opretholdt. I sådanne tilfælde vil bøden i førstegangstilfælde således – ligesom

i dag – normalt skulle udmåles til en halv måneds netløn. Der tilsigtes heller ingen ændringer i strafudmålingen i gentagelsestilfælde i disse sager.

De nævnte forslag om som udgangspunkt at sidestille overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, der begås med andre motordrevne køretøjer end lille knallert, med spirituskørsel med en promille på 1,21, indebærer endvidere, at sanktionen for overtrædelse af nulgrænsen som udgangspunkt kommer til at svare til sanktionen for overtrædelse af føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, under skærpende omstændigheder. Det må derfor forventes, at det praktiske anvendelsesområde for overtrædelse af føreevnekriteriet som følge af indtagelse af euforiserende stoffer mv. fremover vil blive begrænset til tilfælde, hvor stofindtagelsen medfører en overtrædelse af føreevnekriteriet under særdeles skærpende omstændigheder. Der foreslås ingen ændringer i forhold til sådanne tilfælde, som derfor fortsat forudsættes sanktioneret efter samme retningslinjer som spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00, ligesom det fortsat vil være nærliggende at anse betingelsen om særdeles skærpende omstændigheder for opfyldt, hvis føreren ved en klinisk lægeundersøgelse er fundet påvirket i middel grad eller derover.

Føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2, vil desuden fortsat finde anvendelse i sager, hvor føreren på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde. Der tilsigtes ingen ændringer i sanktionssystemet for så vidt angår sådanne sager.

5.2.2. *Obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med overtrædelse af nulgrænsen*

Som beskrevet ovenfor under punkt 5.2.1 foreslår Justitsministeriet, at overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra tilfælde, hvor stoffet er indtaget i henhold til, men ej i overensstemmelse med en lovlig recept – i relation til spørgsmålet om straf og førerretsfrakendelse sidestilles med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør sådanne overtrædelser samtidig være omfattet af ordningen om obligatorisk konfiskation af motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort.

Overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra »recept-tilfældene« – vil i overensstemmelse hermed for det første blive bragt ind under den almindelige ordning i færdselslovens § 133 a, stk. 2, hvorefter konfiskation er en obligatorisk retsfølge, hvis en fører inden for 3 år har begået tre overtrædelser, som hver især begrundes en

ubetinget frakendelse af førerretten efter reglerne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12.

Derudover foreslås det, at sådanne overtrædelser af nulgrænsen også bliver omfattet af den særligt skærpede ordning om obligatorisk konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 3. Hvis føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, overtrædelse under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet eller overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra »recept-tilfældene« – vil der således fremover skulle ske obligatorisk konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 3, hvis overtrædelsen medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og føreren på gerningstidspunktet allerede var frakendt førerretten ubetinget for et lignende forhold begået inden for de seneste 3 år regnet fra det nye gerningstidspunkt. Det vil i den forbindelse være underordnet, om der er tale om eksempelvis to overtrædelser under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet eller en relevant overtrædelse af nulgrænsen og et tilfælde af spirituskørsel, idet alle tre overtrædelsestyper i relation til konfiskationsspørgsmålet forudsættes at have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Med hensyn til »recept-tilfælde« af overtrædelse af nulgrænsen har Justitsministeriet fundet det rigtigst ikke at foreslå disse medtaget i færdselslovens bestemmelser om obligatorisk konfiskation. Som beskrevet ovenfor under punkt 5.2.1 finder Justitsministeriet, at der i tilfælde, hvor føreren har indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificerede som farlige for færdselsikkerheden, i henhold til en lovlig recept, men hvor den foreskrevne dosis er overskredet, ikke bør ske nogen skærpelse i relation til spørgsmålet om straf og førerretsfrakendelse. Justitsministeriet finder tilsvarende, at der i sådanne sager ikke bør ske en skærpelse af adgangen til at foretage konfiskation af køretøjer. For sådanne overtrædelser vil der således lige som i dag kunne ske konfiskation efter den fakultative bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 1, hvorimod konfiskation ikke skal ske på obligatorisk grundlag.

Der henvises i øvrigt til punkt 4.1.2 ovenfor.

6. *Ansvarssubjektet i sager om manglende brug af sikkerhedssele og styrhjelm mv.*

6.1. *Gældende ret*

Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal selen som udgangspunkt anvendes af den person, der benytter siddepladsen under kørslen, jf. færdselslovens § 80, stk. 1. Justitsministeren kan i medfør af færdselslovens § 80, stk. 3, fastsætte regler om, at visse personer fritages for pligten

til at anvende sikkerhedssele, herunder ved særlige former for kørsel.

Det påhviler ifølge færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsseler i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Hvis passageren er fyldt 15 år, påhviler ansvaret derimod passageren selv. Denne særlige regel om ansvarssubjekt hænger sammen med reglen om kriminel lavalder, som findes i straffelovens § 15. Dette fremgår af bemærkningerne til lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af færdselsloven (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.), hvor det er anført, at føreren har ansvaret for at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, og som derfor ikke selv kan straffes, jf. straffelovens § 15, anvender sikkerhedsudstyr i overensstemmelse med reglerne herom. Der henvises til Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 2552.

Overtrædelse af færdselslovens § 80 straffes i medfør af § 118, stk. 1, med bøde. Overtrædelse af førerens pligt efter § 80, stk. 4, 1. pkt., er endvidere omfattet af den såkaldte klippekortordning, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1, som indebærer, at tre af en række nærmere opregnede færdselsforseelser begået inden for 3 år medfører betinget frakendelse af førerretten.

Det følger herudover af færdselslovens § 80 b, stk. 1, at antallet af passagerer, der befordres på forsædet i en bil, ikke må overstige antallet af passagersiddepladser, som er forsynet med sikkerhedsseler. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår befordring af passagerer på bagsædet eller bagsæderne i en bil. Justitsministeren kan i medfør af § 80 b, stk. 3, fastsætte regler om, at stk. 1, ikke skal finde anvendelse i særlige situationer, herunder ved befordring af passagerer, som er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr, og under befordring ved særlige former for kørsel.

Det påhviler i medfør af færdselslovens § 80 b, stk. 4, 1. pkt., passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog ifølge § 80 b, stk. 4, 2. pkt., føreren at påse, at de pågældende regler overholdes. Også denne regel om ansvarssubjekt hænger sammen med bestemmelsen om kriminel lavalder i straffelovens § 15. Det fremgår således af bemærkningerne til lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af færdselsloven (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.), at det for så vidt angår børn, der endnu ikke er fyldt 15 år, og som derfor ikke kan straffes, jf. straffelovens § 15, og som i mange tilfælde må antages ikke at have forståelse for vigtigheden af at anvende sik-

kerhedsudstyr, bør påhvile føreren at påse, at de pågældende bestemmelser overholdes.

Overtrædelse af færdselslovens § 80 b straffes i medfør af § 118, stk. 1, med bøde. Overtrædelse af førerens pligt efter § 80 b, stk. 4, 2. pkt., er endvidere omfattet af klippekortordningen, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.

Efter færdselslovens § 81, stk. 1, skal føreren af motorcykel og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, som udgangspunkt anvende fastspændt styrthjelm under kørslen. Der skal dog efter § 81, stk. 2, ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.

Føreren skal i medfør af færdselslovens § 81, stk. 3, påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele. Bestemmelsen blev i sin oprindelige form indsat i færdselsloven ved lov nr. 270 af 26. juni 1975 om ændring af færdselsloven. Af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 24 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende det pågældende lovforslag fremgår det, at den valgte grænse på netop 15 år bl.a. blev foreslået under hensyntagen til, at personer under denne alder ikke kunne straffes. Reglen i færdselslovens § 81, stk. 3, hænger således også sammen med bestemmelsen om kriminel lavalder i straffelovens § 15.

Overtrædelse af færdselslovens § 81 straffes i medfør af § 118, stk. 1, med bøde. Overtrædelse af førerens pligt efter § 81, stk. 3, er endvidere omfattet af klippekortordningen, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1.

6.2. Justitsministeriets overvejelser

Ved lov nr. 711 af 25. juni 2010 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Ungdomskriminalitet) blev den kriminelle lavalder sænket fra 15 til 14 år. Således følger det nu af straffelovens § 15, at handlinger foretagne af børn under 14 år ikke kan straffes.

Lovændringen, som trådte i kraft den 1. juli 2010, indebærer således bl.a., at personer, der er fyldt 14 år, nu kan gøres strafferetligt ansvarlige for de handlinger, de foretager herefter.

Justitsministeriet finder, at reglerne om ansvarssubjekt i færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, bør justeres i lyset af nedsættelsen af den kriminelle lavalder.

Således bør personer, der er fyldt 14 år, efter Justitsministeriets opfattelse fremover også selv alene bære det strafferetlige ansvar for overholdelsen af reglerne om

sikkerhedsseler, styrthjelme samt antallet af passagerer, der lovligt kan befordres.

Det foreslås derfor, at førerens ansvar efter færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, fremover kun skal omfatte børn, der ikke er fyldt 14 år.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at ministeriet ikke har fundet anledning til at foreslå ændringer i færdselslovens § 50, stk. 1, og § 57, stk. 1, som også indeholder bestemmelser om alderskrav på 15 år. Efter § 50, stk. 1, må et barn under 6 år således ikke cykle uden at være under ledsagelse og kontrol af en person, der er fyldt 15 år. Det fremgår endvidere af færdselslovens § 57, stk. 1, at justitsministeren kan tillade, at kørekort til langsomt kørende invalidekøretøj udstedes til en person, der er fyldt 15 år. Aldersgrænsen på 15 år har i disse tilfælde efter Justitsministeriets opfattelse karakter af et trafikmodenhedskrav. Da aldersgrænsen således ikke beror på placeringen af et strafferetligt ansvar, finder Justitsministeriet ikke, at sænkningen af den kriminelle lavalder bør have afsmittende virkning på disse bestemmelser.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

7.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med lovforslaget sker der en betydelig skærpelse af bødestraffen på færdselsområdet, herunder ændres minimumsbødetaksten som udgangspunkt fra 500 kr. til 1.000 kr. i forhold til overtrædelser af færdselsloven med tilhørende forskrifter, når overtrædelsen sker under anvendelse af et motordrevet køretøj.

Forhøjelserne af bødetaksterne forventes at medføre et samlet årligt merprovenu for staten på ca. 100 mio. kr. De forhøjede bødetakster vil muligvis kunne føre til en vis stigning i antallet af bødesager ved domstolene med dertil hørende ressourceforbrug for henholdsvis anklagemyndigheden og domstolene. Udgifterne forbundet hermed skønnes dog at være begrænsede og vil blive afholdt inden for de eksisterende rammer.

Lovforslaget – herunder lovforslagets øvrige dele vedrørende udvidelse af færdselslovens konfiskationsordning til også at gælde i tilfælde af kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden, skærper af sanktionerne for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet og ændringen af ansvarssubjektet i sager om overtrædelse af pligten til at anvende sikkerhedssele mv. – vil medføre visse tilpasninger mv. af en række af politiets it-systemer. Særligt vil ændringerne af bødetaksterne for de overtrædelser, som omfattes af Automatisk Trafikkon-

trol (ATK), nødvendiggøre mere gennemgribende systemændringer. Engangsudgifterne forbundet hermed forventes at beløbe sig til ca. 10-15 mio. kr.

Lovforslaget har ikke herudover økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil blive indarbejdet på de årlige bevillingslove.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne og regionerne.

7.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7.3. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7.4. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7.5. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder, organisationer mv.

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Alkoholpolitisk Landsråd, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Dansk Cyklist Forbund, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Danske Kørelæreres Landsforbund, Danske Motorcyklisters Råd (DMC), Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Vejforening, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI – Organisation for erhvervslivet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTU Transport, Fagligt Fælles Forbund (3F), Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen for Trafikofre, Foreningen Liv og Trafik, Frie Danske Lastbilvognmænd (FDL), Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), KL (Kommunernes Landsforening), Landsforeningen af Forsvarsadvokater, MC-Touring Club Danmark, Motorcykelbranchens Landsforbund, Motorcykelimportørforeningen, NOAH-Trafik, Politiforbundet i Danmark, præsidenterne for samtlige byretter, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Østre Landsret, Retsikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolicefen,

Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Sikker Trafik og Trafikforskningsgruppen ved Aalborg Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ca. 100 mio. kr. i forøgede bødeindtægter for staten.	Engangsudgift på ca. 15 mio. kr. til tilpasning af politiets it-systemer.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der vil skulle foretages visse tilpasninger af politiets it-systemer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (færdselslovens § 54, stk. 1)

Det fremgår af den gældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., at den såkaldte nulgrænse i færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., ikke finder anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept. Er stofindtagelsen sket i henhold til en lovlig recept, men har den pågældende overskredet den foreskrevne dosis, er forholdet derimod – på lige fod med andre tilfælde af stofindtagelse – omfattet af den gældende bestemmelse i § 54, stk. 1, 1. pkt.

Formålet med den foreslåede nyaffattelse af § 54, stk. 1, er at skærpe sanktionerne for så vidt angår de tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen, hvor den pågældende har indtaget stoffet uden at have en lovlig recept, jf. 1. pkt., hvorimod der ikke tilsigtes nogen skærpedelser med hensyn til tilfælde, hvor den pågældende har en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, jf. 2. pkt.

Med forslaget forudsættes det således, at der for overtrædelser af nulgrænsen, der begås med andre motor-drevne køretøjer end lille knallert, og hvor den pågældende har indtaget stoffet uden at have en lovlig recept, i retspraksis sker en sådan forhøjelse af strafudmålingsniveauet, at der i førstegangstilfælde fremover idømmes en bøde på en hel måneds nettoløn (i stedet for

en halv måneds nettoløn). Der tilsigtes ingen ændringer i strafudmålingsniveauet i gentagelsestilfælde, herunder i forhold til spørgsmålet om udmåling af en betinget frihedsstraf. I andengangstilfælde forudsættes straffen således – ligesom ved spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00 – normalt fastsat til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage, i fjerdegangstilfælde til fængsel i 30 dage osv.

Forslaget om at udskille »recept-overskridelser« fra andre tilfælde af overtrædelse af nulgrænsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget om ændring af bestemmelserne i færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9, og § 126, stk. 1, nr. 2, om henholdsvis betinget og ubetinget frakendelse af førerretten ved overtrædelse af nulgrænsen (lovforslagets § 1, nr. 12 og 13).

Med de foreslåede ændringer af færdselslovens § 54, stk. 1, § 125, stk. 1, nr. 9, § 126, stk. 1, nr. 2, og § 133 a, stk. 3, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 1, 12, 13 og 16) vil overtrædelse af nulgrænsen i relation til både straf, førerretsfrakendelse og konfiskation blive sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på 1,21. Dette gælder dog ikke såkaldte »recept-overskridelser«, der som hidtil vil være sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på 0,51.

Der henvises i øvrigt til punkt 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3)

Ved en lovændring, som trådte i kraft den 1. juli 2010, blev den kriminelle lavalder sænket fra 15 til 14 år, således at personer, der er fyldt 14 år, nu kan gøres strafretligt ansvarlige for de handlinger, de foretager herefter.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at reglerne om ansvarssubjekt i færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, ændres, således at personer, der er fyldt 14 år, fremover selv alene bærer det strafferetlige ansvar for overholdelsen af færdselslovens regler om sikkerhedsseler, styrthjelme samt antallet af passagerer, der lovligt kan befordres.

Det foreslås derfor, at førerens ansvar i sager om overtrædelse af færdselslovens § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 1 og 3, fremover kun skal omfatte børn, der ikke er fyldt 14 år.

Der henvises i øvrigt til punkt 6.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3 (færdselslovens § 118, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at ophæve § 118, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 4).

Til nr. 4 og 5 (færdselslovens § 118, stk. 2, og stk. 8, 3.-6. pkt.)

Som led i den generelle revision af bødetaksterne på færdselsområdet foreslås færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118, stk. 8, 3.-6. pkt., ophævet.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 6 (færdselslovens § 118 a, stk. 1)

Det følger af færdselslovens § 118 a, stk. 1, at bøder for overtrædelse af loven og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. I medfør af stk. 2 kan bøder til personer med særlig lav indtægt dog udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Det foreslås i lyset af den almindelige prisudvikling at hæve den nugældende minimumsbødetakst på 500 kr. i § 118 a, stk. 1, så der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven og for overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven begået med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert). Bøderne vil i disse tilfælde fortsat skulle udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr. For så vidt angår bøder til gående, cyklister, ridende og førere af hestevogne foreslås det –

henset til disse trafikantgruppers mindre trafikfarlighed – at bøderne skal udmåles til 700 kr. eller derover.

Med forslaget forudsættes det, at der gennemføres en revision af de gældende bødetakster på færdselsområdet i overensstemmelse med de forslag, der er beskrevet nærmere under de almindelige bemærkningernes punkt 3.2.2 og 3.2.3 samt bilag 2 til lovforslaget, hvilket indebærer en række forhøjelser af bøderne for henholdsvis overtrædelser af færdselsloven og overtrædelser af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven.

Herunder forudsættes det bl.a., at der for overtrædelser omfattet af klippekortordningen – bortset fra hastighedsovertrædelser – fremover som udgangspunkt udmåles en bøde på 2.000 kr. Det forudsættes endvidere, at bøden for overtrædelser, der medfører betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, fremover ikke fastsættes til beløb under 2.500 kr.

For hastighedsovertrædelser begået med andre køretøjer end knallerter forudsættes det,

- 1) at alle de nugældende bødetakster, som er fastsat i overensstemmelse med færdselslovens § 118, stk. 3 (fremover stk. 2), forhøjes med 500 kr.,
- 2) at tillægget for hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover på andre veje end motorveje, jf. færdselslovens § 118, stk. 5 (fremover stk. 4), forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr., og
- 3) at alle takster for tillægget ved hastigheder på 140 km i timen eller derover, jf. færdselslovens § 118, stk. 4 (fremover stk. 3), forhøjes med 500 kr.

For hastighedsovertrædelser begået med knallerter forudsættes det, at bødeberegningen omlægges således, at der tages udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den køretøjsbestemte hastighedsgrænse i færdselslovens § 43 a med bødeberegning efter en stigende skala.

Det er endvidere hensigten, at en række overtrædelser af færdselsloven eller af forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven herudover skal medføre bøder, der overstiger den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. Disse tilfælde omfatter både overtrædelser begået under kørsel med knallert og overtrædelser begået med andre motordrevne køretøjer. Desuden forudsættes visse bødeskærpelser for en række overtrædelser, der hovedsageligt vedrører tunge køretøjer.

De skærpede bødetakster skal ses i lyset af dels de pågældende overtrædelsers generelle trafikfarlighed, dels den almindelige løn- og prisudvikling.

Også med hensyn til cyklister forudsættes det, at der ved særlig trafikfarlige overtrædelser fremover vil gælde en forhøjet bøde på 1.000 kr., som vil omfatte de mest grundlæggende færdselsregler som kørsel over for rødt

lys og kørsel mod kørselsretningen, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, tilsidesættelse af ubetinget vigepligt, højrevigepligt og vigepligt ved svingning, jf. færdselslovens § 26, stk. 2-4 og 6, og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning. Det forudsættes endvidere, at den forhøjede bøde for cyklister skal gælde ved overtrædelser af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon.

For at sikre at bøderne opleves som følelige, foreslås det endelig, at minimumsbøden for personer med særlig lav indtægt endvidere hæves fra 300 kr. til 500 kr. Bøden for sådanne personer vil fortsat kunne udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr.

For en nærmere beskrivelse af de bødetakster, som fremover forudsættes anvendt på færdselsområdet, henvises til punkt 3.2.2 og 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Det forudsættes, at Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager opdateres og tilrettes i overensstemmelse med lovforslaget.

Til nr. 7 (færdselslovens § 118 a, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om en nyaffattelse af § 118 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 6).

Til nr. 8 og 9 (færdselslovens § 118 a, stk. 5 og 6, som bliver stk. 4 og 5)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve § 118 a, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7).

Til nr. 10 (færdselslovens § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5)

Eftersom sanktionssystemet for overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og da de overtrædelser, som udløser en bøde på 500 kr. er små procentuelle overtrædelser af reglerne om minimumshviletid og maksimal køretid, foreslås det, at der ikke skal ske forhøjelser af bødeudmålingen på dette område. Det foreslås derfor at ændre § 118 a, stk. 6, så minimumsbøden på 1.000 kr. (lovforslagets § 1, nr. 6) ikke vil finde anvendelse på overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen. I disse tilfælde vil der således fortsat kunne udmåles en bøde på 500 kr.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2.2.1, 3.2.2.2 og 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11 (færdselslovens § 118 b)

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved fastsættelsen af en straf i almindelighed skal indgå som en skærpene omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Straffelovens § 81 retter sig alene mod den strafudmåling, som finder sted inden for den foreskrevne normalstrafferamme. Bestemmelsen, der, for så vidt andet ikke er bestemt, også finder anvendelse på overtrædelser af særlovgivningen, opstiller ingen faste tidsmæssige betingelser for, hvornår tidligere kriminalitet kan medføre skærpet strafudmåling inden for normalstrafferammen.

I de tilfælde på færdselsområdet, hvor der på baggrund af retspraksis eller forarbejderne til færdselsloven anvendes forhøjede straffe inden for normalstrafferammen i gentagelsestilfælde, har gentagelsesvirkningen i praksis dog typisk været 2 eller 5 år.

Det foreslås i § 118 b, stk. 1, at gentagelsesvirkningsperioden på færdselsområdet udtrykkeligt reguleres i færdselsloven og som hovedregel fastsættes til 5 år. Det foreslås endvidere, at gentagelsesvirkningsperioden skal regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen vedrørende overtrædelser blev endelig.

Forslaget indebærer f.eks., at en overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt. (kørsel uden at have erhvervet førerret), i relation til straffastsættelsen skal bedømmes som et andengangstilfælde, hvis den pågældende én gang tidligere inden for de seneste 5 år, før det nye forhold blev begået, er fundet skyldig i at have kørt uden at have erhvervet førerret.

Det bemærkes i den forbindelse, at overtrædelse af færdselslovens § 117 a (kørsel i frakendelsestiden) har gentagelsesvirkning på senere overtrædelser af § 56, stk. 1, 1. pkt., jf. eksempelvis Østre Landsrets dom af 30. januar 2009 (Tidsskrift for Kriminalret 2009, side 472). Hvor der i forbindelse med en overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., opstår spørgsmål om gentagelsesvirkning i forhold til tidligere afgørelser om kørsel i frakendelsestiden, forudsættes det, at der vil gælde en gentagelsesvirkningsperiode på 5 år mellem de relevante afgørelser, uanset at der for afgørelser om kørsel i frakendelsestiden i øvrigt gælder en indbyrdes gentagelsesvirkningsperiode på 10 år.

I sager om overlæs (akseltryk og totalvægt) har der dannet sig en meget fast praksis for 2 års gentagelsesvirkning, hvilket har haft væsentlig betydning for sanktionssystemet på dette område. På denne baggrund foreslås det i § 118 b, stk. 2, at sager om overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af færdselslovens § 85, stk. 1, undtages fra den foreslåede 5 års gentagelsesvirkningsperiode, og at det i stedet indskrives udtrykke-

ligt i færdselsloven, at gentagelsesvirkningsperioden i sådanne sager er 2 år.

Den foreslåede bestemmelse i § 118 b omfatter ikke tilfælde, hvor der ud over en normalstrafferamme er fastsat en sidestrafferamme, der giver mulighed for at anvende en forhøjet strafferamme i gentagelsestilfælde. I sådanne tilfælde gælder i stedet bestemmelsen i straffelovens § 84.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 12 (færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9)

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9, er det hensigten at opretholde den gældende ordning, hvorefter der i førstegangstilfælde skal ske betinget (og ikke ubetinget) førerretsfrakendelse ved den type af overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 1, hvor føreren har indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer, som er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, i henhold til en lovlig recept, men hvor indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at nyaffatte færdselslovens § 54, stk. 1, og § 126, stk. 1, nr. 2 (lovforslagets § 1, nr. 1 og 13).

Der henvises i øvrigt til punkt 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13 (færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2)

Det foreslås at nyaffatte færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, således, at bestemmelsen – ud over tilfælde, hvor føreren under skærpene omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af føreevnekriteriet i færdselslovens § 54, stk. 2 – også kommer til at omfatte overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt. – dvs. tilfælde, hvor stofindtagelsen ikke er sket i henhold til en lovlig recept. I sådanne tilfælde vil der således som udgangspunkt fremover skulle idømmes en ubetinget frakendelse af førerretten frem for – som i dag – en betinget frakendelse. Den foreslåede skærpelse omfatter ikke tilfælde, hvor føreren har indtaget stoffet i henhold til en lovlig recept, men har overskredet den foreskrevne dosis, jf. bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 1, nr. 1 og 12 (færdselslovens § 54, stk. 1, og § 125, stk. 1, nr. 9).

Der henvises i øvrigt til punkt 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14 (færdselslovens § 128, stk. 2)

Der er dels tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at overtrædelse af færdselslovens § 54,

stk. 1, 1. pkt., som udgangspunkt skal medføre ubetinget frakendelse af førerretten (lovforslagets § 1, nr. 13). Ubetinget frakendelse som følge af overtrædelse af nulgrænsen vil således fremover skulle ske for et tidsrum af mindst 3 år. Samtidig er det hensigten med forslaget at præcisere, at frakendelsestiden også skal udmåles efter § 128, stk. 2, når en fører enten har gjort sig skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel, overtrædelse af nulgrænsen og/eller overtrædelse af føreevnekriteriet, der i sig selv alene ville medføre en betinget førerretsfrakendelse, eller tidligere har gjort sig skyldig i en sådan overtrædelse og derfor nu skal frakendes førerretten ubetinget i kraft af en af reglerne i § 126, stk. 1, nr. 7-10. Dette gælder også to eller flere overtrædelser, som er begået under samme kørselsforløb. Ubetinget frakendelse som følge af spirituskørsel, overtrædelse af nulgrænsen og/eller overtrædelse af føreevnekriteriet vil således fremover i alle tilfælde skulle ske for et tidsrum af mindst 3 år.

Der henvises i øvrigt til punkt 5.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15 (færdselslovens § 133 a, stk. 2, nr. 2)

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at indsætte et nyt stykke 4 i færdselslovens § 133 a (lovforslagets § 1, nr. 17), hvorefter kørsel uden kørekort (overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtrædelse af færdselslovens § 117 a) skal kunne medføre obligatorisk konfiskation på lige fod med de overtrædelser, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Forslaget indebærer således, at de pågældende overtrædelser i relation til konfiskationsspørgsmålet skal have fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning.

Til nr. 16 (færdselslovens § 133 a, stk. 3, nr. 1)

Det foreslås, at overtrædelse af nulgrænsen – bortset fra tilfælde, hvor stoffet er indtaget i henhold til, men ej i overensstemmelse med en lovlig recept – skal være omfattet af færdselslovens ordninger om obligatorisk konfiskation af motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort. Sådanne overtrædelser vil med forslaget blive bragt ind under både den almindelige ordning om obligatorisk konfiskation i færdselslovens § 133 a, stk. 2, og den særligt skærpede ordning i færdselslovens § 133 a, stk. 3.

Ændringen skal ses i sammenhæng med forslaget om, at overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., fremover skal medføre ubetinget frakendelse af fører-

retten efter § 126, stk. 1, nr. 2, jf. den foreslåede nyaf-fattelse af denne bestemmelse (lovforslagets § 1, nr. 13).

Der henvises i øvrigt til punkt 5.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 17 (færdselslovens § 133 a, stk. 4)

Det foreslås at udvide færdselslovens ordning om obligatorisk konfiskation således, at de overtrædelser, som kan danne grundlag for obligatorisk konfiskation, frem-over også skal omfatte kørsel uden kørekort (overtræ-delse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtræ-delse af færdselslovens § 117 a).

Bestemmelsen om obligatorisk konfiskation for »kør-sel uden kørekort« forudsættes anvendt i forhold til overtrædelser, der består i, at føreren kører uden at have nogen førerret på det omhandlede tidspunkt, f.eks. hvor føreren aldrig har erhvervet kørekort, ikke har gener-hvervet førerretten efter udløbet af en frakendelse, kører i strid med et kørselsforbud eller kører på trods af, at førerretten er administrativt inddraget af politiet, f.eks. på grund af helbredsmæssige forhold. Bestemmelsen vil – medmindre særlige grunde undtagelsesvis taler for at undlade konfiskation, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 5 – også skulle anvendes i de tilfælde, hvor personen uden førerret på gerningstidspunktet var i gang med at tage kørekort. Omvendt forudsættes bestemmelsen ikke at skulle finde anvendelse på den type af overtrædelser, der består i, at en fører har kørekort til en kategori, men kører i et køretøj, der hører til en anden kategori, eller tilfælde hvor en udlænding kører her i landet i strid med reglerne om ombytning af udenlandsk kørekort til dansk kørekort mv.

Forslaget indebærer, at kørsel uden kørekort og kørsel i frakendelsestiden i konfiskationsretlig henseende skal tillægges samme betydning som overtrædelser, der med-fører ubetinget frakendelse af førerretten efter færdsels-lovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Der skal således ske konfiskation på obligatorisk grundlag, hvis føreren inden for 3 år har begået tre af de pågældende overtræ-delser.

Det vil i denne forbindelse være underordnet, om der er tale om tre tilfælde af samme type overtrædelse, eller om forseelserne er af forskellig karakter. Det er således hensigten, at de omfattede overtrædelser i relation til konfiskationsspørgsmålet skal have fuldstændig indbyr-des gentagelsesvirkning.

Det er endvidere hensigten, at konfiskation skal ske, uanset om de begåede forhold er til samtidig pådøm-melse, eller om der foreligger mellemliggende afgørel-ser. Konfiskation vil således være en obligatorisk følge også i tilfælde, hvor føreren ikke tidligere er straffet. Derimod er det ikke hensigten, at flere overtrædelser begået under ét og samme kørselsforløb skal kunne føre til obligatorisk konfiskation. Det forudsættes således, at de tre overtrædelser, der giver anledning til obligatorisk konfiskation, skal være begået i forbindelse med tre for-skellige kørselsforløb.

Der henvises i øvrigt til punkt 4.2 i de almindelige be-mærkninger til lovforslaget.

Til nr. 18 og 19 (færdselslovens § 133 a, stk. 4 og 5, der bliver stk. 5 og 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at indsætte et nyt stykke 4 i færdselslovens § 133 a (lovforslagets § 1, nr. 17).

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Det bemærkes generelt – for så vidt angår de foreslå-ede lovændringer vedrørende straffastsættelsen – at det af straffelovens § 3, stk. 1, følger, at spørgsmålet om strafbarhed og straf skal afgøres efter den straffelovgiv-ning, som er gældende på det tidspunkt, hvor sagen pådømmes. Er handlingen foretaget før den nye lovs ikrafttræden, må straffen dog ikke blive strengere end efter de regler, som var gældende på gerningstidspunk-tet.

For så vidt angår frakendelse af førerretten og konfi-skation følger det af straffelovens § 4, stk. 2, at fraken-delse af førerretten kun kan ske, når dette også var hjemlet ved den lovgivning, som var gældende ved handlingens foretagelse. Heraf følger, at der heller ikke kan idømmes en strengere frakendelses- eller konfiska-tionssanktion end den, der kunne være idømt efter de regler, der var gældende på gerningstidspunktet.

Det bemærkes endelig, at hvor forhøjet straf eller an-dre retsfølger er foreskrevet i gentagelsestilfælde, kom-mer afgørelser, der er truffet i henhold til tidligere ret, i betragtning efter deres indhold lige med afgørelser efter den lov, i henhold til hvilken den foreliggende handling bedømmes, jf. straffelovens § 5.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1320 af 28. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1338 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 716 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 54. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept.

1. § 54, stk. 1, affattes således:

»Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept. 1. pkt. gælder tilsvarende for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.«

§ 80.

Stk. 1-3.---

Stk. 4. Det påhviler føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedssele i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

2. I § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., samt § 81, stk. 1 og 3, ændres »15« til: »14«.

§ 80 b.

Stk. 1-3.---

Stk. 4. Det påhviler passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog føreren at påse overholdelsen af bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3.

§ 81. Føreren af motorcykel og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, skal under kørslen anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2.---

Stk. 3. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt

styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 4-5.---

§ 118. Med bøde, jf. dog stk. 6, straffes den, der:

1) overtræder § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60, stk. 5, § 60 a, stk. 5, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 67, § 70, stk. 1 og 2, § 72, §§ 74-75, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105,

2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller

3) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 14, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18-29, §§ 31-36, § 37, stk. 4, § 41, §§ 44-49, § 50, stk. 2 og 3, §§ 51 og 52, § 54, stk. 3-5, § 62, stk. 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, § 65, stk. 1, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, og §§ 87 og 88 udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Stk. 3-7.---

Stk. 8. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 68, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for overtrædelse af regler om hastighedsbegrænsere. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 70 a, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for kørsel med modulvogntog på strækninger, hvor dette ikke er tilladt. Tilsvarende gælder for forskrifter, der udstedes i medfør af § 85 for overtrædelse af regler om køretøjers største tilladte totalvægt, når overtrædelsen er sket under kørsel med et køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg. For overtrædelse af køre-

3.I § 118, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 6« til: »jf. dog stk. 5«.

4. § 118, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 2-9.

5. § 118, stk. 8, 3. -6. pkt., som bliver stk. 7, 3. -6. pkt., ophæves.

og hviletidsregler, der er omfattet af 2. pkt., kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde.

Stk. 9-10.---

§ 118 a.Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

*Stk. 2.*Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3-4.---

*Stk. 5.*Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

*Stk. 6.*Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1.

6. § 118 a, stk. 1, affattes således:

»Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. For gående og førere af cykel, hestekøretøj eller hest udmåles bøder dog til 700 kr. eller derover og for personer med særlig lav indtægt til 500 kr. eller derover.«

7. § 118 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

8.I § 118 a, stk. 5, som bliver stk. 4, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«.

9.I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-4«.

10.I § 118 a, stk. 6, som bliver stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Bøderne for de i 1. pkt. nævnte overtrædelser udmåles til 500 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500.«

11.Efter § 118 a indsættes før overskriften før § 119:

»§ 118 b.Hvor der ikke er fastsat særlige bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde, kan det ved straffens fastsættelse kun indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, hvis det nye forhold er begået inden 5 år, jf. dog stk. 2, efter, at den tidligere afgørelse blev endelig.

*Stk. 2.*I sager om overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, er den i stk. 1 nævnte periode dog 2 år.«

§ 125.Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---
- 4) ---

5) ---

6) ---

7) ---

8) ---

9) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, eller

10) ---

Stk. 2-6.---

§ 126.Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget fratages retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

1) ---

2) under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,

3) ---

4) ---

5) ---

6) ---

7) ---

8) ---

9) ---

10) ---

Stk. 2.---

§ 128.

Stk. 1.---

*Stk. 2.*Ubetinget fratagelse som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 2, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, sker for et tidsrum af mindst 3 år.

Stk. 3.---

§ 133 a.

Stk. 1.---

*Stk. 2.*Konfiskation skal ske, hvis

1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget fratagelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12, og

2) den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget fratagelse af førerretten.

*Stk. 3.*Konfiskation skal endvidere ske, hvis

1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholconcentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr.

12.I § 125, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 54, stk. 1« til: »§ 54, stk. 1, 2. pkt.«

13. § 126, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,«.

14.I § 128, stk. 2, ændres »§ 54, stk. 2, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2,« til: »§ 54, stk. 1 eller 2,«.

15.I § 133 a, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »førerretten«: »eller stk. 4, nr. 1«.

16. § 133 a, stk. 3, nr. 1, affattes således:

liter luft, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, eller overtrædelse under skærpende omstændigheder af § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og

2) den pågældendes førerret på gerningstidspunktet var frakendt ubetinget for et forhold som nævnt i nr. 1 begået inden for de seneste 3 år før det nye forhold.

Stk. 4. Konfiskation efter stk. 2 og 3 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Stk. 6-7.---

»1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og«.

17.I § 133 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Konfiskation skal ligeledes ske, hvis

1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, § 63 a, stk. 1, eller § 117 a, og

2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1 eller stk. 2, nr. 1.«

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 5-8.

18.I § 133 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

19.I § 133 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

RIGSADVOKATEN

November 2009

J.nr. RA-2009-709-0021

Gennemgang af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager og forslag til forhøjelse af bøder for overtrædelse af færdselsloven*1. Indledning*

Bødefastsættelsen på færdselsområdet er i høj grad baseret på standardbødetakster. Baggrunden for den standardiserede bødefastsættelse er bl.a., at der er tale om et meget betydeligt antal ensartede sager, hvor personlige forhold normalt ikke tillægges betydning ved strafudmålingen.

Til illustration heraf kan det oplyses, at der i 2008 blev registreret 443.319 sigtelser for overtrædelse af færdselsloven. Overtrædelser af færdselsloven udgør således langt den største del af det samlede antal sigtelser for overtrædelse af særlovgivningen, som i 2008 udgjorde i alt 599.515.¹⁾

I Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager er der fastsat nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande i sager om overtrædelse af færdselsloven.

Den seneste gennemgående revision af bødefastsættelsen på færdselsområdet skete efter vedtagelsen af lov nr. 475 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven (Bødefastsættelse), hvor færdselslovens § 118 a blev indsat. Ved lovændringen indførtes en minimumsgrænse på 500 kr. for bøder for overtrædelser af færdselsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, idet minimumsgrænsen for personer med særlig lav indtægt dog blev fastsat til 300 kr. Der blev endvidere indført en bestemmelse om, at bøder som hovedregel skal udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., og et princip om absolut kumulation (sammenlægning) ved flere overtrædelser af færdselslovgivningen.

Efter lovændringen gennemgik Rigsadvokaten bødetaksterne ved overtrædelser af færdselsloven og forhøjede bøderne i overensstemmelse med principperne i den nævnte lov.

Siden revisionen i 2000 er der i flere tilfælde sket forhøjelse af bøderne for visse overtrædelser af færdselsloven, som er gennemført i forbindelse med ændringer af færdselsloven.

En stor del af bødetaksterne for overtrædelse af færdselsloven er dog ikke ændret siden 2000, og set i forhold til løn- og prisudviklingen er det Rigsadvokatens opfattelse, at flere af de fastsatte bøder på grund af deres ringe størrelse og set i lyset af overtrædelsens karakter næppe kan antages at have nogen præventiv effekt af betydning. Hertil kommer, at der kan være grundlag for særlig forhøjelse af bøderne for visse trafikfarlige overtrædelser mv. Endelig kan der som følge af tidligere gennemførte skærpelser af enkelte bødestrafte på området være behov for justering af andre bødetakster, således at der er indbyrdes overensstemmelse mellem størrelserne af bøderne for de enkelte overtrædelser.

På denne baggrund har rigsadvokaturen efter aftale med Justitsministeriet i denne redegørelse foretaget en gennemgang af bødetaksterne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 med henblik på at vurdere, i hvilket omfang der kan være grundlag for at forhøje de gældende bødetakster for overtrædelser af færdselsloven. Det er hensigten, at redegørelsen skal danne grundlag for Justitsministeriets videre overvejelser om eventuelle forhøjelser af bøderne i forbindelse med en kommende ændring af færdselsloven.

Redegørelsen indeholder følgende afsnit, idet det bemærkes, at Rigsadvokatens forslag er sammenfattet i afsnit 5:

2. Færdselslovens regler om straf**2.1. Gældende regler**

2.2. Ændringer af færdselslovens straffebestemmelser efter revisionen af bødekataloget i 2000

2.2.1. Indledning

2.2.2. Lov nr. 432 af 10. juni 2003 om ændring af færdselsloven

2.2.3. Lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven

2.2.4. Lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven

2.2.5. Lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven

2.2.6. Lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven

2.2.7. Lov nr. 491 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven

2.2.8. Lov nr. 498 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven og straffeloven

2.2.9. Lov nr. 347 af 6. maj 2009 om ændring af færdselsloven

3. Straffastsættelsen på færdselsområdet

3.1. Indledning

3.2. Taksterne i bødekataloget

3.3. Forhøjelsesgrunde

3.4. Nedsættelsesgrunde

3.4.1. Unge under 18 år

3.4.2. Andre personer med særlig lav indtægt

3.4.3. Særlige tilfælde

3.5. Bødefastsættelse ved flere overtrædelser (absolut kumulation)

3.6. Gentagelsesvirkning

4. Rigsadvokatens overvejelser om revision af bøderne på færdselsområdet

4.1. Indledning

4.2. Minimumsbøde

4.3. Særlige forhøjelser afhængig af trafikanttype

4.3.1. Indledning

4.3.2. Overtrædelser begået af gående, ridende og cyklister

4.3.3. Overtrædelser begået med knallert

4.3.4. Overtrædelser hovedsageligt vedrørende tunge køretøjer

4.3.4.1. Indledning

4.3.4.2. Køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk (dimensionsbekendtgørelsen)

4.3.4.3. Særtransport

4.3.4.4. Køre- og hviletid

4.4. Særlig forhøjelse ved overtrædelser omfattet af klippekortordningen

4.5. Særlig forhøjelse ved overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud

4.6. Andre særlige forhøjelser på grund af trafikfarlighed mv.

4.6.1. Indledning

4.6.2. Manglende efterkommelse af anvisninger mv., færdselslovens § 4, stk. 1 og 2

4.6.3. Håndholdt mobiltelefon, § 55 a

4.6.4. Overladelse af føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet, færdselslovens § 65, stk. 2, og § 54, stk. 4

4.6.5. Anvendelse af sikkerhedssele, færdselslovens § 80, stk. 1

4.6.6. Anvendelse af styrthjelm, færdselslovens § 81, stk. 1

4.7. Hastighedsbøder

4.7.1. Indledning

4.7.2. De gældende bødetakster

4.7.3. Forslag til nye bødetakster

4.8. Øvrige generelle forhøjelser

5. Sammenfatning af Rigsadvokatens forslag

Bilag I Oversigt over bøder i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager, der efter forslaget vil overstige minimumsbøden

Bilag II Forslag til nye bødetakster ved hastighedsovertrædelser

2. Færdselslovens regler om straf

2.1. Færdselslovens nugældende bestemmelser om straf

Færdselslovens bestemmelser om straf findes i færdselslovens §§ 117 – 118, der har følgende ordlyd:

»§ 117. Spirituskørsel med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab og overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis

- 1) alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen har oversteget 2,00 promille eller alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen har oversteget 1,00 mg pr. liter luft,
- 2) føreren under særdeles skærpende omstændigheder har overtrådt § 54, stk. 2,
- 3) føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2,
- 4) føreren tidligere er frakendt førerretten betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig,
- 5) føreren tidligere er pålagt kørselsforbud efter § 127 som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at afgørelsen om kørselsforbuddet blev endelig,
- 6) føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden,
- 7) spirituskørslen eller overtrædelsen af § 54, stk. 1 eller 2, er foregået ved uberettiget brug af et motorkøretøj, en stor knallert, en traktor eller et motorredskab, jf. straffelovens § 293, stk. 1, og § 293 a, eller
- 8) føreren findes skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1 og 3-5, eller § 126, stk. 1, nr. 3.

§ 117 a. Den, som fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren

- 1) findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden eller
- 2) tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden.

§ 117 b. Bøder idømt efter § 117, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Ved udmåling af bøder for spirituskørsel skal der endvidere tages hensyn til alkoholkoncentrationen i blodet eller i udåndingsluften under eller efter kørslen.

Stk. 2. Bøder idømt efter § 117 a, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder bøder, der i medfør af straffelovens § 58 idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf fastsat efter § 117, stk. 2, eller § 117 a, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan fraviges, når særlige grunde taler derfor.

§ 117 c. Spirituskørsel med lille knallert straffes med bøde. Er den pågældende tidligere dømt for spirituskørsel, kan straffen dog stige til fængsel indtil 1 år.

§ 117 d. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år, under formildende omstændigheder dog med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af § 56, stk. 1, § 62, stk. 1, og § 63 a straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Ved udmåling af bøde for overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 63 a tages

særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Er overtrædelsen af § 56, stk. 1, begået under kørsel med et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2, udmåles en skærpet bøde.

§ 118. Med bøde, jf. dog stk. 6, straffes den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60, stk. 5, § 60 a, stk. 5, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 67, § 70, stk. 1 og 2, § 72, §§ 74-75, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 14, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18-29, §§ 31-36, § 37, stk. 4, § 41, §§ 44-49, § 50, stk. 2 og 3, §§ 51 og 52, § 54, stk. 3-5, § 62, stk. 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, og §§ 87 og 88 udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved overtrædelse af § 65, når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 skal der tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser begået ved kørsel med

- 1) biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg med tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn,
- 2) lastbiler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 3) busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 4) vognvog bestående af de under nr. 2 og 3 nævnte køretøjer og registreringspligtige påhængskøretøjer,
- 5) ledbusser eller
- 6) motorcykel med tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 4. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, skal det tillige indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover.

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, udmåles en særlig skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover.

Stk. 6. Straf efter stk. 1 kan under de i § 126, stk. 1, nr. 5, nævnte omstændigheder stige til fængsel indtil 1 år.

Stk. 7. Overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud straffes dog kun, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Stk. 8. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 68, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for overtrædelse af regler om hastighedsbegrænsere. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 70 a, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for kørsel med modulvognvogt på strækninger, hvor dette ikke er tilladt. Tilsvarende gælder for forskrifter, der udstedes i medfør af § 85 for overtrædelse af regler om køretøjers største tilladte totalvægt, når overtrædelsen er sket under kørsel med et køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg. For overtrædelse af køre- og hviletidsregler, der er omfattet af 2. pkt., kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde.

Stk. 9. For overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, kan der pålægges ejeren eller brugeren af køretøjet bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende gælder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 10. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 118 a. Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det samme gælder, såfremt nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører frihedsstraf.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1.«

2.2. Ændringer af færdselslovens straffbestemmelser efter revisionen af bødekatologet i 2000

2.2.1 Indledning

Bestemmelserne i §§ 117 og 118 er ændret flere gange siden den seneste revision af bødetaksterne i 2000. I det følgende omtales nogle af de lovændringer, der blandt andet har omhandlet bødefastsættelsen, og som derfor må tages i betragtning ved overvejelserne om justering af bødetaksterne for overtrædelse af færdselsloven.

2.2.2. Lov nr. 432 af 10. juni 2003 om ændring af færdselsloven

Ved lov nr. 432 af 10. juni 2003 om ændring af færdselsloven (Motorvejshastighed, skærpede håndhævelse af hastighedsgrænserne og andre initiativer til forbedring af færdselssikkerheden) blev bl.a. bødeniveauet ved hastighedsovertrædelser med 140 km i timen eller derover markant forhøjet. Der blev i den forbindelse indsat en bestemmelse i færdselslovens § 118 som et nyt stk. 4, hvorefter det ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af bestemmelserne i færdselslovens § 42 og 43 tillige skal indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover.

Forhøjelsen blev gennemført ved et særligt højhastighedstillæg, hvis størrelse afhænger af hastighedsoverskridelsen. Bødetaksterne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdsels-sager er fastsat i overensstemmelse med de i loven og dens forarbejder angivne retningslinjer.

2.2.3. Lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven

Ved lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven (Klippekortsystem, skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser mv.) blev bl.a. bødeniveauet for hastighedsoverskridelser med 30 pct. eller derover på andre veje end motorveje skærpet. Dette skete ved indsættelse af en ny bestemmelse i færdselslovens § 118, stk. 5.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at de eksisterende bødetakster for grovere hastighedsovertrædelser i byer og på landeveje generelt skulle forhøjes. Dette skete ved en forhøjelse på 500 kr. pr. bødesats for hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover.

Bødetaksterne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager er fastsat i overensstemmelse med de i loven og dens forarbejder angivne retningslinjer.

2.2.4. Lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven

Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel mv.) blev der gennemført en forenkling og en skærpelse af sanktionsniveauet i sager om spirituskørsel. Ved lovændringen blev begrebet promillekørsel afskaffet, således at enhver overtrædelse af færdselslovens forbud mod at føre motordrevet køretøj efter indtagelse af alkohol fremover skulle betegnes spirituskørsel.

I bemærkningerne til lovforslaget er der angivet vejledende strafpositioner for fastsættelsen af straffen i sager om spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden.

Det fremgår f.eks. af bemærkningerne, at bøden i førstegangstilfælde af spirituskørsel skal fastsættes til et beløb svarende til en måneds nettoløn gange promillens størrelse. I gentagelsestilfælde og ved kørsel med en alkoholpromille på over 2,00 skal der fastsættes en frihedsstraf.

Det blev samtidig forudsat, at den hidtil gældende minimumsbøde for personer, der er uden indtægt, skulle forhøjes fra 1.000 kr. til 1.500 kr., mens minimumsbøden for en ægtefælle uden væsentlig egen indtægt skulle forhøjes fra 2.000 kr. til 3.000 kr.

Ved lovforslaget blev der ligeledes forudsat en skærpelse af bøden for spirituskørsel begået under kørsel med en lille knallert. Bøden er herefter 2.000 kr. i førstegangstilfælde af spirituskørsel, og 4.000 kr. i andengangstilfælde. I tredjegangstilfælde og senere tilfælde fastsættes en frihedsstraf.

Ved lovændringen blev der endvidere indsat en ny bestemmelse i færdselslovens § 117 a, om straffen for kørsel i frakendelsestiden. Den nye bestemmelse erstattede den tidligere bestemmelse i færdselslovens § 117, stk. 6. Straffen for en enkelt kørsel i frakendelsestiden i et førstegangstilfælde skal efter lovbemærkningerne fortsat være en bøde svarende til en måneds nettoløn. I gentagelsestilfælde eller ved flere kørsler til samtidig pådømmelse fastsættes en frihedsstraf.

De gældende sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne om spirituskørsel mv. er fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager i overensstemmelse med de i lovforslaget angivne retningslinjer.

2.2.5. Lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven

Ved lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven (Knallerter, køre- og hviletid og nedsættelse af gebyret for børnepas mv.) blev der indført et skærpet bødesanktionssystem samt mulighed for frakendelse af førerretten ved overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid. Skærpelserne, der trådte i kraft den 1. september 2005, blev gennemført ved en ændring af færdselslovens § 118, stk. 8.

Ved lovændringen blev der således bl.a. indført et gradueret bødesanktionssystem ved overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 561/2006 (harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85).

Efter bemærkningerne til loven skal der ved overtrædelse af forordningen for så vidt angår føreren fastsættes en bøde på 100 kr. for hver gang, den fastsatte grænse for køretid eller hviletid overskrides med 1 pct. For ejeren (brugeren) fastsættes en bøde svarende til det dobbelte af bøden til føreren, dvs. 200 kr. pr. pct. reglerne overskrides. Der rejses dog kun tiltale, hvis overskridelsen har været på 5 pct. eller mere, hvilket indebærer, at den første bødeposition for en fører er 500 kr., mens den første bødeposition for ejeren (brugeren) er 1.000 kr.

For så vidt angår bøden for overtrædelse af kontrolapparatforordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport) følger det af bemærkningerne til loven, at bøden til en fører er på 3.000 kr., hvilket svarer til bøden for en overskridelse af køre- og hviletidsforordningen på 30 pct. Det fremgår endvidere, at bøden til ejeren (brugeren) skal være det dobbelte, dvs. 6.000 kr.

Ved lovændringen skete der endvidere en skærpelse af bødeniveauet fra 1.500 kr. til 5.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1 i førstegangstilfælde ved kørsel med tunge køretøjer i tilfælde, hvor føreren alene har erhvervet førerret til personbil. Skærpelsen blev gennemført ved en ændring af færdselslovens § 117 d. Ændringen var begrundet i den færdselssikkerhedsmæssige risiko, der er forbundet med at føre tunge køretøjer uden at have erhvervet (den fornødne) førerret, samt med de udgifter, der er forbundet med at erhverve førerret til lastbil og bus.

Endelig skete der en skærpelse af bøden ved overtrædelse af færdselslovens § 65 om oplysningspligt samt om at overlade føringen til en person, der ikke har førerret, i forbindelse med kørsel med tunge køretøjer.

Lovændringen havde sammenhæng med indførelsen af de skærpede sanktioner for overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid og mulighederne for kontrol af disse regler. Ifølge bemærkningerne skal straffen for overtrædelse af § 65 være 5.000 kr., når overtrædelsen vedrører kørsel med tunge køretøjer. Denne bødeposition skal således anvendes, hvis ejeren (brugeren) ikke vil oplyse, hvem der har ført køretøjet, og hvor en ejer har overladt køretøjet til en person, der ikke lovligt kan føre det, herunder hvis den pågældende ikke har erhvervet førerret til f.eks. en lastbil, men alene til en personbil. Der gælder ikke forhøjede bøder i gentagelsestilfælde.

De gældende sanktioner for overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid mv. er fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager i overensstemmelse med de i lovforslaget angivne retningslinjer.

2.2.6. Lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer mv.) blev der i færdselslovens § 54, stk. 1, indført en nulgrænse for kørsel med visse bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 54, stk. 1, om kørsel eller forsøg herpå, når føreren på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde (føreevnekriteriet), blev videreført i færdselslovens § 54, stk. 2.

Ved lovændringen skete der samtidig en skærpelse af sanktionsniveauet, således at overtrædelser af færdselslovens § 54, stk. 1 og 2, så vidt muligt straffes efter samme retningslinjer som overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel.

I lovforslagets bemærkninger er der angivet vejledende strafpositioner for fastsættelsen af straffen i sager om overtrædelse af færdselslovens § 54. Det fremgår eksempelvis, at straffen i et førstegangstilfælde af overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, er en bøde på en halv måneds nettoløn, hvilket svarer til straffen ved spirituskørsel med en promille på 0,51.

Ved overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, fastsættes bøden efter bemærkningerne til loven i et førstegangstilfælde som udgangspunkt til en måneds nettoløn.

De gældende sanktioner for overtrædelse af færdselslovens § 54 er fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager i overensstemmelse med de i lovforslaget angivne retningslinjer.

2.2.7. Lov nr. 491 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven

Ved lov nr. 491 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven (Konfiskation af knallerter mv.) blev der indført en ny bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 5, om konfiskation af knallerter.

Lovændringen indebar, at der skal ske konfiskation af en knallert, som er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som kan køre 43 km/t eller derover (lille knallert) eller 64 km/t eller derover (stor knallert), hvis ejeren (brugeren) én gang tidligere inden for de seneste tre år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2.

Efter bemærkningerne til loven forudsættes det, at der i alle tilfælde af for høj maksimalhastighed, dvs. også selvom overtrædelsen ikke medfører konfiskation, som udgangspunkt fastsættes en bøde til ejeren (brugeren) på 1.000 kr., uanset om der er tale om en førstegangsovertrædelse eller en andengangsovertrædelse.

De gældende sanktioner for overtrædelse af bestemmelsen i § 67, stk. 2, herunder ved konstruktive ændringer og/eller for høj maksimalhastighed, er fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager.

2.2.8. Lov nr. 498 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven og straffeloven

Ved lov nr. 498 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpede sanktioner for flugtbilister) blev der indført skærpede straffe og førerretsfrakendelse for overtrædelse af færdselslovens § 9 og straffelovens § 253 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld.

Skærpelsen blev gennemført ved en ændring af færdselslovens § 117 d, stk. 1, således at overtrædelse af hjælpepligten i færdselslovens § 9, stk. 2, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år og (kun) under formildende omstændigheder med bøde. Samtidig blev færdselslovens § 118, stk. 2, ændret, således at overtrædelse af de øvrige pligter i færdselslovens § 9 straffes med en skærpet bøde.

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at i de sager vedrørende overtrædelse af straffelovens § 9, stk. 2, nr. 1, hvor der foreligger formildende omstændigheder, fastsættes bøden som udgangspunkt til 5.000 kr.

En tilsvarende bøde fastsættes ved tilsidesættelse af de øvrige pligter i færdselslovens § 9, som bl.a. omfatter tilfælde, hvor den pågældende har undladt at deltage i foranstaltninger til sikring af færdslen, nægtet at opgive navn og bopæl og undladt underretning af skadelidte eller politiet. Forud for lovændringen var bøden for overtrædelse af færdselslovens § 9 på 1.000 kr., og den væsentlige forhøjelse af bøden til 5.000 kr. er efter bemærkningerne til loven bl.a. begrundet i, at undladelse af at opgive navn og bopæl ved påkørsel, der har medført materiel skade, ofte indebærer meget væsentlige udgifter for ejeren af et påkørt køretøj, og at en forhøjelse af bøden derfor forekommer velbegrundet.

De skærpede sanktioner fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager og gælder for overtrædelser begået den 19. juni 2008 eller senere.

2.2.9. Lov nr. 347 af 6. maj 2009 om ændring af færdselsloven

Ved lov nr. 347 af 6. maj 2009 om ændring af færdselsloven (Straffen for tilsidesættelse af oplysningspligten og frakendelse af førerretten på køre- og hviletidsområdet mv.) blev der bl.a. gennemført en skærpelse af straffen for bilejere, der ikke efterkommer politiets anmodning om at oplyse identiteten på den person, som – typisk i forbindelse med en konstateret færdselsforseelse – har været fører af bilen. Loven trådte i kraft den 8. maj 2009.

Efter lovændringen skal der altid udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, og ikke som tidligere kun når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller stk. 2 (tunge køretøjer). Baggrunden for lovændringen var generelt at skabe et større incitament for ejeren (brugeren) til at oplyse identiteten på føreren. Således ville føreren i mange tilfælde kunne undgå langt større bøder og andre sanktioner i form af f.eks. førerretsfrakendelse, hvis bilens ejer blot vedtog den hidtil gældende relativt beskedne bøde på 500 kr. for ikke at oplyse førerens identitet.

Efter bemærkningerne til loven forudsættes bøden således forhøjet fra 500 kr. til 2.500 kr. for overtrædelse af 65, stk. 1, vedrørende andre køretøjer end tunge køretøjer. Der tilsigtedes ingen ændring af bødestørrelsen ved overtrædelse af § 65, stk. 1, med hensyn til de tunge køretøjer, og bøden er således for så vidt angår disse køretøjer fortsat 5.000 kr.

De gældende sanktioner for overtrædelse af færdselslovens § 65 er fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager i overensstemmelse med de i lovforslaget angivne retningslinjer.

3. Straffastsættelsen på færdselslovsområdet

3.1. Indledning

Som det fremgår ovenfor i afsnit 2, er udmålingen af bøder ved overtrædelse af færdselsloven i vidt omfang beskrevet nærmere i forarbejderne til de enkelte bestemmelser.

På baggrund af disse tilkendelser er der i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager (bødekatolog) fastsat vejledende retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande i sager om overtrædelse af færdselsloven. Der er også på baggrund af retspraksis mv. fastsat vejledende bødetakster for de overtrædelser, hvor der ikke foreligger udtrykkelige tilkendegivelser om straffens størrelse i forarbejderne til færdselsloven.

Straffastsættelsen på færdselsområdet er således i meget høj grad baseret på standardiserede bøder, hvor der kun i begrænset omfang tages hensyn til gerningsmandens personlige forhold.

3.2. Taksterne i bødekataloget

Som nævnt i afsnit 1 blev den første udgave af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager udsendt i august 2000. Meddelelsen, der efterfølgende er revideret flere gange, erstattede de vejledende takster for bødepåstande i sager om overtrædelse af færdselsloven, som fandtes i Rigsadvokatens vejledning om bødetakster i politisager (det blå bødekatalog), og øvrige instruktioner for så vidt angår behandlingen af færdselssager.

Bødekataloget indeholder i dag et meget stort antal bødetakster, og de vejledende retningslinjer for bøderne i færdselssager er angivet ved beløb for de enkelte paragraffer i færdselsloven, som overtrædelsen vedrører. Meddelelsen indeholder også i et vist omfang bødetakster ved overtrædelse af forskrifter, der er fastsat i medfør af loven.

Som noget særligt på færdselsområdet er der fastsat en minimumsbøde på 500 kr., der dog for personer med særlig lav indtægt kan nedsættes, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 1 og 2. Det følger endvidere af de nævnte bestemmelser, at bøder til andre personer, end personer med særlig lav indtægt, skal udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr.

Hovedparten af bøderne på færdselsområdet er således »faste bøder«, der varierer fra en bøde på 500 kr. (minimumsbøden) til en bøde på 5.000 kr. i førstegangstilfælde.

I enkelte tilfælde afhænger bødens størrelse dog af den pågældendes indtægt. Som eksempel herpå kan nævnes bødefastsættelsen ved spirituskørsel, hvor bøden i et førstegangstilfælde med en promille på indtil 2,00 (eller 1,00 mg alkohol pr. liter luft) fastsættes til én måneds nettoløn ganget med promillens størrelse.

Endelig fastsættes bøden i enkelte tilfælde i forhold til den procentvise overskridelse af reglen i loven. Som eksempel herpå kan nævnes overtrædelse af de generelle hastighedsgrænser i færdselslovens § 42 og overtrædelse af reglerne i køre- og hviletidsforordningen.

Retningslinjerne i meddelelsen anvendes af politiet og anklagemyndigheden, og det forudsættes i meddelelsen, at bødetaksterne i kataloget følges over hele landet. Det er endvidere Rigsadvokatens indtryk, at de vejledende takster i bøde-kataloget i almindelighed følges af domstolene ved afgørelse af sager om overtrædelse af færdselsloven.

3.3. Forhøjelsesgrunde

I bøde-katalogets bødetakster er der som regel kun anført et beløb, der angiver normaltaksten. I nogle tilfælde er der dog angivet flere bødetakster ved samme overtrædelse, hvorved det tilkendegives, at der i nogle tilfælde skal fastsættes en højere bøde.

Som eksempel kan nævnes, at bøden ved visse overtrædelser af færdselsloven er højere, hvis der i forbindelse med overtrædelsen sker påkørsel, eller hvis bilisten har været til ulempe for andre trafikanter. Størrelsen af bøden kan endvidere være afhængig af, om overtrædelsen begås under kørsel med et motor-køretøj eller på cykel/knallert. Bøden for en overtrædelse af færdselsloven vil således ofte være mindre, hvis overtrædelsen begås med cykel, end hvis den begås under kørsel med et motorkøretøj. Det samme kan være tilfældet, hvis overtrædelsen begås med knallert.

Det fremgår endvidere af meddelelsen, at hvis et forhold om overtrædelse af færdselsloven er af en sådan grovhed, at frakendelse af førerretten kommer på tale, er der fast praksis for, at bøden – uanset de angivne bødetakster - fastsættes til beløb på ikke under 1.500 kr.

3.4. Nedsættelsesgrunde

Retningslinjerne i bøde-kataloget er kun af vejledende karakter for politiet og anklagemyndigheden. Særlige omstændigheder i gerningsmandens personlige forhold, navnlig indtægts- og formueforhold, kan således begrunde fastsættelse af lavere beløb end de anførte.

Ifølge færdselslovens § 118 a, stk. 2, kan bøder til personer med særlig lav indtægt således udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

3.4.1. Unge under 18 år

Unge mellem 15 og 18 år er ofte skolesøgende eller på anden måde under uddannelse og har i vidt omfang ingen egentlig indtjening af betydning. Bøden til unge under 18 år nedsættes derfor generelt til det halve beløb, dog minimum 300 kr.

Der foretages ikke en konkret vurdering af indtægtsforholdene for så vidt angår denne gruppe. Nedsættelsen af bøden sker ved anklagemyndighedens foranstaltning i forbindelse med udsendelse af bødeforelæg eller ved nedlæggelse af påstand om bøde.

3.4.2. Andre personer med særlig lav indtægt

I Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 er der endvidere fastsat retningslinjer for, hvornår en person i øvrigt kan anses for at have en særlig lav indtægt.

Det fremgår af disse retningslinjer, at en indtægt, der er væsentlig mindre end dagpengebeløbet for en fuldtidsbeskæftiget, anses som særlig lav. Dagpengebeløbet for en fuldtidsbeskæftiget er fra 1. januar 2009 ca. 188.500 kr. pr. år, svarende til ca. 15.708 kr. pr. måned. Hvis sigtedes indtægt udgør mindre end ca. $\frac{3}{4}$ af dette beløb, det vil sige ca. 141.375 kr. pr. år/11.781 kr. pr. måned, bør der således ske nedsættelse af bøden til det halve beløb, dog mindst 300 kr.

Der må ikke efter retningslinjerne ske nedsættelse af en bøde blot under henvisning til, at den sigtede er pensionist, studerende, kontanthjælpsmodtager eller lignende, uden at der foreligger oplysninger om den pågældendes indtægt.

3.4.3. Særlige tilfælde

Bøder for spirituskørsel og bøder for kørsel i frakendelsestiden er indtægtsbestemte og skal derfor ikke nedsættes for unge under 18 år og personer med særlig lav indtægt. Det samme gælder for tillægsbøder i forbindelse med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling for spirituskørsel og tillægsbøder i forbindelse med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste for kørsel i frakendelsestiden.

Bøder for overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, nedsættes endvidere ikke for personer med særlig lav indtægt.

I U 1998.1053 V havde tiltalte ført en registreringspligtig knallert uden at have erhvervet kørekort til hverken motorcykel eller bil. Byretten udtalte, at udgangspunktet for bødestraffen herfor var 5.000 kr., men under hensyn til tiltaltes indtægtsforhold fastsattes bøden til 3.000 kr. Landsretten bemærkede, at der ved udmålingen af bødestraffen skal tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel ved ikke at have erhvervet førerret. Landsretten tiltrådte derfor, at bøden i et tilfælde af førstegangskørsel uden at have erhvervet førerret er 5.000 kr., og da den opnåede økonomiske fordel ikke er afhængig af indtægtsniveauet, blev bøden forhøjet til 5.000 kr.

Se dog hertil U 1999.652 V, hvor anklagemyndigheden nedlagde påstand om en bøde på 5.200 kr. til en person under 18 år, der havde ført en registreringspligtig knallert uden førerbevis og uden at benytte styrt-hjelm. Landsretten udtalte, at da tiltalte på gerningstidspunktet ikke kunne erhverve kørekort på grund af sin alder, kunne bøden ikke fastsættes under hensyn til den økonomiske fordel i forbindelse med lovovertrædelsen. Bøden måtte derfor fastsættes uden særligt hensyn til det i færdselslovens § 117, stk. 5, 2. pkt. [nu § 117 a, stk. 2, 2. pkt.], nævnte kriterium. Under hensyn til karakteren af lovovertrædelsen fandt landsretten, at straffen for kørsel uden førerret inden det fyldte 18. år som udgangspunkt kan fastsættes til en bøde på 2.500 kr. Da kørslen havde fundet sted på en registreringspligtig knallert, og da tiltalte havde knallertbevis, fandtes der at foreligge formildende omstændigheder, og landsretten stadfæstede derfor byrettens dom, hvorefter tiltalte var blevet straffet med en bøde på 2.200 kr.

Ved kørsel uden at have erhvervet kørekort tages således for voksne ikke hensyn til indtægtsforhold, mens der for unge under 18 år sker en nedsættelse af bøden i forhold til normalstraffen.

3.5. Bødefastsættelse ved flere overtrædelser (absolut kumulation)

Ved lov nr. 475 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven (Bødefastsættelse) blev der i færdselslovens § 118 a, stk. 3-5, fastsat regler om bødefastsættelsen ved flere overtrædelser af færdselsloven eller forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven samt om andre tilfælde, hvor der skal ske en samlet pådømmelse af færdselslovsovertrædelser og overtrædelser af anden lovgivning.

Som begrundelse herfor anføres det bl.a. i bemærkningerne til loven, at det ville svække straffens præventive effekt, hvis en person, der foretager flere forskellige overtrædelser af færdselslovgivningen, som ellers præges af takstmæssig strafudmåling, kunne »slippe billigere« end en person, der får de forskellige overtrædelser pådømt hver for sig. Derudover fandtes praktiske og administrative hensyn i forbindelse med samtidig verserende sager i flere politikredse og hensynet til muligheden for at anvende bødetilkendegivelser på stedet at tale for absolut kumulation.

Reglerne om bødefastsættelsen ved flere overtrædelser af færdselsloven, der medfører bødestraf fremgår af færdselslovens § 118 a, stk. 3, 1. pkt. Reglen medfører, at bøden ved flere overtrædelser af færdselsloven udmåles ved at sammenlægge den normale takstmæssige bødestraf for hver overtrædelse, uanset om overtrædelserne begås ved én eller flere handlinger (absolut kumulation).

For personer under 18 år og personer med særlig lav indtægt, er det den nedsatte bøde, der skal indgå i den samlede bødeberegning.

I tilfælde, hvor sammenlægningen af den normale takstmæssige bøde for hver overtrædelse medfører en meget høj bøde, kan denne dog nedsættes i medfør af færdselslovens § 118 a, stk. 5, hvorefter bestemmelsen i stk. 3, kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

En nedsættelse vil ifølge bemærkningerne i lovforslaget vedrørende § 118 a, stk. 5, især kunne komme på tale i tilfælde, hvor den sigtedes indtægtsforhold gør det antageligt, at vedkommende næppe nogensinde vil være i stand til at betale bøden, ligesom der kan være behov for at nedsætte en absolut kumuleret bøde, hvis den samlede bøde i sig selv ikke forekommer rimelig.

Der er endvidere med hensyn til visse lovovertrædelser fastsat særlige retningslinjer for anklagemyndighedens fastsættelse af bøder i tilfælde af flere overtrædelser. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor et køretøj er behæftet med flere mangler, jf. færdselslovens § 67. I disse tilfælde skal der som udgangspunkt ske en sammenlægning af bøderne for de enkelte mangler, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 3. Bøden i tilfælde af flere mangler bør dog efter retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 ikke overstige 2.000 kr., svarende til bøden for mangler, der medfører fjernelse af køretøjets nummerplader.

Ved overtrædelse af færdselsloven og af anden lovgivning, der medfører bødestraf, er det ligeledes reglen, at der sker absolut kumulation, således at den samlede bøde for eksempelvis en overtrædelse af færdselsloven og en overtrædelse af våbenloven sker ved at sammenlægge den takstmæssige bøde for hver overtrædelse, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 3, 2. pkt.

Det er dog alene bøder for færdselslovsovertrædelser, der er omfattet af princippet om absolut kumulation efter bestemmelsen i § 118 a, stk. 3. Bestemmelsen angår ikke fastsættelse af bøder uden for færdselslovens område. Ved flere samtidige overtrædelser af anden lovgivning, der medfører bødestraf, vil den samlede bøde for disse overtrædelser således skulle fastsættes uafhængigt af reglen i færdselslovens § 118 a, stk. 3, hvorimod én eller flere samtidige bøder for overtrædelse af færdselsloven skal medtages fuldt ud ved den samlede bødeberegning.

Ved fastsættelsen af den samlede bøde for eksempelvis en overtrædelse af færdselsloven og to overtrædelser af våbenloven, skal bøden for overtrædelse af færdselsloven indgå fuldt ud ved den samlede bødeberegning, hvorimod det må afgøres efter en konkret vurdering, om overtrædelserne af våbenloven skal indgå med den fulde takst for hver overtrædelse eller med et mindre beløb. Dette fremgår af færdselslovens § 118 a, stk. 3, 2. pkt.

Reglerne om straffastsættelsen i tilfælde, hvor der foreligger flere overtrædelser af færdselsloven, der medfører bøde og frihedsstraf eller overtrædelse af færdselsloven, der medfører bødestraf, og overtrædelse af anden lovgivning, der medfører frihedsstraf fremgår af færdselslovens § 118 a, stk. 4. Reglen medfører, at der f.eks. som udgangspunkt skal udmåles en tillægsbøde ved samtidig spirituskørsel, der medfører frihedsstraf, og kørsel uden kørekort, ligesom der som udgangspunkt skal udmåles en tillægsbøde ved samtidig pådømmelse af en overtrædelse af straffeloven, der medfører en kortere frihedsstraf, og en kørsel uden kørekort.

Idømmelse af bøde ved siden af frihedsstraffen kan i medfør af færdselslovens § 118 a, stk. 5, fraviges, når særlige grunde taler herfor. Bestemmelsen vil eksempelvis kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor udgangspunktet om absolut kumulation vil betyde, at der skal idømmes en mindre tillægsbøde til en længere frihedsstraf. Ifølge bemærkningerne er absolut kumulation imidlertid den altovervejende hovedregel.

3.6. Gentagelsesvirkning

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Om en tidligere straf skal tillægges betydning afhænger af en konkret vurdering af såvel den foreliggende som tidligere

begåede kriminalitet. Bestemmelsen opstiller ingen faste tidsmæssige betingelser for, hvornår tidligere kriminalitet kan medføre skærpet strafudmåling inden for normalstrafferammen.

Efter straffelovens § 84 er det en grundlæggende forudsætning for anvendelse af bestemmelser om forhøjet straf eller andre retsfølger i gentagelsestilfælde, at gerningsmanden er fundet skyldig, før han begik det forhold, der nu er til pådømmelse. Gentagelsesvirkningen af en tidligere straf ophører, når der er forløbet 10 år efter, at den tidligere straf er udstået, endelig eftergivet eller bortfaldet, jf. bestemmelsens stk. 3.

Bestemmelserne i §§ 81 og 84 blev indsat i straffeloven ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse). Ved lovændringen blev den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen ændret fra 5 til 10 år i de tilfælde, hvor der er hjemmel i loven til forhøjet straf i gentagelsestilfælde og andet ikke følger af særlovgivningen.

På færdselslovens område er der f.eks. fastsat bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde ved spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. (§ 117, stk. 2, nr. 4-6) samt ved kørsel i frakendelsestiden (§ 117 a, stk. 2, nr. 2). Bestemmelserne blev indsat ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel mv.) og lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer mv.). De nævnte straffebestemmelser regulerer endvidere indirekte den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen.

Ved spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. afhænger den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkning således af, om den pågældende tidligere er frakendt førerretten/meddelt kørselsforbud som følge af en lignende overtrædelse. Hvis føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget, ophører gentagelsesvirkningen i henhold til denne dom, når der er forløbet 5 år fra udløbet af frakendelsestiden, jf. færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 6. Er føreren tidligere frakendt førerretten betinget eller meddelt kørselsforbud ophører gentagelsesvirkningen for straf og frakendelse 3 år efter den endelige afgørelse, jf. færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 4 og 5.

I forarbejderne til lov nr. 363 af 24. maj 2005 og lov nr. 524 af 6. juni 2007 er der i øvrigt fastsat retningslinjer for sanktionerne, hvorefter både straf og frakendelsestiden skærpes væsentligt i gentagelsestilfælde.

For så vidt angår kørsel i frakendelsestiden forudsættes det i forarbejderne til lov nr. 363 af 24. maj 2005, at gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning i overensstemmelse med straffelovens § 84 er 10 år, der dog skal regnes fra endelig dom og ikke som ved straffelovens § 84 fra udståelsen af straffen mv. Forarbejderne indeholder ligeledes retningslinjer for skærpede sanktioner i tilfælde af gentagen kørsel i frakendelsestiden.

For langt de fleste overtrædelser af færdselsloven er der imidlertid ikke særskilt hjemmel til skærpet straf i gentagelsestilfælde, hvorfor straffelovens § 84 ikke finder direkte anvendelse. For flere overtrædelsers vedkommende er der dog i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 fastsat retningslinjer om straffen i gentagelsestilfælde. Disse retningslinjer er fastsat på baggrund af forarbejder til færdselsloven med efterfølgende ændringslove og/eller retspraksis. Den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen har i disse tilfælde typisk været 2 eller 5 år i praksis. Sidstnævnte svarer til gentagelsesvirkningsperioden i den tidligere gældende bestemmelse i straffelovens § 81, stk. 3, der blev erstattet af straffelovens § 84.

Som eksempel kan nævnes sager om overlæs, hvor der kun kan fastsættes en skærpet bøde i gentagelsestilfælde, hvis den nye overtrædelse er begået inden 2 år efter den seneste afgørelse om overlæs. Endvidere kan nævnes kørsel uden førerret, jf. færdselslovens § 56, stk. 1, hvor straffen skærpes i gentagelsestilfælde, og hvor gentagelsesvirkningsperioden må antages at være 5 år.

Det er ikke afklaret i retspraksis, hvilken betydning ændringen af straffelovens bestemmelser om gentagelsesvirkning i §§ 81 og 84 vil få på den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen på færdselsområdet i de tilfælde, hvor gentagelsesvirkningens tidsmæssige udstrækning er udviklet i retspraksis. Det

bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af bemærkningerne til ændringen af straffeloven i marts 2004, at det må forventes, at de foreslåede skærper i § 84 vil kunne få en vis betydning for den vægt, som domstolene tillægger en ældre dom i forbindelse med strafudmåling inden for normalstrafferammen.

Det må anses for tvivlsomt, om gentagelsesvirkningsperioden for færdselslovsovertrædelser, der hidtil har været undergivet 2 eller 5 års gentagelsesvirkning, på baggrund af ovennævnte forarbejder vedrørende straffelovens § 84 eller via en ændret påtalepraksis fra anklagemyndighedens side vil kunne udvides til 10 år. En sådan udvidelse af gentagelsesvirkningsperioden kan næppe heller anses for ønskelig, idet der i langt de fleste tilfælde er tale om takstmæssige bødestraffe ved gentagne overtrædelser, hvor den gældende gentagelsesvirkning må antages at være indgået med en vis vægt i overvejelserne om fastsættelsen af disse takster.

Det er Rigsadvokatens vurdering, at der generelt på færdselslovens område bør anvendes en 5-årig gentagelsesvirkningsperiode i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og spørgsmålet i øvrigt ikke er særlig reguleret i færdselsloven. Det bemærkes i den forbindelse, at lighedshensyn samt hensynet til forudsigeligheden i strafforfølgningen taler for, at der ved sanktionsfastsættelsen i gentagelsestilfælde så vidt muligt følges en ensartet praksis, og at en kortere gentagelsesvirkningsperiode end 5 år i for høj grad vil adskille sig fra gentagelsesvirkningsperioden på andre retsområder.

Rigsadvokaten foreslår derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i færdselsloven om den tidsmæssige udstrækning af ældre afgørelses gentagelsesvirkning i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og hvor spørgsmålet ikke i øvrigt er særlig reguleret ved færdselsloven.

Det bemærkes, at Rigsadvokaten ikke finder, at sager om overlæs (totalvægt og akseltryk) bør være omfattet af den foreslåede 5-årige gentagelsesvirkningsperiode. Der er herved lagt vægt på, at der har dannet sig en meget fast retspraksis for 2 års gentagelsesvirkning, som har haft væsentlig betydning for sanktionssystemet på dette område. Det er således Rigsadvokatens opfattelse, at der fortsat bør gælde en 2-årig gentagelsesvirkningsperiode ved sager om overlæs.

4. Rigsadvokatens overvejelser om revision af bøderne på færdselsområdet

4.1. Indledning

Det må antages, at en effektiv håndhævelse af en så entydigt adfærdsregulerende lov som færdselsloven i høj grad er afhængig af trafikanternes opfattelse af risikoen for at blive grebet i en overtrædelse. Herudover er det af væsentlig betydning, at der opretholdes et effektivt sanktionssystem, hvor bøderne må have en sådan størrelse, at de virker præventivt.

Som det er beskrevet i afsnit 2, er der i de seneste år gennemført skærper af enkelte sanktioner på færdselslovsområdet. En stor del af bødetaksterne for overtrædelse af færdselsloven er dog ikke ændret siden 2000, hvor Rigsadvokaten udsendte Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at flere af de fastsatte bøder set i forhold til løn- og prisudviklingen samt overtrædelsernes karakter næppe kan antages at have nogen præventiv effekt af betydning i dag.

Rigsadvokaten finder derfor, at de gældende bødetakster for overtrædelse af færdselsloven bør forhøjes.

Rigsadvokatens overvejelser vedrørende forhøjelse af den gældende minimumsbøde på 500 kr. fremgår af afsnit 4.2., mens overvejelserne om særlige forhøjelser afhængig af trafikanttype findes i afsnit 4.3., og overvejelserne om særlige forhøjelser for overtrædelser omfattet af klippekortordningen eller frakendelsesreglerne findes i afsnit 4.4.-4.5. Andre særlige forhøjelser på grund af særlig trafikfarlighed mv. fremgår af afsnit 4.6.

Rigsadvokatens overvejelser om forhøjelse af bøderne for overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser er behandlet i afsnit 4.7., og i afsnit 4.8. behandles Rigsadvokatens forslag til øvrige generelle forhøjelser.

Det bemærkes, at der i forslagene til forhøjelse af de gældende bødetakster er taget hensyn til, at bødetaksterne ikke bør ændres med alt for korte mellemrum. Taksterne vil derfor være mere følelige i en periode umiddelbart efter en regulering.

Det bemærkes endvidere, at Rigsadvokatens overvejelser ikke har omfattet de tilfælde, hvor sanktionen er frihedsstraf, ligesom Rigsadvokaten generelt ikke har fundet anledning til at foreslå forhøjelse af bødetakster, der har været undergivet lovregulering i de senere år som f.eks. færdselslovens regler om spirituskørsel og kørsel med visse bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet samt kørsel i frakendelsestiden mv.

4.2. Minimumsbøde

Den gældende minimumsbøde på 500 kr. er som nævnt i afsnit 4.1. uændret, siden Rigsadvokaten i 2000 udsendte vejledende bødetakster for overtrædelse af færdselsloven (Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager).

En bøde på 500 kr. må for de fleste mennesker antages at udgøre et forholdsvis beskedent beløb set i lyset af løn- og prisudviklingen siden den seneste gennemgribende revision af bødekatologet i 2000. En bøde i denne størrelsesorden kan derfor opleves som en tilkendegivelse om, at der er tale om en bagatelagtig forseelse.

Efter Rigsadvokatens opfattelse kan en minimumsbøde på 500 kr. således ikke antages at have nogen præventiv effekt af betydning.

Hertil kommer, at standsnings- og parkeringsafgiften i færdselslovens § 121, stk. 5, udgør 510 kr., og at kontrolafgiften for at køre uden gyldig rejsehjemmel i S-tog nu er 750 kr. Efter Rigsadvokatens opfattelse forekommer det ikke velbegrunder, at bøder for overtrædelse af færdselsloven fastsættes til lavere beløb end de nævnte afgifter, selv om der i de nævnte afgifter i et vist (beskedent) omfang er indeholdt betaling for en ydelse, som den pågældende har gjort brug af uden forinden at erlægge den forudsatte betaling.

På denne baggrund finder Rigsadvokaten, at der er grundlag for at hæve den nugældende minimumsbøde, således at der som udgangspunkt ikke udstedes bøder på under 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert), mens minimumsbøden for gående, cykler, hestekøretøj og ridende efter Rigsadvokatens opfattelse passende kan fastsættes til 700 kr.

Ved differentieringen af minimumsbøden har det været Rigsadvokatens opfattelse, at overtrædelser, der begås med motordrevne køretøjer generelt må vurderes som mere trafikfarlige for både føreren selv og andre trafikanter end de overtrædelser, der begås af de såkaldte »bløde trafikanter« som gående og cyklister. Der er således overtrædelser af færdselsloven begået af gående, cyklister m.fl., som efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan begrunde en minimumsbøde på 1.000 kr. henset til disse trafikanters generelt lavere trafikfarlighed.

Ved de foreslåede minimumsbøder er der taget hensyn til, at en forhøjelse alene svarende til den almindelige prisudvikling siden 2000 uden oprunding ville medføre en minimumsbøde på ca. 640 kr., og at minimumsbøden ved overtrædelse af færdselsloven generelt ikke bør have en sådan beskedent størrelse, at den opleves som en formalitet snarere end en misbilligelse af lovovertrædelsen.

Der er endvidere taget hensyn til, at der også efter en forhøjelse af minimumsbøderne er en rimelig mulighed for, at bøderne bliver betalt. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved flere overtrædelser af færdselsloven kan blive tale om ikke ubetydelige bødestørrelser som følge af reglen i færdselslovens § 118 a, stk. 3, om absolut kumulation (sammenlægning) af bøder.

Det bemærkes, at overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen er undtaget Rigsadvokatens forslag om en minimumsbøde på 1.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at sanktionerne på dette område senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og at der på nuværende tidspunkt ikke findes grundlag for en yderligere skærpelse af disse bøder. Dette gælder også den første bødeposition på 500 kr. til en fører, som

efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan undergives særlig forhøjelse uden at dette berører det samlede sanktionssystem.

Rigsadvokatens overvejelser om særlig forhøjelse af bøderne til de bløde trafikanter er behandlet i afsnit 4.3.2, mens afsnit 4.3.3. - 4.8. vedrører overvejelser om forhøjelse af bøderne til de øvrige trafikanter.

Som konsekvens af forslaget om forhøjelse af minimumsbøden bør der efter Rigsadvokatens opfattelse endvidere ske forhøjelse af beløbet i færdselslovens § 118 a, stk. 2, 2. pkt. om den mindste bøde, der kan fastsættes til personer med særlig lav indtægt. Dette beløb, som efter gældende ret er 300 kr., kan efter Rigsadvokatens opfattelse passende fastsættes til 500 kr. henset til størrelsen af de foreslåede minimumsbøder samt løn- og prisudviklingen siden 2000.

Fastsættelse af en ny generel minimumsbøde ved overtrædelse af færdselsloven ændrer ikke ved de særlige højere minimumsbøder, der er fastsat for enkelte overtrædelsestyper som spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden.

4.3. Særlige forhøjelser afhængig af trafikanttype

4.3.1. Indledning

Som det fremgår af afsnit 4.2. foreslås en minimumsbøde på 1.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven med motordrevet køretøj (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert) og en minimumsbøde på 700 kr. for gående, cykler, hestekøretøj og ridende.

For så vidt angår de bødetakster, som Rigsadvokaten foreslår fastsat til et højere beløb end de nævnte minimumsbøder, er det Rigsadvokatens opfattelse, at der både bør tages hensyn til overtrædelsestyper og trafikanttyper. Sidstnævnte behandles i dette afsnit, idet afsnit 4.3.2. indeholder overvejelser om bøder til de »bløde trafikanter«, mens afsnit 4.3.3. indeholder overvejelser om bøder til knallertførere. Endelig indeholder afsnit 4.3.4. overvejelserne vedrørende de overtrædelser, der hovedsageligt begås med tunge køretøjer.

Det bemærkes i den forbindelse, at de bøder, der hovedsageligt vedrører de øvrige motordrevne køretøjer (biler, motorcykler, traktor og motorredskab) er behandlet i afsnit 4.4-4.8., hvor overtrædelsestypen er det afgørende. Det er kun enkelte af disse bøder, som tillige er relevante for overtrædelser begået med knallert.

4.3.2. Overtrædelser begået af gående, cykler, hestekøretøj og ridende

Efter de gældende bødetakster anvendes der i førstegangstilfælde normalt kun bøder på 500 kr. (den gældende minimumsbøde) ved overtrædelser af færdselsloven begået af gående, cyklister og ridende. Rigsadvokaten har overvejet, om der er særlige trafikfarlige forseelser begået af gående, cyklister, hestekøretøj og ridende, som eventuelt bør sanktioneres med en højere bøde end den i afsnit 4.2. foreslåede minimumsbøde på 700 kr. for disse trafikanter.

Rigsadvokaten finder ikke anledning til at forslå forhøjede bøder for gående og ridende. Der er herved lagt vægt på, at disse trafikanters overtrædelser af færdselsloven i mange tilfælde kun udgør en fare for den pågældende selv.

Derimod kan cyklisters adfærd i højere grad skabe trafikfarlige situationer, der er alvorlige for andre trafikanter. Som eksempel kan nævnes den situation, at en bilist som følge af en cyklists kørsel over for rødt lys må foretage en nødvendig afværgehandling, der vil kunne medføre fare for bilisten, cyklisten og eventuelt andre trafikanter. Det samme kan være tilfældet, hvis cyklisten tilsidesætter sin vigepligt eller kører mod ensretningen.

Rigsadvokaten finder derfor anledning til at foreslå en højere bøde end minimumsbøden ved særlig trafikfarlige overtrædelser begået af cyklister. Denne forhøjede bøde kan efter Rigsadvokatens opfattelse passende fastsættes til 1.000 kr. En bøde i denne størrelsesorden for visse overtrædelser kan i højere grad signalere, at opmærksomhed og ansvarlighed i trafikken også gælder i forhold til denne gruppe af trafikanter.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør den forhøjede bøde for cyklister omfatte de mest grundlæggende færdselsregler som kørsel over for rødt lys og kørsel mod kørselsretningen, jf. færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, tilsidesættelse af ubetinget vigepligt, højrevigepligt og vigepligt ved svingning, jf. færdselslovens § 26, stk. 2-4 og 6, og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning.

Rigsadvokaten har på baggrund af forslaget i afsnit 4.6.3. om forhøjelse af bøden ved bilisters overtrædelse af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon overvejet, om denne overtrædelse tillige skal være omfattet af den forhøjede bøde for cyklister.

Forbuddet i færdselslovens § 55 a omfatter både førere af motordrevne køretøjer samt cyklister og ridende. Formålet med forbuddet er at modvirke de negative færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser, der er forbundet med anvendelse af mobiltelefoner under kørsel.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at cyklisters anvendelse af håndholdt mobiltelefoner på samme måde som for førere af motordrevne køretøjer kan udgøre en risiko for trafiksikkerheden. Navnlig i tæt trafikerede områder kan der således opstå trafikfarlige situationer i forhold til f.eks. andre cyklister og gående, der må undvige, eller som risikerer at blive påkørt af den cyklist, som taler i mobiltelefon eller sms'er under kørslen.

I forbindelse med forbuddets indførelse i 1998 blev det i Rigsadvokatmeddelelse nr. 6/1998 om ændringer af færdselsloven tilkendegivet, at der under hensyn til formålet med forbuddet kun i ganske særlige tilfælde vil være grundlag for at rejse tiltale mod andre end førere af motordrevne køretøjer. Forbuddet i færdselslovens § 55 a har på den baggrund antageligt ikke siden lovens ikrafttræden været håndhævet fuldt ud i forhold til cyklister.

Set i lyset af den øgede anvendelse af håndholdte mobiltelefoner, jf. afsnit 4.6.3., er der efter Rigsadvokatens opfattelse grundlag for fremover mere generelt at håndhæve forbuddet mod cyklisters anvendelse af håndholdt mobiltelefon. Under hensyn til overtrædelsens trafikfarlige karakter, er det endvidere Rigsadvokatens opfattelse, at den forhøjede bøde på 1.000 kr. bør omfatte denne overtrædelse.

4.3.3. Overtrædelser begået med knallert

Knallerter defineres efter færdselslovens § 2, nr. 12, som et motordrevet køretøj og ifølge færdselslovens § 2, nr. 6, inddeles de i stor knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på over 30 km i timen og lille knallert med en konstruktiv bestemt maksimal hastighed på højst 30 km i timen.

Lille knallert må kun føres af personer, der er fyldt 16 år, jf. færdselslovens § 63, stk. 1. Personer under 18 år skal endvidere have erhvervet et »knallertbevis« for lovligt at kunne føre lille knallert, jf. nærmere færdselslovens § 63, stk. 2. Overtrædelser begået med lille knallert straffes som udgangspunkt med en bøde på 500 kr. I nogle tilfælde fastsættes der dog en højere bøde. Som eksempel kan nævnes overtrædelse af færdselslovens § 26, stk. 2, om overtrædelse af ubetinget vigepligt med sammenstød, overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, hvor knallertens maksimalhastighed er for høj og/eller knallerten er konstruktivt ændret, og overladelse af føringen af en knallert til en person i de tilfælde, der er nævnt i færdselslovens § 54, stk. 4. I disse situationer er bøden 1.000 kr. De højeste bøder er for spirituskørsel og for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 og 2, hvor bøden er 2.000 kr. i førstegangstilfælde, 4.000 kr. i andengangstilfælde og 10 dages fængsel i et tredjegangstilfælde.

Stor knallert må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller motorcykel, jf. færdselslovens § 63 a, stk. 1. Dette indebærer, at reglerne om frakendelse af førerretten og klippekortordningen finder anvendelse i det omfang overtrædelserne kan begås på stor knallert. De gældende bøder for overtrædelser begået på stor knallert er delvist fastsat i overensstemmelse med bødetaksterne begået med lille knallert, jf. ovenfor, delvis i overensstemmelse bødetaksterne for personbiler mv. Som eksempel på sidstnævnte kan nævnes kørsel uden kørekort efter færdselslovens § 63 a, stk. 1, (førstegangstilfælde en bøde på 5.000 kr., ligesom ved overtrædelse af § 56, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (førstegangstilfælde en bøde svarende til en måneds nettoløn). Spirituskørsel og overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 og 2, straffes også som ved overtrædelser begået med motorkøretøjer. Det vil f.eks. sige, at spirituskørsel i intervallet 0,51 – 2,00

promille eller 0,26 – 1,00 mg alkohol pr. liter luft i førstegangstilfælde straffes med en bøde svarende til 1 måneds nettoløn ganget med promillens størrelse. Ved en promille på mere end 2,00 er straffen i førstegangstilfælde fængsel i 20 dage, der kan gøres betinget.

Ved hastighedsovertrædelser, jf. færdselslovens § 43 a, er straffen uafhængig af, om overtrædelserne begås med lille eller stor knallert. Bøden fastsættes som udgangspunkt til 500 kr., uanset størrelsen af hastighedsoverskridelsen. Hastighedsovertræder begået med stor knallert, der er af en sådan størrelse, at førerretten skal frakendes, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3, straffes dog ifølge Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 med en bøde på 1.500 kr., ligesom andre overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten.

Som det fremgår af afsnit 4.2. foreslås minimumsbøden ved overtrædelse af færdselsloven begået med motordrevne køretøjer generelt forhøjet fra 500 kr. til 1.000 kr. Forslaget indebærer, at også bøden for overtrædelser begået med lille eller stor knallert fremover vil være minimum 1.000 kr. Rigsadvokaten foreslår herudover, at der for visse overtrædelser begået med knallert fastsættes en højere bøde.

Der foreslås følgende bødetakster for overtrædelser begået med lille og stor knallert:

	Lille knallert	Stor knallert
Minimumsbøde	1.000 kr. (tidl. 500 kr.)	1.000 kr. (tidl. 500 kr.)
Rødt lys, kørsel mod kørselsretningen, § 4, stk. 1 og 2	1.500 kr. (tidl. 500 -1.000 kr.)	2.000 kr. (klipovertrædelser) (tidl. 500 – 1.000 kr.)
Visse vigepligtsovertrædelser, § 26, stk. 2-4, og 6 samt vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning	1.500 kr. (tidl. 500 – 1.000 kr.)	2.000 kr. (klipovertrædelser) (tidl. 1.000 – 1.500 kr.)
Kap- og vædekørsel, § 37, stk. 4	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)	2.000 kr. (klipovertrædelse) (tidl. 1.500 kr.)
Overladelse af føringen, § 54, stk. 4 (pristalsregulering)	1.500 kr. (tidl. 1.000 kr.)	1.500 kr. (tidl. 1.000 kr.)
Håndholdt mobiltelefon, § 55 a	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)
Oplysningspligt mv., § 65, stk. 1 og 2	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)
For høj maksimalhastighed/konstruktive ændringer, § 67, stk. 2 (pristalsregulering)	1.500 kr. (tidl. 1.000 kr.)	1.500 kr. (tidl. 1.000 kr.)
Efterligning eller uberettiget anvendelse af nummerplader, § 73, stk. 1, jf. bekendtgørelse om registrering og syn af køretøjer (pristalsregulering)	1.500 kr. (tidl. 1.000 kr.)	1.500 kr. (tidl. 1.000 kr.)
Undladt at anvende styrthjelm, § 81, stk. 1 (der henvises til afsnit 4.6.6.)	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)	1.500 kr. (tidl. 500 kr.)
Øvrige overtrædelser af klippekortordningen, jf. afsnit 4.4.		2.000 kr.
Overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, jf. afsnit 4.5.		2.500 kr.

For så vidt angår kørsel over for rødt lys, kørsel mod kørselsretningen, overtrædelse af visse vigepligtsregler og overtrædelse af forbuddet mod håndholdt mobiltelefon bemærkes, at der efter Rigsadvokatens

opfattelse er tale om særlige trafikfarlige overtrædelser, jf. afsnit 4.3.2. Dog er der foreslået en bøde på 1.500 kr. i stedet for den forhøjede cyklistbøde på 1.000 kr., idet bøden til knallertførere bør afspejle disse trafikanters større trafikfarlighed.

Samme bødestørrelse foreslås for overtrædelse af færdselslovens § 37, stk. 4, forbud mod kap- og vædekørsel, der ligeledes må anses som en trafikfarlig overtrædelse.

For så vidt angår bøderne for overladelse af føringen, jf. § 54, stk. 4, og for høj maksimalhastighed og/eller konstruktive ændringer, jf. § 67, stk. 2, efterligning eller uberettiget anvendelse af nummerplader, jf. § 73, stk. 1, jf. bekendtgørelse om registrering og syn af køretøjer bemærkes, at der er tale om en pristalsregulering med oprunding af de gældende bødetakster på 1.000 kr.

Tilsidesættelse af oplysningspligten mv. efter § 65, stk. 1 og 2, foreslås forhøjet fra 500 kr. til 1.500 kr., hvilket skal ses i lyset af de meget høje bøder på dette område for så vidt angår biler, motorcykler mv., jf. afsnit 4.6.4.

Rigsadvokaten har tillige overvejet sanktionssystemet for så vidt angår hastighedsovertrædelser begået på knallert, jf. færdselslovens § 43 a. En af de væsentligste ulykkes- og skadesfaktorer i trafikken er hastighed, og hastighedsovertrædelser på knallert må generelt anses for trafikfarlige overtrædelser, både i forhold til knallertføreren selv og i forhold til andre trafikanter. Det er endvidere velkendt, at risikoen for ulykker og skader forøges jo højere hastighed køretøjet fremføres med.

Rigsadvokaten finder ikke, at det nuværende sanktionssystem med en fast bøde (som pt. er 500 kr.) i tilstrækkelig grad tager hensyn til den færdselssikkerhedsmæssige risiko, som den stigende hastighedsovertrædelse medfører. Rigsadvokaten foreslår derfor at omlægge bødeberegningen i sager om hastighedsovertrædelser begået på knallert, således at der tages udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den køretøjsbestemte hastighedsgrænse i § 43 a med bødeberegning efter en stigende skala.

Der foreslås følgende bødetakster:

Hastighedsoverskridelse	Lille knallert
Under 50 pct.	1.000 kr.
50-99 pct.	1.500 kr.
100 pct. eller mere	2.000 kr.
Hastighedsoverskridelse	Stor knallert
Under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	2.000 kr. (klipovertrædelse)
Mere end 60 pct.	2.500 kr. (betinget frakendelse)

Som det fremgår foreslår Rigsadvokaten ikke forhøjelser af sanktionen ved spirituskørsel og kørsel med visse bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet. Det samme gælder sanktionen ved kørsel i frakendelsestiden på stor knallert. Dette skyldes, at disse sanktioner har været undergivet lovregulering i de senere år. Bøden for kørsel uden at have erhvervet kørekort, der er den samme for stor knallert og personbiler mv., vil blive reguleret i overensstemmelse med løn- og prisudviklingen, jf. nærmere afsnit 4.8.

4.3.4. Overtrædelser hovedsageligt vedrørende tunge køretøjer

4.3.4.1 Indledning

Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 indeholder i et vist omfang bødetakster for overtrædelser, der hovedsageligt vedrører tunge køretøjer. Som eksempler herpå kan nævnes bekendtgørelse nr. 657 af 19. juni 2007 om køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk (dimensionsbekendtgørelsen) og overtrædelse af bekendtgørelse nr. 328 af 28. marts 2007 om køre- og hviletidsbestemmelserne i vejtransport. Der

findes også andre regelsæt, f.eks. bekendtgørelse nr. 374 af 23. april 2007 om særtransport, hvor der endnu ikke er fastsat vejledende bødetakster.

På dette område kan der opstå spørgsmål om valg af ansvarssubjekt, idet der ved kørsel i erhvervsmæssigt øjemed kan være grundlag for at gøre strafansvar gældende over for både føreren af køretøjet og den virksomhed/selskab, der lader transporten udføre, jf. nærmere Rigsadvokatmeddelelse nr. 5/1999 om valg af ansvarssubjekt i sager om virksomhedsansvar, der snarest forventes revideret. Endvidere er der på enkelte områder hjemmel til at pålægge ejeren (brugeren) af køretøjet objektivi ansvar for førerens overtrædelser.

I det følgende fremgår Rigsadvokatens overvejelser om bødefastsættelsen ved overtrædelse af de bestemmelser, der hovedsagelig vedrører tunge køretøjer.

4.3.4.2. Køretøjers bredde, længde, højde, vægt og akseltryk (dimensionsbekendtgørelsen)

Reglerne om bredde, længde og højde

Med hjemmel i færdselslovens § 84, stk. 1, er der i dimensionsbekendtgørelsen fastsat nærmere regler om bl.a. køretøjers største bredde, længde og højde. Reglerne omfatter både tunge køretøjer og almindelige personbiler.

Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes efter de gældende retningslinjer med en bøde på 500 kr., jf. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør denne bøde forhøjes til 1.000 kr. til føreren af køretøjet, hvilket svarer til den foreslåede minimumsbøde ved overtrædelse af færdselsloven for motordrevne køretøjer, jf. nærmere afsnit 4.2.

I de tilfælde, hvor en eventuel transportvirksomhed/selskab kan gøres ansvarlig for førerens overtrædelser, jf. afsnit 4.3.4.1., foreslår Rigsadvokaten, at bøden fastsættes til 2.000 kr.

Den højere bøde til virksomheden/selskabet skal ses i lyset af, at kørslen udføres i dennes interesse, og at en eventuel besparelse ved manglende overholdelse af reglerne i bekendtgørelsen derved kommer virksomheden/selskabet til gode. I erhvervsforhold kan der således i højere grad være et økonomisk incitament til at medbringe for bredt, langt eller højt gods for at undgå yderligere omkostninger ved at skulle transportere godset på lovlig vis. Hertil kommer, at overtrædelse af reglerne generelt set kan indebære en fare for færdselssikkerheden, idet der f.eks. ved transport af for bredt gods kan opstå farlige situationer for modkørende og trafikanter i vejsiden, ligesom overskridelse af reglerne om højde på køretøjet kan indebære risiko for uheld ved passage under broer mv.

Der er ved forslaget tillige taget hensyn til, at bøden ved de mindre alvorlige overtrædelser af reglerne om særtransporter foreslås fastsat til lignende beløb, jf. nærmere afsnit 4.3.4.3.

Efter Rigsadvokatens opfattelse kan der forekomme overtrædelser af meget grov karakter, som bør straffes med bøde i et højere niveau. Der tænkes herved på dimensionsovertrædelser begået under godstransport, der har karakter af særtransport, men hvor reglerne i denne bekendtgørelse ikke finder anvendelse pga. godsets eller køretøjets karakter. Som eksempel kan nævnes transport med udeleligt gods med ulovlige dimensioner på køretøjer, der ikke er omfattet af særtransportbekendtgørelsen, f.eks. varebil.

Bøderne for grove overtrædelser af denne karakter bør efter Rigsadvokatens opfattelse fastsættes i et niveau svarende til de i afsnit 4.8.3. foreslåede retningslinjer for bøder ved grove overtrædelser af særtransportbekendtgørelsen (2.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til transportvirksomheden/selskabet). F.eks. bør transport af udeleligt gods, der langt overstiger de tilladte dimensioner, ikke kunne medføre en lavere bøde, alene fordi transporten udføres med varebil i stedet for lastbil. Det må bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der er tale om en overtrædelse, der sanktionsmæssigt bør sidestilles med overtrædelse af særtransportbekendtgørelsen.

Reglerne om overlæs

Med hjemmel i færdselslovens § 85 er der i dimensionsbekendtgørelsen fastsat regler om overlæs, dvs. overskridelse af det tilladte akseltryk eller overskridelse af den tilladte totalvægt.

Reglerne i dimensionsbekendtgørelsen omfatter både tunge køretøjer og almindelige personbiler. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 indeholder nærmere retningslinjer for bødefastsættelsen. Det bemærkes, at der ved overtrædelse af reglerne om overlæs gælder et objektivt ansvar for ejeren (brugeren) af køretøjet, der således kan pålægges bødeansvar, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom, jf. nærmere færdselslovens § 118, stk. 9.

Bøden ved for højt akseltryk udregnes i pct. i forhold til køretøjets tilladte akseltryk. Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000, at der til føreren skal fastsættes en bøde på 20 kr. pr. pct. det faktiske akseltryk overstiger det tilladte og til ejeren (brugeren) 50 kr. pr. pct. Beløbet oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Procenttaksterne stammer fra Rigsadvokatens bødekatolog fra 1991 og har ikke været reguleret siden.

Ifølge Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 19. november 1979 om kontrol med køretøjers akseltryk og totalvægt skal der anvendes en generel tolerancegrænse ved overtrædelse af reglerne, således at der kun rejses tiltale, hvis det tilladte akseltryk overskrides med mere end 7 pct. eller for enkeltaksler udgør mere end 500 kg. Hvis overskridelsen ikke overstiger 7 pct., men for enkeltaksler udgør mere end 500 kg, er bødestørrelsen 500 kr. til både føreren og ejeren (brugeren). Tolerancegrænsen indebærer, at den mindste bøde ved overtrædelse af reglerne om akseltryk efter oprunding er 500 kr. til både føreren og ejeren (brugeren).

I gentagelsestilfælde forhøjes bøden med 200 kr. til ejeren (brugeren) pr. forstraf. Bøden fordobles ved flere end 10 forstraffe, hvis der er indbyrdes gentagelsesvirkning mellem forstraffene. Gentagelsesvirkningen på dette område er 2 år, jf. afsnit 3.6.

For så vidt angår bøden ved overtrædelse af reglerne om totalvægt blev der ved lov nr. 187 af 30. marts 1999 om ændring af bl.a. færdselsloven (Skærpet kontrol med tunge køretøjer, køre- og hviletidsbestemmelser, betalingsbestemmelser mv.) indført en ny bestemmelse i færdselslovens § 118, stk. 5 (nu stk. 8), hvorefter der i forskrifter, som udstedes i medfør af færdselslovens § 85, kan fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for overtrædelse af reglerne om køretøjers største tilladte totalvægt, når overtrædelsen er sket under kørsel med et køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg.

Som begrundelse for skærpelsen henvises i lovforslagets bemærkninger bl.a. til, at kørsel med overlæs medfører en forøget risiko for færdselsuheld, idet bremselængden for tunge køretøjer forøges, når køretøjets vægt forøges. Det fremgår i den forbindelse endvidere af bemærkningerne til loven, at en overskridelse af det højst tilladte akseltryk ikke altid har en direkte negativ færdselssikkerhedsmæssig effekt, idet lastbiler ofte vil være konstrueret til højere akseltryk. Overskridelse af akseltrykket medfører således alene et forøget vejslid. Derimod vil en overskridelse af totalvægten altid have negativ indflydelse på færdselssikkerheden. En overskridelse af totalvægten med f.eks. 30 pct. vil således for tunge køretøjer typisk medføre en forøget bremselængde med 30 pct.

Bøden udregnes i pct. i forhold til køretøjets tilladte totalvægt. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skal bøden fastsættes til 100 kr. til føreren pr. pct., den faktiske vægt overstiger den tilladte, og 250 kr. pr. pct. til ejeren (brugeren) af køretøjet. De fremkomne beløb oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500.

Ved overtrædelse af reglerne gælder der en tolerancegrænse, hvorefter der kun rejses tiltale, hvis den tilladte totalvægt overskrides med mere end 7 pct., jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 19. november 1979. Tolerancegrænsen indebærer, at den mindste bøde ved overtrædelse af reglerne om tilladt totalvægt er 1.000 kr. til føreren efter oprunding og 2.000 kr. til ejeren (brugeren).

I gentagelsestilfælde forhøjes bøden til ejeren (brugeren) med 1.000 kr. pr. forstraf. Ved flere end 10 forstraffe fordobles bøden, hvis der er indbyrdes gentagelsesvirkning mellem forstraffene. Gentagelsesvirkningen på dette område er 2 år, jf. afsnit 3.6.

De gældende sanktioner for kørsel med overlæs er fastsat i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager i overensstemmelse med de i lovforslaget angivne retningslinjer.

Retningslinjerne indebærer, at der i konkrete sager udmåles bøder af en meget betydelig størrelse, jf. f.eks. U 2001.2431 Ø, hvor der blev fastsat en bøde på 211.000 kr. til en vognmand for flere overtrædelser i gentagelsestilfælde.

Ved overtrædelser med køretøjer med en tilladt totalvægt på op til 3.500 kg skal der ikke fastsættes en skærpet bøde. Ifølge Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 er bøden til føreren 10 kr. pr. pct. den faktiske totalvægt overstiger den tilladte totalvægt, og 25 kr. pr. pct. til ejeren (brugeren). Beløbet oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500. Der gælder også i disse tilfælde en tolerancegrænse på 7 pct.

I gentagelsestilfælde forhøjes bøden med 200 kr. for ejeren (brugeren) pr. forstraf. Ved flere end 10 forstraffe fordobles bøden, hvis der er indbyrdes gentagelsesvirkning mellem forstraffene. Gentagelsesvirkningen på dette område er 2 år, jf. afsnit 3.6.

Rigsadvokaten har overvejet, om bøderne ved kørsel med overlæs bør forhøjes, og hvordan en sådan forhøjelse i givet fald kan gennemføres.

Som tidligere nævnt er ovennævnte procenttakster ikke reguleret siden 1991 med undtagelse af taksterne for overtrædelse af reglerne om tilladt totalvægt med tunge køretøjer, som senest er reguleret i 1999.

Efter Rigsadvokatens opfattelse er der set i lyset af løn- og prisudviklingen grundlag for en generel forhøjelse af bøderne for overlæs. Der kan endvidere være anledning til at foretage en særlig forhøjelse af de på nuværende tidspunkt meget beskedne bøder ved overtrædelse af reglerne om akseltryk. Det samme gælder for bøderne ved overtrædelse af reglerne om totalvægt for så vidt angår køretøjer med en tilladt totalvægt på op til 3.500 kg.

Vedrørende overtrædelse af reglerne om akseltryk foreslås bøden til føreren forhøjet fra 20 kr. til 75 kr. pr. pct., og fra 50 kr. til 150 kr. pr. pct. for ejeren (brugeren). Det fremkomne bødebeløb skal forsat oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500 i overensstemmelse med de gældende retningslinjer.

Forslaget vil indebære, at den mindste bøde ved overtrædelse af reglerne efter oprunding vil udgøre 1.000 kr. til føreren og 1.500 kr. til ejeren (brugeren). Som et yderligere eksempel kan nævnes, at bøden ved overtrædelse af reglerne med f.eks. 20 pct. vil skulle fastsættes til 1.500 kr. til føreren og 3.000 kr. til ejeren (brugeren).

For så vidt angår totalvægt foreslås bødetaksterne for de tunge køretøjer (over 3.500 kg) forhøjet i overensstemmelse med løn- og prisudviklingen siden 1999 med oprunding til nærmeste beløb deleligt med 25 kr.

Dette vil indebære, at bøden til føreren af tunge køretøjer skal forhøjes fra 100 kr. til 150 kr. pr. pct., mens bøden til ejeren (brugeren) skal forhøjes fra 250 kr. til 350 kr. pr. pct. Det fremkomne bødebeløb skal forsat oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500 i overensstemmelse med de gældende retningslinjer.

Forslaget vil f.eks. indebære, at den mindste bøde til føreren, dvs. ved en overtrædelse på 8 pct., vil blive fastsat til 1.500 kr. mod tidligere 1.000 kr. Bøden til ejeren (brugeren) vil efter forslaget blive fastsat til 3.000 kr. mod tidligere 2.000 kr.

Bøderne ved overtrædelse af reglerne om største tilladte totalvægt med mindre køretøjer (op til 3.500 kg) bør efter Rigsadvokatens opfattelse forhøjes udover løn- og prisudviklingen.

Bøder på henholdsvis 10 og 25 kr. pr. pct. er efter Rigsadvokatens opfattelse utidssvarende, ligesom de langt fra afspejler de færdselssikkerhedsmæssige risici, som overtrædelserne indebærer.

For at bringe bøderne op til et tidssvarende niveau er det efter Rigsadvokatens opfattelse nødvendigt med en meget betydelig forhøjelse. Det foreslås derfor, at bøden til føreren forhøjes til 75 kr. pr. pct. og at bøden til ejeren (brugeren) forhøjes til 150 kr. pr. pct. Beløbet skal forsat oprundes til nærmeste beløb deleligt med 500 i overensstemmelse med de gældende retningslinjer.

Forslaget indebærer, at der fortsat vil være tale om væsentlig lavere bøder ved overtrædelser med mindre køretøjer i forhold til overtrædelser med tunge køretøjer. Endvidere vil bøden for mindre køretøjer være den samme, uanset om der er tale om overtrædelse af reglerne om akseltryk eller tilladt totalvægt. Der henvises til de anførte bødeeksempler ovenfor.

4.3.4.3. Særtransport

Ved særtransport forstås transport af udeleligt gods, der medfører overskridelse af en eller flere bestemmelser i dimensionsbekendtgørelsen, og som udføres med køretøjer, herunder blokvogne og vogntog. En blokvogn er efter færdselslovens § 2, nr. 3, defineret som et motordrevet køretøj eller dertil koblet køretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods. Som eksempel herpå kan nævnes transport af vindmøllevinger.

Reglerne om særtransport findes i bekendtgørelse nr. 374 af 23. april 2007 om særtransport. Bekendtgørelsen indeholder en række bestemmelser, som skal iagttages i forbindelse med udførelse af sådanne transporter, herunder bestemmelser om syn og godkendelser, betingelser for udførelse af særtransport og anvendelse af ledsagebiler. Endvidere indeholder bekendtgørelsen regler om, hvornår der er krav om særtransporttilladelse.

Overtrædelse af reglerne, herunder tilsidesættelse af vilkår i særtransporttilladelser, straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 42. I sager om overtrædelse af reglerne vedrørende særtransport kan strafansvar gøres gældende over for både chaufføren og vognmandsvirksomheden, hvis de almindelige betingelser for strafansvar er opfyldt.

Rigsadvokaten har både fra politikredse og transportbranchen modtaget opfordringer til at fastsætte bødetakster i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 for overtrædelse af reglerne om særtransport. Rigsadvokaten har nu haft lejlighed til nærmere at overveje, hvilke retningslinjer der bør fastsættes for anklagemyndighedens bødepåstande i disse sager.

Under disse overvejelser har Rigsadvokaten først og fremmest inddraget hensynet til færdselssikkerheden. Navnlig de meget lange eller brede køretøjer er særdeles pladskrævende og stiller store krav til manøvrering, hvilket kan indebære en betydelig færdselssikkerhedsmæssig risiko for andre trafikanter på vejene. Transport med meget tunge køretøjer kan endvidere udgøre ekstreme belastninger på veje og bygningsværker med deraf følgende betydelige samfundsmæssige udgifter til udbedring af vejnettet. Det er desuden indgået i overvejelserne om bødernes størrelse, at overtrædelserne begås i erhvervsforhold, hvor der kan opnås betydelige besparelser ved overtrædelse af reglerne.

En gennemgang af retspraksis på området, der hovedsagelig foreligger i form af utrykte by- og landsretsdomme, giver grundlag for at antage, at overtrædelse af bekendtgørelsen som udgangspunkt straffes med en bøde på 1.000 kr. til føreren og 2.000 kr. til transportvirksomheden/selskabet, der lader transporten udføre. Disse bødetakster gælder dog ikke »grovere overtrædelser« af bekendtgørelsen. F.eks. ses overtrædelser af bekendtgørelsens § 14 om tilladelse til særtransport straffet med bøder på 1.000 kr. til føreren af køretøjet og bøder på 4.000 kr. til transportvirksomheden/selskabet. Endvidere ses overtrædelse af bekendtgørelsens § 37 om ledsagekøretøj straffet med en bøde på 1.000 kr. til føreren og 6.000 kr. til virksomheden.

På baggrund af den foreliggende retspraksis og de ovenfor nævnte hensyn har Rigsadvokaten fundet anledning til at foreslå følgende bødetakster på området:

Manglende tilladelse, jf. bekendtgørelsens § 14

Kørsel med en særtransport uden tilladelse vurderes af Rigsadvokaten som den mest alvorlige overtrædelse af bekendtgørelsen. De tilladelseskrevende transporter har en helt særlig karakter. Tilladelsen forudsætter, at transporten ikke med rimelighed kan kræves gennemført på anden måde. Ved vurderingen heraf skal der på den ene side foretages en afvejning af den økonomiske interesse i at gennemføre transporten og på den anden side hensynet til færdselssikkerheden, jf. nærmere bekendtgørelsens § 15. Politiet skal forud for transportens gennemførelse i samarbejde med vej- og bromyndigheder foretage en nøje vurdering af forsvarligheden af transportens gennemførelse, herunder hvilke vilkår, der skal stilles som betingelse for tilladelsen.

Den gældende bøde på 1.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til virksomheden afspejler efter Rigsadvokatens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad de færdselssikkerhedsmæssige og samfundsmæssige hensyn, der ligger til grund for tilladelseskrevet. Det samme gælder hensynet til, at virksomheden ikke skal kunne opnå en besparelse ved at have undgået de udgiftskrevende vilkår, som politiet ville have stillet som betingelse for gennemførelse af transporten.

På denne baggrund finder Rigsadvokaten, at en forhøjelse på 2,5 gange det i praksis gældende bødeniveau ved overtrædelse af bekendtgørelsens § 14 må anses for passende, således at bøden fremover fastsættes til 3.000 kr. til føreren og 10.000 kr. til transportvirksomheden/selskabet.

Ledsagebil, bekendtgørelsens § 22, stk. 4 og § 37

Det følger af særtransportbekendtgørelsens § 37, hvornår der skal anvendes ledsagebil, hvilket f.eks. er tilfældet, når den samlede længde af transporten overstiger 30 meter, eller hvis der er tale om en langsomkørende transport på motorvejen. Der kan desuden fastsættes vilkår om ledsagelse efter bekendtgørelsens § 22, stk. 4.

Efter Rigsadvokatens opfattelse må anvendelse af ledsagebil anses som et helt centralt vilkår/krav, idet manglende opfyldelse heraf kan medføre, at transporten ikke sker på en færdselssikkerhedsmæssig forsvarlig måde.

På denne baggrund og set i lyset af den foreliggende praksis på området er det Rigsadvokatens opfattelse, at overtrædelse af vilkår/krav om anvendelse af ledsagebil bør straffes med en bøde på 2.000 kr. til føreren og 6.000 kr. til transportvirksomheden/selskabet.

Overtrædelse af andre visse grundlæggende vilkår for tilladelsen, bekendtgørelsens § 22, stk. 4

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at der tillige er grundlag for fastsættelse af en særlig forhøjet bøde ved overtrædelse af andre centrale vilkår om område, tidspunkt, rute og særlig afmærkning, jf. bekendtgørelsens § 22, stk. 4, og overtrædelse af vilkår om spærretider og eventuelt særlige meddelte vilkår som nævnt i bekendtgørelsens § 22, stk. 4, 1. pkt.

Rigsadvokaten finder, at bøden for sådanne overtrædelser bør fastsættes til 2.000 kr. til føreren og 4.000 kr. til transportvirksomheden/selskabet.

Det er herved lagt vægt på, at overtrædelse af de nævnte vilkår kan udgøre en betydelig risiko for færdselssikkerheden samt indebære betydelige samfundsmæssige omkostninger. F.eks. vil overtrædelse af et vilkår om særlig rute kunne medføre, at en tung særtransport kører på vej eller bro, der ikke er dimensioneret til transporten med ødelæggelser til følge.

Overtrædelse af hastighedsgrænser

Politiet påfører den størst tilladte hastighed på særtransporttilladelsen, jf. bekendtgørelsens § 22, stk. 1, 1. pkt. Endvidere følger det af færdselslovens § 41, at et køretøjs hastighed til enhver tid skal være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed mv. Det er som udgangspunkt alene føreren, der er ansvarlig for hastighedsovertrædelsen.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at bøden i de tilfælde, hvor der er tale om overtrædelse af en vilkårsbestemt hastighedsgrænse, bør fastsættes proportionalt i forhold til hastighedsoverskridelsen, ligesom det er tilfældet ved overtrædelse af hastighedsgrænserne i færdselslovens §§ 42 og 43. Rigsadvokaten foreslår i den forbindelse, at de i afsnit 4.7. foreslåede takster for overtrædelse af færdselslovens hastighedsgrænser på alle veje med tunge køretøjer (incl. det særlige tillæg ved hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover) skal finde anvendelse. Der henvises herved til afsnit 4.7.3. og bilag II.

Det er endvidere Rigsadvokatens opfattelse, at overtrædelser af færdselslovens § 41 i disse tilfælde bør straffes med en bøde på 3.000 kr. Rigsadvokaten har herved lagt vægt på den særlige risiko, der er forbundet med hastighedsovertrædelser af denne karakter under udførelse af særtransport.

Øvrige overtrædelser af særtransportbekendtgørelsen og/eller vilkår i tilladelsen fastsat i medfør af bekendtgørelsen

Der findes andre mindre grove overtrædelser af særtransportbekendtgørelsen og de i tilladelsen meddelte vilkår, f.eks. manglende medbringelse af tilladelsen, manglende medbringelse af en højst 1 måned gammel udskrift fra Vejdirektoratets hjemmeside vedrørende spærretider og eventuelle særlige meddelte vilkår eller manglende afmærkning af køretøjets hastighedsgrænse. Disse overtrædelser bør efter Rigsadvokatens opfattelse fortsat straffes med bøder på 1.000 kr. til føreren og 2.000 kr. til den virksomhed/selskab, der lader transporten udføre.

Det bemærkes, at retningslinjerne i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 vil kunne suppleres med flere bødepositioner, hvis der på baggrund af retspraksis er grundlag herfor.

4.3.4.4. Køre- og hviletid

Som det er nævnt i afsnit 2.2.5. blev der ved lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven bl.a. indført et skærpet bødesanktionssystem samt mulighed for frakendelse af førerretten ved overtrædelse af reglerne om køre- og hviletid.

Lovændringen indebar bl.a., at der blev indført et gradueret bødesanktionssystem ved overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 561/2006 (harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85).

Efter bemærkningerne til loven skal der ved overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen fastsættes en bøde til føreren på 100 kr. for hver gang, den fastsatte grænse for køretid eller hviletid overskrides med 1 pct. For ejeren/brugeren fastsættes en bøde, der er det dobbelte af bøden til føreren, dvs. 200 kr. pr. pct. reglerne overskrides. Der rejses dog kun tiltale, hvis overskridelsen har været på 5 pct. eller mere, hvilket indebærer, at den første bødeposition for en fører er 500 kr., mens den første bødeposition for ejeren er 1.000 kr.

For så vidt angår overtrædelse af kontrolapparatforordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport) følger det af bemærkningerne til loven, at bøden til en fører for overtrædelse af reglerne i kontrolapparatforordningen er på 3.000 kr., hvilket svarer til bøden for en overtrædelse af køre- og hviletidsforordningen på 30 pct. Det fremgår endvidere, at bøden til ejeren skal være det dobbelte, dvs. 6.000 kr.

Som det fremgår af afsnit 4.2. har Rigsadvokaten ikke fundet anledning til at foreslå forhøjelser af bøderne på dette område, herunder den første bødeposition til en fører på 500 kr. Dette skyldes, at sanktionerne senest er ændret med virkning fra den 1. september 2005, og at der på nuværende tidspunkt ikke findes grundlag for en yderligere skærpelse af bøderne.

4.4. Særlig forhøjelse ved overtrædelser omfattet af klippekortordningen

Klippekortordningen indebærer, at føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, betinget skal frakendes førerretten, hvis han inden for en periode af tre år gør sig skyldig i tre overtrædelser af de i færdselslovens § 125, stk. 2, nævnte bestemmelser, der ikke i sig selv medfører frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1. Er der tale om en førstegangserhverver, vil der i stedet blive pålagt kørselsforbud, hvis den pågældende inden for de første tre år efter erhvervelse af førerretten gør sig skyldig i to af de nævnte overtrædelser, jf. færdselslovens § 125, stk. 3, jf. § 127.

Klippekortordningen blev indført ved lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven. Det fremgår af forarbejderne til loven, at ordningen kun burde omfatte grovere overtrædelser af færdselsloven, hvilket navnlig ville sige adfærdsbaserede overtrædelser, der er væsentlige for trafiksikkerheden. Der blev på denne baggrund udvalgt en række overtrædelser af denne karakter, som skulle indgå i ordningen. Justitsministeriet fandt endvidere grundlag for at medtage overtrædelser om fastspænding af og sikkerhedsudstyr til børn mv., idet førerens manglende opfyldelse af sine forpligtelser på dette punkt er af afgørende betydning for disse passagerers sikkerhed.

Endvidere var promillekørsel med en promille på under 0,80 oprindeligt omfattet af ordningen, men denne overtrædelse udgik, da reglerne om promille- og spirituskørsel blev ændret ved lov nr. 363 af 24. maj 2005.

Ved lov nr. 514 af 6. juni 2007 blev der tilføjet to nye overtrædelser til klippekortordningen. Begge overtrædelser vedrører fastspænding af børn og sikkerhedsudstyr til børn.

Klippekortordningen omfatter således fortsat kun adfærdsbaserede overtrædelser, der er væsentlige for trafiksikkerheden, og overtrædelser vedrørende fastspænding af og sikkerhedsudstyr til børn, der er af afgørende betydning for børnenes sikkerhed.

De gældende bødetakster for overtrædelser omfattet af klippekortordningen varierer fra bøder på 500 kr. til bøder på 1.500 kr. med undtagelse af bødetaksterne for hastighedsovertrædelser, der er særligt reguleret, jf. nærmere afsnit 4.7.

De gældende bødetakster fordeler sig således:

Færdselslovsovertrædelse	Gældende bødetakst
Fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel mod kørselsretningen, overskridelse af spærrelinjer eller overskridelse af uafbrudt kantlinje i forbindelse med ulovlig kørsel i nødspor (§ 4, stk. 1 og 2).	500-1.500 kr.
Tilsidesættelse af reglerne om kørsel over jernbanespor (§ 5, stk. 2).	1.000-1.500 kr.
Kørsel med for kort afstand til forankørende (§ 15, stk. 3, 1. pkt.).	500 kr.
Kørsel venstre om helleanlæg (§ 15, stk. 4).	500 kr.
Ændring af færdselsretning og placering mv. til fare eller ulempe for andre (§ 16, stk. 2, og § 18, stk. 1 og 2).	1.000 kr.
Tilsidesættelse af reglerne om overhaling (§ 21, stk. 1-3).	1.000 kr.
Forøgelse af hastigheden, når man overhales mv. (§ 22, stk. 1).	500 kr.
Tilsidesættelse af forbud mod overhaling (§ 23 og forbud fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning).	1.000 kr.
Tilsidesættelse af reglerne om vognbaneskiift (§ 24, stk. 1).	1.000 kr.
Overhaling ved fodgængerfelt (§ 25).	1.000 kr.
Tilsidesættelse af vigepligt (§ 26, stk. 2-4 og 6, eller fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning).	1.000 kr. (§ 26, stk. 3, 4 og 6) – 1.500 kr. (§ 26, stk. 2)
Kap- og vædekørsel (§ 37, stk. 4).	1.500 kr.
Overskridelse af hastighedsgrænse med mere end 30 pct. (§ 42-43 a eller	1.000-7.500 kr. uden

anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning).	højhastighedstillæg (dog 500 kr. for store knallerter)
Befordring af børn under 5 år på trehjulet knallert uden sikkerhedssele (§ 51, stk. 7).	500 kr.
Befordring af børn under 135 cm på tohjulet motorcykel samt befordring af børn under 5 år på trehjulet motorcykel eller i sidevogn til motorcykel uden sikkerhedssele (§ 52, stk. 5).	500 kr.
Manglende anvendelse af sikkerhedsudstyr til børn (§ 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 6, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt. og § 81, stk. 3).	500 kr.

Det er Rigsadvokatens opfattelse, at de overtrædelser af færdselsloven, som efter de nævnte lovændringer er blevet omfattet af klippekortordningen på grund af deres farlighed for andre trafikanter eller farlighed for medbragte børns sikkerhed, generelt bør straffes med en væsentlig højere bøde end den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer.

Det er endvidere Rigsadvokatens opfattelse, at der henset til overtrædelsernes karakter, herunder at alle overtrædelser – uanset bødestørrelse – medfører klip i kørekortet, ikke er grundlag for at opretholde den eksisterende forskel på bødetaksterne.

På den baggrund foreslår Rigsadvokaten, at der for overtrædelser omfattet af klippekortordningen fastsættes en vejledende bødetakst på 2.000 kr.

Efter Rigsadvokatens opfattelse vil en bøde på 2.000 kr., der er dobbelt så høj som den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr., i højere grad afspejle overtrædelsernes generelle trafikfarlige karakter, som er kendetegnet ved, at føreren ved sin adfærd tilsidesætter hensynet til de øvrige trafikanter i trafikken og hensynet til medbragte børns sikkerhed. Forhøjelsen vil endvidere understrege det uacceptable i, at bilister ikke udviser den fornødne omtanke og ansvarlighed i trafikken.

Det bemærkes, at der ved forslaget til bødestørrelse er taget hensyn til, at overtrædelserne – udover bødestrafen – medfører klip i kørekortet. Det enkelte klip vil således i en periode på tre år have den yderligere konsekvens for føreren, at han ved gentagne klipovertrædelser risikerer betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten.

Forslaget vil i nogle tilfælde indebære en betydelig forhøjelse bøden som f.eks. ved for tæt kørsel i forhold til den forankørende bilist eller ved manglende anvendelse af sikkerhedsudstyr til børn, hvor bøden forhøjes fra 500 kr. til 2.000 kr. Det bemærkes dog i den forbindelse, at den gældende bøde på 500 kr. i ingen af de nævnte tilfælde kan anses for tidssvarende.

Den foreslåede bøde på 2.000 kr. skal efter forslaget ikke anvendes ved hastighedsovertrædelser, som er omfattet af klippekortordningen. Baggrunden herfor er, at bøderne ved overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser er særligt reguleret, og at der foreslås andre generelle forhøjelser i relation til disse bøder, jf. nærmere afsnit 4.7.

4.5. Særlig forhøjelse ved overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud

De almindelige bestemmelser om frakendelse af førerretten findes i færdselslovens § 125 (betinget frakendelse) og § 126 (ubetinget frakendelse) samt i § 127 om kørselsforbud og § 128 om frakendelsestidens længde.

Når der er tale om overtrædelser af en sådan grovhed, at frakendelse af førerretten kan komme på tale, er der fast praksis for, at bøden – uanset den vejledende bødetakst for den enkelte overtrædelse – ikke fastsættes til beløb under 1.500 kr. Rigsadvokaten har senest ved udsendelsen af retningslinjerne i 2000 meddelt, at denne praksis bør opretholdes, jf. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000, afsnit 2.2.

Som eksempel på et sådant tilfælde kan nævnes en uforsvarlig overhaling, hvor den takstmæssige bøde for overtrædelse af færdselslovens § 21, stk. 2, er 1.000 kr. efter de gældende retningslinjer. Er overtrædelsen af bestemmelsen imidlertid så grov, at der som følge af overtrædelsen tillige bliver tale om frakendelse af førerretten, vil bøden i stedet blive fastsat til 1.500 kr.

Det bemærkes i den forbindelse, at bøden på 1.500 kr. er en »minimumsbøde«, og der kan således forekomme situationer, hvor bøden vil være højere. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der i kørselsforløbet er begået flere overtrædelser af færdselsloven, eller hvor den takstmæssige bøde overstiger 1.500 kr.

Hvis en forhøjelse alene skulle baseres på prisudviklingen siden 2000 med oprunding til nærmeste beløb deleligt med 500 kr., skulle bøden fastsættes til 2.000 kr. En bøde i den størrelsesorden vil imidlertid svare til den foreslåede bøde ved overtrædelse af klippekortordningen, jf. afsnit 4.4. Henset til karakteren af de overtrædelser, der kan medføre frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, jf. færdselslovens §§ 125-127, finder Rigsadvokaten, at der kan være grundlag for at overveje en forhøjelse udover prisudviklingen.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis førerretten frakendes betinget eller ubetinget, skal føreren bestå en kontrollerende køreprøve som betingelse for at beholde/generhverve førerretten. Sker frakendelsen som følge af spirituskørsel skal føreren endvidere gennemføre et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus). Bliver en fører pålagt et kørselsforbud kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført fornyet særlig køreundervisning og har bestået en kontrollerende køreprøve. Udgifterne skal betales af føreren.

Det forhold, at føreren i disse tilfælde – ved siden af bøden for overtrædelsen – må afholde ikke ubetydelige udgifter til de nævnte køreprøver og kurser er indgået i overvejelserne om bødens størrelse. Der er endvidere taget hensyn til, at kørselsforbud og førerretsfrakendelse, navnlig ubetinget, kan medføre ganske alvorlige sociale og arbejdsmæssige konsekvenser for den pågældende fører. Det er i øvrigt et almindeligt strafudmålingsprincip, at der i tilfælde af rettighedsfrakendelse skal tages hensyn hertil ved fastsættelsen af straffen, jf. straffelovens § 82, nr. 12.

På baggrund af ovennævnte overvejelser foreslår Rigsadvokaten, at der sker en forhøjelse af bøden i disse tilfælde fra 1.500 kr. til 2.500 kr. En bøde i det niveau vil efter Rigsadvokatens opfattelse udgøre en passende sanktion i de tilfælde, hvor førerens adfærd i trafikken har været så grov, at der i sagen er grundlag for betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten. En bøde på 2.500 kr. findes endvidere passende henset til den foreslåede bødetakst på 2.000 kr. ved overtrædelser omfattet af klippekortordningen, der i almindelighed må betragtes som mindre alvorlige end de overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten. Endelig findes den foreslåede bøde ikke uproportional i forhold til de nævnte udgifter til kontrollerende køreprøve mv., som tillige skal afholdes af den dømte.

4.6. Andre særlige forhøjelser på grund af trafikfarlighed mv.

4.6.1. Indledning

I forbindelse med gennemgangen af det eksisterende bodekatalog har Rigsadvokaten overvejet, om der udover de overtrædelser, som er omfattet af klippekortordningen, eller som medfører kørselsforbud eller frakendelse af førerretten, er tilfælde, hvor der kan være grundlag for at fastsætte en højere bøde end den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer, jf. nærmere nedenfor.

4.6.2. Manglende efterkommelse af anvisninger mv., færdselslovens § 4, stk. 1 og 2

Det følger af færdselslovens § 4, stk. 1, at trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller på anden måde. Disse anvisninger skal efterkommes forud for færdselsreglerne, jf. færdselslovens § 4, stk. 3.

Transportministeren har i medfør af bl.a. færdselslovens § 95 fastsat bestemmelser om vejafmærkningens udformning og betydning i bekendtgørelse nr. 784 af 6. juli 2006 om vejafmærkning, mens reglerne om

afmærkningens anvendelse og administration, herunder krav til afmærkningens tekniske udførelse og opstilling, findes i Vejdirektoratets bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning.

Det følger endvidere af færdselslovens § 4, stk. 2, at trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives af politiet eller andre, som justitsministeren har bemyndiget til at regulere færdslen. Disse anvisninger skal efterkommes forud for anvisningerne efter stk. 1, jf. færdselslovens § 4, stk. 2, 2. pkt. og forud for færdselsreglerne, jf. færdselslovens § 4, stk. 3.

Bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om andres end politiets adgang til at foretage færdselsregulering er udnyttet i bekendtgørelse nr. 732 af 11. juli 2005 om forsvarets, redningsberedskabets og Danmarks Idræts Forbunds regulering af færdslen.

Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 indeholder følgende bødetakster for motorkøretøjer ved overtrædelser af færdselslovens § 4, stk. 1 og 2:

Færdselstavle og pile ej respekteret (herunder kørsel mod kørselsretningen)	
Uden ulempe	500 kr.
Med ulempe	1.000 kr.
Overskridelse af spærrelinje – reversible vognbaner	
Uden ulempe	500 kr.
Med ulempe	1.000 kr.
Lyssignal ej respekteret	
Uden ulempe	1.000 kr.
Med ulempe eller påkørsel	1.500 kr.
Ulovlig kørsel i nødspor	
Uden ulempe	500 kr.
Med ulempe	1.000 kr.
Ej efterkommet politiets anvisning	
Uden ulempe	500 kr.
Med ulempe eller påkørsel	1.000 kr.

Fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel mod kørselsretningen, overskridelse af spærrelinjer ved overhaling og overskridelse af uafbrudt kantlinje i forbindelse med ulovlig kørsel i nødspor er alle overtrædelser omfattet af klippekortordningen, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 2. Disse overtrædelser er derved også omfattet af Rigsadvokatens forslag om en bødetakst på 2.000 kr., der skal gælde for alle klipovertrædelser (uanset ulempe eller påkørsel), jf. afsnit 4.4.

Rigsadvokaten har overvejet, hvilken bødetakst der bør fastsættes ved de øvrige overtrædelser af færdselslovens § 4, stk. 1 og 2. Rigsadvokaten har i den forbindelse ikke fundet anledning til at videreføre de gældende retningslinjer om graduering af bødetaksterne afhængig af, om overtrædelserne har været til ulempe for andre eller ej, og/eller om overtrædelserne har medført påkørsel af en anden trafikant. Det er Rigsadvokatens opfattelse, at der i stedet bør fastsættes én bødetakst, som afspejler overtrædelsens generelle farlighed.

Der henvises herved til, at det ofte vil bero på tilfældigheder, om der i den konkrete situation opstår ulempe eller påkørsel af andre trafikanter. Hertil kommer, at anvendelsen af ulempe-kriteriet kan give anledning til yderligere ressourcekrævende bevisførelse i retten, herunder indkaldelse af særlige vidner mv., hvilket efter Rigsadvokatens opfattelse næppe står mål med den mindre forhøjelse af bødetaksten, som »ulempe-kriteriet« efter de gældende retningslinjer giver anledning til.

For så vidt angår bødetaksten er det Rigsadvokatens opfattelse, at bøden for overtrædelse af både færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, bør fastsættes noget højere end den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr., jf. afsnit 4.2. Rigsadvokaten skal herved henvise til, at der er tale om grundlæggende færdselsregler, hvis

iagttagelse kan være af afgørende betydning for andre personers sikkerhed, idet langt de fleste må formodes at indrette deres kørsel i forventning om, at de øvrige trafikanter efterkommer færdselsanvisningerne.

Det er på denne baggrund Rigsadvokatens opfattelse, at bøden for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1 og 2, når overtrædelserne ikke er omfattet af klippekortordningen, bør fastsættes til 1.500 kr. En bøde i dette niveau findes endvidere passende henset til den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer samt den foreslåede bøde ved klipovertrædelser på 2.000 kr.

4.6.3. Håndholdt mobiltelefon, færdselslovens § 55 a

Forbuddet i færdselslovens § 55 a mod, at førere anvender håndholdt mobiltelefon under kørsel, blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 med ikrafttræden den 1. juli 1998.

Bemærkningerne til lovforslaget indeholder ikke tilkendegivelser vedrørende bødens størrelse, men forud for lovens ikrafttræden blev der udsendt en Rigsadvokatmeddelelse i 1998 (RM 6/1998), hvoraf det fremgik, at anklagemyndighedens bødepåstand i disse sager skulle være 300 kr.

Ved revisionen i 2000 blev bøden for overtrædelse af § 55 a forhøjet til 500 kr., jf. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000. Denne bødetakst er forsat gældende.

Efter Rigsadvokatens opfattelse kan der være anledning til at overveje, om der under hensyn til overtrædelsens trafikfarlige karakter er grundlag for at fastsætte en højere bøde ved overtrædelse af § 55 a end den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer.

Det er antageligt velkendt, at anvendelse af håndholdt mobiltelefon under kørsel er distraherende og forringer førerens reaktionsevne. Dette kan indebære en nærliggende risiko for, at føreren er uopmærksom på den øvrige trafik, vejforløb mv., eller at føreren mister herredømmet over køretøjet med deraf følgende risiko for person- eller tingskade.

Det må endvidere antages, at omfanget af overtrædelser – både blandt bilister og cyklister – har været stigende siden forbuddets indførelse i 1998. Det kan i den forbindelse oplyses, at der i 2008 blev registreret 21.592 sigtelser²⁾ om overtrædelse af bestemmelsen i færdselslovens § 55 a, og at der alene i 1. halvår 2009 er registreret ca. 16.457 sigtelser om overtrædelse af bestemmelsen.

Hertil kommer, at sanktionen for overtrædelse af forbuddet mod anvendelse af håndholdt mobiltelefon, herunder om overtrædelsen burde være omfattet af klippekortordningen, løbende har været genstand for en del opmærksomhed i den offentlige debat.

På baggrund af ovennævnte overvejelser er det Rigsadvokatens opfattelse, at bøden for overtrædelse af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod anvendelse af håndholdt mobiltelefon passende kan fastsættes til 1.500 kr.

En forhøjelse af bøden fra 500 kr. til 1.500 kr. vil efter Rigsadvokatens opfattelse endvidere udgøre en klar tilkendegivelse af, at det er uacceptabelt, at en fører af et motordrevet køretøj bevidst sætter sig i en situation, hvor den pågældendes opmærksomhed mod den øvrige trafik er reduceret.

Om bøden i tilfælde, hvor cyklister og ridende overtræder forbuddet, henvises til afsnit 4.3.2.

4.6.4. Overladelse af føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet, færdselslovens § 65, stk. 2 (og § 54, stk. 4)

Efter færdselslovens § 65, stk. 2, må ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet.

Bestemmelsen er en særlig medvirkenregel, der vedrører de formelle betingelser for at føre et motordrevet køretøj, dvs. besiddelse af førerret til den omhandlede kørsel. Enhver, der har rådighed over et motordrevet køretøj (bil, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert), er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, jf. nærmere Færdselsloven med kommentarer, 1992, Waaben m.fl., side 479 f. Dette indebærer f.eks.,

at en bilejer ikke lovligt kan overlade føringen af bilen til en person, der ikke har erhvervet førerret til bil, eller som er frakendt førerretten.

Overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, straffes som udgangspunkt med en bøde på 500 kr., medmindre overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af færdselslovens § 43, stk. 1 eller 2 (tunge køretøjer, f.eks. busser og lastbiler). I disse tilfælde fastsættes en særlig skærpet bøde på 5.000 kr.

Førstnævnte bødetakst på 500 kr. er ikke justeret siden 1991, mens den skærpede bøde på 5.000 kr. blev indført ved lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven. Lovændringen havde sammenhæng med indførelsen af de skærpede sanktioner på køre- og hviletidsområdet. Det fremgår af forarbejderne til lovændringen, at straffen for overtrædelse af både § 65, stk. 1 og 2, skal være 5.000 kr., når overtrædelsen vedrører kørsel med tunge køretøjer. Denne bødeposition skal anvendes, hvis ejeren (brugeren) af et tungt køretøj ikke vil oplyse, hvem der har ført køretøjet, og hvor en ejer har overladt et tungt køretøj til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet, herunder hvis den pågældende ikke har erhvervet førerret til f.eks. lastbil, men alene til personbil. Som begrundelse for den meget betydelige forhøjelse af bøden i disse tilfælde henvises i bemærkningerne bl.a. til den betydelige færdselssikkerhedsmæssige risiko, der er forbundet med kørsel med tunge køretøjer uden at have erhvervet den fornødne førerret.

Ved lov nr. 347 af 6. maj 2009 skete der endvidere en skærpelse af straffen for tilsidesættelse af oplysningspligten i færdselslovens § 65, stk. 1, når overtrædelsen vedrører andre køretøjer end lastbiler og busser. Lovændringen, der trådte i kraft den 8. maj 2009, indebærer således en skærpelse af straffen for bilejere, der ikke efterkommer politiets anmodning om at oplyse identiteten på den person, som – typisk i forbindelse med en konstateret færdselsforseelse – har været fører af bilen. Ændringen indebærer, at der altid skal udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, og ikke som tidligere alene i de tilfælde, hvor overtrædelsen vedrører et tungt køretøj.

Efter bemærkningerne til loven forudsattes bøden forhøjet fra 500 kr. til 2.500 kr. for overtrædelse af 65, stk. 1, vedrørende andre køretøjer end tunge køretøjer.

Under hensyn til de seneste skærpelser af bøden for overtrædelse af færdselslovens § 65 er der efter Rigsadvokatens opfattelse behov for nærmere at overveje bødens størrelse ved overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører andre motordrevne køretøjer end tunge køretøjer. Det synes i den forbindelse vanskeligt at begrunde den meget store forskel på sanktionen i de tilfælde, hvor forbuddet mod at overlade køretøjet til en person, der ikke lovligt kan føre dette, overtrædes i forhold til tunge køretøjer (5.000 kr.) og i de tilfælde, hvor forbuddet tilsidesættes i forhold til andre køretøjer (500 kr.).

En forhøjelse af bøden til den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. kan efter Rigsadvokatens opfattelse ikke antages at have tilstrækkelig præventiv effekt i retning af at forhindre, at ejere (brugere) mv. overlader køretøjer til personer, som ikke lovligt kan føre disse.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør bødens størrelse ved overtrædelse af § 65, stk. 2, på den ene side i højere grad afspejle den betydelige færdselssikkerhedsmæssige risiko, der kan være forbundet med at overlade føringen af en bil til en person, som måske aldrig har erhvervet kørekort til bil, eller som er frakendt førerretten og ikke senere har generhvervet denne. På den anden side bør bøden til ejeren (brugeren) dog som udgangspunkt ikke overstige den, der fastsættes til føreren ved kørsel uden førerret eller kørsel i frakendelsestiden. F.eks. er bøden for kørsel uden kørekort i førstegangstilfælde 5.000 kr., som kan nedsættes i tilfælde af formildende omstændigheder. Den laveste bøde i disse tilfælde er efter de gældende retningslinjer 1.500 kr., der foreslås forhøjet til 2.000 kr. som følge af den almindelige pristalsregulering, jf. afsnit 4.8. Denne takst anvendes ved kørsel på motorcykel med sidevogn, hvor føreren alene har førerret til solo-motorcykel, og ved kørsel med stor påhængsvogn, hvor føreren alene har førerret til personbil.

Som tidligere nævnt straffes overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, vedrørende tunge køretøjer med en bøde på 5.000 kr. Disse overtrædelser vil dog ofte være begået i erhvervsforhold, og tunge køretøjer udgør desuden en større risiko for færdselssikkerheden. En generel forhøjelse af bøden fra 500 kr. til på

5.000 kr. for overladelse af andre køretøjer end tunge køretøjer forekommer derfor umiddelbart at være for vidtgående og vil i flere tilfælde overstige bøden til føreren.

Det foreslås herefter, at der ved overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører andre motordrevne køretøjer end tunge køretøjer, fastsættes en bøde svarende til halvdelen af bøden ved overtrædelser, der er begået med tunge køretøjer. Dette svarer til en bøde på 2.500 kr. Bøden er samtidig i overensstemmelse med bødeniveauet ved overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, for andre køretøjer end tunge køretøjer.

En bøde på 2.500 kr. vil formentlig være af en sådan betydning for de fleste privatpersoner, at bøden kan have en præventiv effekt. Bøden synes endvidere at stå i et passende forhold til overtrædelsens karakter.

I de ganske få tilfælde, hvor bøden til føreren for dennes ulovlige kørsel på grund af formildende omstændigheder mv. vil være under 2.500 kr. bør bøden til ejeren (brugeren) for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, dog også fastsættes til dette lavere beløb.

I forlængelse heraf har Rigsadvokaten overvejet, om der bør ske forhøjelse af bøden for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 4, som kriminaliserer den form for medvirken, der består i at overlade et køretøj til en person, der af de i § 54, stk. 2 nævnte grunde (sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler el.lign.) eller på grund af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at den pågældende er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde. Forbuddet omfatter ethvert motordrevet køretøj, herunder knallert, samt cykel, hest og hestekøretøj. Personkredsen, der ikke må overlade føringen, er enhver, som har faktisk rådighed over køretøjet, og omfatter de samme personer som i § 65, stk. 2, altså foruden ejeren og brugeren tillige føreren og den, der i øvrigt har rådigheden over køretøjet, jf. Færdselsloven med kommentarer, 1992, Waaben m.fl.

Overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 4, straffes efter de gældende bødetakster i Rigsadvokatmeddelelse med en bøde på 1.500 kr., hvis der sker overladelse af et motorkøretøj, dvs. bil og motorcykel. Bøden ved overladelse af cykel og knallert er henholdsvis 500 kr. og 1.000 kr.

Overladelse af føringen til f.eks. en spirituspåvirket person vil på samme måde som overladelse til en person uden kørekort kunne udgøre en betydelig færdselssikkerhedsmæssig risiko. Bøden for overtrædelse af specialreglen i § 54, stk. 4, bør derfor efter Rigsadvokatens opfattelse ikke være mindre end den foreslåede bøde for overtrædelse af § 65, stk. 2.

Rigsadvokaten foreslår på den baggrund, at bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, forhøjes til 2.500 kr. På samme måde som ved overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2, bør bøden for overtrædelse af § 54, stk. 4, dog ikke overstige bøden, der fastsættes til føreren af køretøjet i anledning af hans ulovlige kørsel.

Det bemærkes, at de foreslåede takster ikke omfatter overladelse af cykel, hest eller knallert. I de førstnævnte tilfælde foreslås en bøde på 700 kr. (minimumsbøden), jf. afsnit 4.3.2., mens der i sidstnævnte tilfælde foreslås en bøde på 1.500 kr., jf. afsnit 4.3.3.

4.6.5. Anvendelse af sikkerhedssele, færdselslovens § 80, stk. 1

Efter færdselslovens § 80, stk. 1, har førere og passagerer som altovervejende hovedregel pligt til at anvende sikkerhedssele, hvis en siddeplads er forsynet med en sele.

Efter Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 er den gældende bødetakst for overtrædelse af bestemmelsen 500 kr.

Manglende brug af sikkerhedssele har først og fremmest betydning for den enkelte førers og passagers egen sikkerhed. Det er således almindeligt kendt, at risikoen for liv og helbred i tilfælde af trafikuheld er mange gange større, når der ikke anvendes sikkerhedssele. Personskade som følge af trafikuheld vil endvidere medføre betydelige samfundsmæssige omkostninger, f.eks. i form af udgifter til sygehusophold, genoptræning, sygedagpenge mv.

Ved indførelsen af klippekortordningen blev det overvejet, om førerens overtrædelse af pligten i § 80, stk. 1, til at anvende sikkerhedssele burde være omfattet af ordningen. Med henvisning til, at overtrædelsen ikke har karakter af en adfærdsbaseret forseelse, som kan betegnes som trafikfarlig i relation til andre trafikanter, fandt Justitsministeriet imidlertid, at overtrædelsen faldt uden for den kategori, der var foreslået omfattet af klippekortordningen. Overtrædelsen blev derfor ikke omfattet af ordningen.

Eftersom manglende anvendelse af sikkerhedssele generelt er særdeles farligt for den enkelte persons liv og helbred og desuden medfører betydelige samfundsøkonomiske omkostninger i tilfælde af personskade eller tab af liv, er det Rigsadvokatens opfattelse, at bøden for overtrædelse af bestemmelsen i færdselslovens § 80, stk. 1, bør forhøjes udover den foreslåede minimumsbøde på 1.000 kr. for motordrevne køretøjer. Rigsadvokaten foreslår, at bødetaksten i disse tilfælde hæves fra 500 kr. til 1.500 kr. En bøde i den størrelsesorden understreger endvidere vigtigheden af, at en sådan grundlæggende færdselssikkerhedsmæssig regel overholdes. Samtidig er bøden mindre end den foreslåede bøde for overtrædelser, der udøser klip.

4.6.6. Anvendelse af styrthjelm, færdselslovens § 81, stk. 1

Det følger af færdselslovens § 81, stk. 1, at føreren af motorcykel og knallert og en passager, som er fyldt 15 år, under kørsel skal anvende fastspændt styrthjelm.

Efter Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 er den gældende bødetakst for overtrædelse af bestemmelsen 500 kr.

Som ved pligten til at anvende sikkerhedssele har overtrædelse af pligten til at anvende styrthjelm først og fremmest betydning for den enkelte motorcyklist eller knallertførers egen sikkerhed. Omfanget og karakteren af den skade, som en motorcyklist eller knallertfører risikerer at blive påført ved et færdselsuheld, vil dog typisk være mere alvorlig, hvis der ikke anvendes styrthjelm – med deraf følgende øgede samfundsmæssige udgifter til behandling mv.

Med samme begrundelse som ved manglende brug af sikkerhedssele foreslår Rigsadvokaten derfor, at bøden ved overtrædelse af færdselslovens § 81, stk. 1, forhøjes fra 500 kr. til 1.500 kr.

4.7. Særligt om bødefastsættelsen i sager om hastighedsovertrædelser, færdselslovens § 42 og 43

4.7.1. Indledning

Efter færdselslovens § 118, stk. 1, straffes overtrædelse af de generelle, lokale og køretøjsbestemte hastighedsgrænser (§ 42 og 43) med bøde. Det fremgår videre af § 118, stk. 3, at der ved fastsættelsen af bødernes størrelse skal tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører.

Bestemmelsen i § 118, stk. 3, blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 283 af 29. april 1992 om ændring af færdselsloven (Motorvejshastighed og skærpelse af bødeniveauet), der omlagde bødeberegningen i sager om hastighedsovertrædelser, således at der tages udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den aktuelle hastighedsgrænse, og således at bødeberegningen sker efter en progressivt stigende skala. Baggrunden herfor er ifølge lovens forarbejder, at bøder for hastighedsforseelser generelt bør afspejle den risikoforøgelse, som hastighedsoverskridelsen medfører, og at risikoforøgelsen stiger forholdsvis mere end hastighedsforøgelsen.

Der blev ved lovændringen endvidere fastsat særlige retningslinjer for bøderne for lastbiler med en tilladt totalvægt over 3.500 kg og for vogntog bestående af en sådan lastbil og et registreringspligtigt påhængskøretøj, således at bøderne for hastighedsoverskridelser med disse køretøjer blev belagt med et tillæg på (tilnærmelsesvis) 50 pct. Baggrunden var ifølge bemærkningerne, at skadefølgerne af uheld, hvor lastbiler mv. er indblandet, er væsentligt større end ved andre færdselsuheld.

Endelig blev der indsat en bestemmelse om en særlig skærpet bødetakst for hastighedsovertrædelser på motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen. Dette var begrundet i miljømæssige og energimæssige hensyn, der tilsiger, at der sættes særligt ind mod hastighedsovertrædelser ved meget høje hastigheder.

I bemærkningerne til loven fra 1992 var der angivet vejledende bødetakster for de nævnte hastighedsovertrædelser, og bødetaksterne blev i forbindelse med revisionen i maj 1992 af Rigsadvokatens dagældende retningslinjer om bødetakster i politisager indsat i bødekatologet. Som følge af revisionen i 2000 skete der endvidere forhøjelse af minimumsbøden til 500 kr., ligesom de øvrige bøder blev delelige med 500 kr.

Ved lov nr. 432 af 10. juni 2003 om ændring af færdselsloven (Motorvejshastighed, skærpet håndhævelse af hastighedsgrænserne og andre initiativer til forbedring af færdselssikkerheden) blev der indført et særligt »højhastighedstillæg«, som ved kørsel med hastigheder på 140 km/t og derover skal lægges oven i den bøde, der beregnes efter taksterne for overtrædelse af generelle, lokale eller køretøjsbestemte hastighedsgrænser. Ændringen blev gennemført ved indsættelse af en ny bestemmelse i færdselslovens § 118, stk. 4, hvoraf det fremgår, at det ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 42 og 43 tillige skal indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover. Højhastighedstillægget starter på 500 kr. og stiger afhængigt af hastighedsoverskridelsen, jf. nærmere nedenfor.

Ved lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven (Klippekortsystem, skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser mv.) er der endelig indsat et nyt stk. 5 i færdselslovens § 118, hvorefter der ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, skal udmåles en særlig skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover. Den skærpede bødesats finder således anvendelse på hastighedsovertrædelser på strækninger i bymæssig bebyggelse og på landeveje, og den blev gennemført ved en forhøjelse på 500 kr. pr. bødesats for hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover. Det bemærkes i den forbindelse, at en overskridelse af hastighedsgrænserne med mere end 30 pct. udover bøden tillige medfører et klip i kørekortet, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 5.

4.7.2. De gældende bødetakster

De gældende bødetakster er gengivet i tabelform nedenfor:

Tabel 1

Hastighedsbegrænsning/hastighed									Bødetakst	
Pct.	30 km/t	40 km/t	45 km/t	50 km/t	60 km/t	70 km/t	80 km/t	90 km/t	1	2
u/20	31 – 35	41 – 47	46 – 53	51 – 59	61 – 71	71 – 83	81 – 95	91 – 107	500,-	1000,-
20 – 29	36 – 38	48 – 51	54 – 58	60 – 64	72 – 77	84 – 90	96 – 103	108 – 116	1000,-	1000,-
30 – 39	39 – 41	52 – 55	59 – 62	65 – 69	78 – 83	91 – 97	104 – 111	117 – 125	1000,-	1500,-
40 – 49	42 – 44	56 – 59	63 – 67	70 – 74	84 – 89	98 – 104	112 – 119	126 – 134	1500,-	2000,-
50 – 59	45 – 47	60 – 63	68 – 71	75 – 79	90 – 95	105 – 111	120 – 127	135 – 143	1500,-	2500,-
60 – 69	48 – 50	64 – 67	72 – 76	80 – 84	96 – 101	112 – 118	128 – 135	144 – 152	2000,-	3000,-
70 – 79	51 – 53	68 – 71	77 – 80	85 – 89	102 – 107	119 – 125	136 – 143	153 – 161	2500,-	4000,-
80 – 89	54 – 56	72 – 75	81 – 85	90 – 94	108 – 113	126 – 132	144 – 151	162 – 170	3000,-	4500,-

90 – 99	57 – 59	76 – 79	86 – 89	95 – 99	114 – 119	133 – 139	152 – 159	171 – 179	4000,-	6000,-
100 –	60 –	80 –	90 –	100 –	120 –	140 –	160 –	180 –	4500,-	7000,-

* beløbets størrelse skyldes, at der samtidig sker førerretsfrakendelse (mere end 60 %)

Bødetakst 1: Uden for motorvej og på motorveje med tilladt hastighed på under 100 km/t: Person- og varebiler, motorcykler samt busser på ikke over 3.500 kg. Kørsel med ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, traktor, motorredskab, blokvogn, mobilkran og ved slæbning.

Bødetakst 2: På alle veje: Lastbiler, busser over 3.500 kg, vogntog bestående af lastbiler/busser over 3500 kg og registreringspligtige påhængskøretøjer, biler på ikke over 3.500 kg med tilkøbet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, og motorcykel med tilkøbet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Tillæg for hastighedsoverskridelse på 30% eller derover på andre veje end motorveje	500,-
---	-------

Tabel 2

Hastighedsbegrænsning/hastighed					Bødetakst
Pct.	100 km/t	110 km/t	120 km/t	130 km/t	3
u/20	101 – 119	111 – 131	121 – 143	131 – 155	500,-
20 – 29	120 – 129	132 – 142	144 – 155	156 – 168	1000,-
30 – 39	130 – 139	143 – 153	156 – 167	169 – 181	1500,-
40 – 49	140 – 149	154 – 164	168 – 179	182 – 194	2000,-
50 – 59	150 – 159	165 – 175	180 – 191	195 – 207	2500,-
60 – 69	160 – 169	176 – 186	192 – 203	208 – 220	3000,-
70 – 79	170 – 179	187 – 197	204 – 215	221 – 233	4000,-
80 – 89	180 – 189	198 – 208	216 – 227	234 – 246	4500,-
90 – 99	190 – 199	209 – 219	228 – 239	247 – 259	6000,-
100 –	200 –	220 –	240 –	260 –	7000,-

Bødetakst 3: På motorveje med tilladt hastighed på 100 km/t eller mere: Person- og varebiler, motorcykler samt busser på ikke over 3500 kg.

Tabel 3

Højhastighedstillæg (alle veje)	
km/t	Tillæg
140-149	500,-
150-159	1000,-
160-169	1500,-
170-179	2000,-
180-189	2500,-
190-199	3000,-
200-209	3500,-
210-219	4000,-
220-229	4500,-
230-239	5000,-

osv.	osv.
------	------

Bødetaksterne fremgår endvidere af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000. Det bemærkes i den forbindelse, at den skærpede bødesats på 500 kr. ved hastighedsoverskridelser på 30 pct. eller derover er indregnet i Rigsadvokatmeddelelsens bødepositioner.

4.7.3. Forslag til nye bødetakster

I modsætning til mange af de øvrige bøder på færdselsområdet er der som nævnt ovenfor løbende sket skærper af hastighedsbøderne, senest i 2004 for så vidt angår 30 pct. hastighedsovertrædelser.

Hertil kommer, at bøderne ved hastighedsovertrædelser – som følge af den progressive bødefastsættelse – generelt fastsættes højere end flertallet af de øvrige bøder for overtrædelse af færdselsloven, hvilket kan tale for, at der ikke skal ske væsentlige forhøjelser af bøderne på dette område.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør forslaget om en generel forhøjelse af minimumsbøden fra 500 kr. til 1.000 kr. dog også omfatte den laveste bøde på 500 kr. ved hastighedsovertrædelser. I modsat fald vil f.eks. bødetaksten ved overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, hvor køretøjet eksempelvis har nedslidte dæk, overstige den laveste bødetakst for overtrædelse af hastighedsbestemmelserne.

Da overtrædelse af hastighedsbestemmelserne generelt set må antages at medføre større fare for færdsels-sikkerheden end flere af de overtrædelser, der efter forslaget skal straffes med en bøde på 1.000 kr., vil det således være en naturlig konsekvens af forslaget også at hæve mindstetaksten for overtrædelse af hastighedsbestemmelserne til 1.000 kr.

Med henblik på at bevare den indbyrdes sammenhæng mellem bødetaksterne finder Rigsadvokaten endvidere, at der bør ske en generel forhøjelse af de øvrige bødepositioner for overtrædelse af færdselslovens §§ 42-43, jf. § 118, stk. 3 og 5. Forhøjelsen vil kunne gennemføres ved at lægge et fast beløb på 500 kr. til alle de gældende bødepositioner i skemaerne ovenfor.

Efter Rigsadvokatens opfattelse bør der i den forbindelse endvidere ske en forhøjelse af højhastighedstillægget, jf. færdselslovens § 118, stk. 4, hvis størrelse som det fremgår af skemaet ovenfor vil afhænge af hastighedsoverskridelsen. Den mindste bødetakst er 500 kr., og der er samtidig 500 kr. mellem hver enkelt takst. Rigsadvokaten foreslår derfor, at alle de nuværende takster for højhastighedstillæg forhøjes med 500 kr.

Højhastighedstillægget fastsættes som det fremgår kun ved kørsel med en hastighed på 140 km/t og derover, hvilket formentlig hovedsageligt forekommer på motorveje.

Alle overskridelser af hastighedsgrænserne kan principielt udgøre en ulykkesfaktor, men mens de mindre overskridelser kan skyldes manglende opmærksomhed på skiltning mv. eller overhaling og lignende, vil de mere betydelige hastighedsoverskridelser som regel være udtryk for en helt bevidst forsætlig handling. Endvidere sker langt de fleste trafikulykker på vejstrækninger i byer og landeveje.

Rigsadvokaten har på denne baggrund fundet, at der kan være anledning til at skærpe bøderne yderligere i forhold til de mere betydelige hastighedsovertrædelser, som ikke udløser et højhastighedstillæg, hvilket i praksis vil være hastighedsovertrædelser, der begås på landeveje og i byen.

En sådan skærpelse vil kunne gennemføres ved at forhøje det særlige bødetillæg på 500 kr. ved hastighedsovertrædelser på 30 pct. eller derover, som begås på andre veje end motorveje. Bødetillægget blev som tidligere nævnt indført samtidig med klippekortordningen og udgør således et tillæg til den takstmæssige bøde på samme måde som højhastighedstillægget.

Det foreslås på den baggrund, at det særlige bødetillæg ved hastighedsovertrædelser på 30 pct. og derover forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr.

Forslaget vil f.eks. indebære, at bøden i et tilfælde, hvor en personbil føres på en landevejsstrækning, hvor hastighedsbegrænsningen er 80 km/t, med en hastighed på 104 km/t (30 pct. 's overskridelse), vil blive fastsat til 2.500 kr. (1.500 kr. + 1.000 kr.) mod tidligere 1.500 kr. (1.000 kr. + 500 kr.). Er der tale om, at en lastbil eller en bus føres i bymæssig bebyggelse, hvor hastighedsbegrænsningen er 50 km/t, med en hastighed på 65 km/t (30 pct. 's overskridelse), vil bøden efter forslaget blive fastsat til 3.000 kr. (2.000 kr. + 1.000 kr.) mod tidligere 2.000 kr. (1.500 kr. + 500 kr.).

Gennem de foreslåede forhøjelser af bødetaksterne fastholdes et bødeniveau, der efter Rigsadvokatens opfattelse sender et klart signal til bilisterne om, at hastighedsovertrædelser både på landeveje, i byen og på motorveje er uacceptable. Den progressive bødeberegning ved hastighedsovertrædelser – hvorefter bødens størrelse forhøjes jo større hastighedsoverskridelsen er – vil samtidig blive bevaret.

De foreslåede bødetakster ved overtrædelse af hastighedsbestemmelserne i færdselslovens § 42 og 43 fremgår af bilag II.

4.8. Øvrige generelle forhøjelser

En række af de gældende bødetakster i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager vil ikke være omfattet af forslagene til bødetakster i de foregående afsnit. Det drejer sig om alle bødetakster, der efter de gældende retningslinjer straffes med en bøde, som overstiger minimumsbøden på 500 kr., men hvor der ikke er tale om bøder for overtrædelser af klippekortordningen, bøder ved frakendelse af førerretten, eller bøder omfattet af forslaget om særlig forhøjelse afhængig af trafikanttype, andre særlige forhøjelser på grund af trafikfarlighed mv. eller hastighedsbøder, jf. afsnit 4.3. -4.7.

Hovedparten af disse bødetakster har ikke været undergivet regulering siden 2000 – nogle blev endvidere ikke forhøjet ved revisionen i 2000, da de havde været undergivet regulering inden for kortere tid forud for revisionen.

Som eksempel på disse bødetakster kan nævnes overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, om kørsel uden kørekort, som senest er reguleret ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven (spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner mv.). Bøden ved overtrædelse af denne bestemmelse er for en enkelt kørsel i et førstegangstilfælde 5.000 kr., i andengangstilfælde 6.000 kr., i tredjegangstilfælde 7.500 kr. og i fjerdegangstilfælde 10.000 kr., jf. Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000.

Efter Rigsadvokatens opfattelse vil det være vanskeligt at begrunde, at der ikke skal foretages en generel forhøjelse baseret på pristalsreguleringen af disse »resterende« bødetakster, som falder uden for de ovenfor nævnte kategorier. Det bemærkes i den forbindelse endvidere, at der efter den foreslåede forhøjelse af minimumsbøden til 1.000 kr. vil ske en ikke ubetydelig forhøjelse af de laveste bødetakster for overtrædelse af færdselsloven, hvorfor også hensynet til det indbyrdes forhold mellem bødetaksterne taler for en forhøjelse.

Rigsadvokaten foreslår derfor, at disse bødetakster forhøjes, således at der som udgangspunkt tages hensyn til løn- og prisudviklingen siden den seneste revision af den enkelte bødetakst. Bøderne vil efter forhøjelsen i forhold til pristalsreguleringen blive afrundet (typisk oprundet) til nærmeste beløb deleligt med 500 kr.

En forhøjelse som følge af en pristalsregulering bør dog efter Rigsadvokatens opfattelse ikke omfatte de bødetakster, der er blevet reguleret inden for de seneste år. Rigsadvokaten finder således ikke anledning til at foreslå en pristalsregulering (eller anden forhøjelse) af bøderne for overtrædelse af færdselslovens § 9 om forpligtelser ved færdselsuheld, § 53 om spirituskørsel, § 54, stk. 1-3 om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, og delvis stk. 2, reglerne om køre- og hviletid, jf. færdselslovens § 86 a, samt § 117 a om kørsel i frakendelsestiden.

De overtrædelser, som Rigsadvokaten herefter finder bør være omfattet af de øvrige generelle forhøjelser fremgår af bilag I.

5. Sammenfatning af Rigsadvokatens forslag

Nedenfor sammenfattes Rigsadvokatens forslag til forhøjelser af bøderne på færdselsområdet:

- Den nugældende minimumsbøde forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr. for motordrevne køretøjer (biler, motorcykel, traktor, motorredskab og knallert), og til 700 kr. for gående, cykler, hestekøretøj og ridende.
- For cyklister foreslås endvidere fastsat en forhøjet bøde på 1.000 kr. ved særlige trafikfarlige overtrædelser som kørsel over for rødt lys og kørsel mod kørselsretningen, overtrædelse af visse vigepligtsregler samt overtrædelse af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon, jf. afsnit 4.3.2.
- For knallertførere foreslås fastsat en forhøjet bøde på 1.500 kr. ved særlige trafikfarlige overtrædelser som kørsel over for rødt lys og kørsel mod kørselsretningen samt ved overtrædelse af visse vigepligtsregler. Samme bødetakst foreslås fastsat ved overtrædelse af forbuddet mod kap- og væddekørsel samt ved overtrædelse af forbuddet i færdselslovens § 55 a mod at anvende håndholdt mobiltelefon. Det samme gælder ved tilsidesættelse af oplysningspligten mv. efter § 65, stk. 1 og 2, ved overladelse af føringen af en knallert, jf. § 54, stk. 4, ved for høj maksimalhastighed og/eller konstruktive ændringer, jf. § 67, stk. 2, efterligning eller uberettiget anvendelse af nummerplader samt ved manglende brug af styrthjelm. Derudover foreslår Rigsadvokaten, at der sker en omlægning af bødeberegningen i sager om hastigheds-overtrædelser begået på knallert, således at der tages udgangspunkt i den procentuelle overskridelse af den køretøjsbestemte hastighedsgrænse i § 43 a, jf. afsnit 4.3.3. Overtrædelser omfattet af klippekortordningen eller overtrædelser, der medfører frakendelse eller kørselsforbud foreslås fastsat til henholdsvis 2.000 kr. og 2.500 kr., jf. nedenfor.
- For overtrædelser hovedsageligt begået med tunge køretøjer foreslås bøderne for overtrædelse af dimensionsbekendtgørelsen (reglerne om køretøjers største bredde, længde, højde vægt og akseltryk) forhøjet både i forhold til mindre og større køretøjer, mens sanktionerne på køre- og hviletidsområdet ikke foreslås ændret. Der foreslås endvidere fastsat bødetakster for overtrædelse af reglerne om særtransporter, som ikke tidligere har været indeholdt i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000. Ved forslaget til bødetakster på særtransportområdet er der i vidt omfang foreslået forhøjelser, som går udover det bødeniveau, der er fastlagt i retspraksis, for at bringe bøderne på niveau med de øvrige bødetakster på tungvognsområdet, jf. afsnit 4.3.4.
- Bøderne for overtrædelser omfattet af klippekortordningen – der i dag ligger i niveauet fra 500 kr. til 1.500 kr. med undtagelse af hastighedsbøderne – foreslås alle forhøjet til 2.000 kr. grundet overtrædelsernes særlige alvorlige karakter, jf. afsnit 4.4.
- For overtrædelser, der er af en sådan grovhed, at frakendelse af førerretten kan komme på tale, foreslås bøden forhøjet således, at bøden – uanset den vejledende bødetakst for den enkelte overtrædelse – ikke fastsættes til beløb under 2.500 kr., jf. afsnit 4.5.
- Ved andre trafikfarlige overtrædelser mv. af færdselsloven foreslås fastsat en forhøjet bøde på 1.500 kr. Bøden skal efter forslaget anvendes ved manglende efterkommelse af anvisninger mv., jf. § 4, stk. 1 og 2, overtrædelse af forbuddet mod at anvende håndholdt mobiltelefon og ved manglende anvendelse af sikkerhedssele eller styrthjelm. Endvidere foreslås bøden for overladelse af føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet, jf. færdselslovens § 65, stk. 2, fastsat til 2.500 kr., når overtrædelsen vedrører andre køretøjer end tunge køretøjer. Bøden ved overladelse af føringen efter færdselslovens § 54, stk. 4, foreslås ligeledes fastsat til 2.500 kr., jf. afsnit 4.6.
- Ved overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser foreslås mindstetaksten forhøjet til 1.000 kr., ligesom der foreslås en forhøjelse på 500 kr. for så vidt angår de øvrige bødepositioner. Det foreslås endvidere, at alle de gældende takster for højhastighedstillæg forhøjes med 500 kr. samt at det særlige bødellæg ved hastighedsovertrædelser på 30 pct. eller derover forhøjes fra 500 kr. til 1.000 kr., jf. afsnit 4.7.
- De »resterende bødetakster« – dvs. de bødetakster, der efter de gældende retningslinjer straffes med en bøde, som overstiger minimumsbøden på 500 kr., men hvor der ikke er tale om bøder for overtrædelser

af klippekortordningen, bøder ved frakendelse af førerretten, eller bøder omfattet af forslaget om andre særlige forhøjelser på grund af trafikfarlighed mv. – foreslås forhøjet således, at der tages hensyn til løn- og prisudviklingen, jf. afsnit 4.8.

- Rigsadvokaten foreslår endelig, at der bl.a. af hensyn til forudsigeligheden i strafforfølgningen på færdselsområdet indsættes en ny bestemmelse om den tidsmæssige udstrækning af ældre afgørelses gentagelsesvirkning. Denne periode foreslås fastsat til 5 år i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 ikke finder anvendelse, og spørgsmålet ikke er særlig reguleret i færdselsloven. Forslaget omfatter ikke reglerne om køretøjers største tilladte akseltryk og totalvægt, hvor den gældende gentagelsesvirkningsperiode på 2 år foreslås videreført, jf. afsnit 3.6.

De fremsatte forslag til forhøjelse af bøderne indebærer så væsentlige ændringer af de gældende bødetakster, at ændringerne efter Rigsadvokatens opfattelse ikke kan gennemføres ved en ændret påtalepraksis fra anklagemyndighedens side. De foreslåede ændringer bør derfor efter Rigsadvokatens vurdering gennemføres ved lovgivning, således at der i forbindelse med en eventuel lovændring, som gennemfører de fremsatte forslag til forhøjelse af bøderne, fastsættes detaljerede retningslinjer for bødefastsættelsen.

De foreslåede forhøjelser af bødetaksterne ved overtrædelse af færdselslovgivningen vil efter Rigsadvokatens opfattelse eventuelt kunne gennemføres ved ændring af færdselslovens § 118, stk. 2, og § 118 a, stk. 1 og 2, samt ved indførelse af en ny bestemmelse i § 118 b.

Bestemmelsen i færdselslovens § 118, stk. 2, om de tilfælde, hvor der fastsættes skærpede bøder ved overtrædelse af loven, kan således fremover omfatte de overtrædelser, hvor der efter Rigsadvokatens forslag skal udmåles en bøde, som overstiger minimumsbøderne ved overtrædelse af loven. Det gælder endvidere bøder for overtrædelse af klippekortbestemmelserne, jf. færdselslovens § 125, stk. 2, bestemmelser i færdselsloven, der medfører betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten, jf. færdselslovens § 125, stk. 1 og § 126, stk. 1 og 2, eller som medfører et kørselsforbud i medfør af færdselslovens § 127.

For så vidt angår færdselslovens § 118 a, stk. 1, bemærkes, at bøderne for overtrædelse af færdselslovgivningen efter Rigsadvokatens forslag fortsat skal være delelige med 500 kr. med undtagelse af minimumsbøden til gående, cyklister og ridende, som efter forslaget er 700 kr. Under hensyn til Rigsadvokatens forslag om forhøjelse af minimumsbøden foreslås også beløbsgrænsen i § 118 a, stk. 2, 2. pkt. forhøjet. Dette beløb foreslås fastsat til 500 kr.

Gennemførelse af forslagene om forhøjelse af bøderne på færdselsområdet vil antageligt kunne rejse spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at lovgivningsmagten giver domstolene detaljerede anvisninger for straffens fastsættelse på området. Det bemærkes i den forbindelse, at der navnlig på færdselsområdet gennem de seneste mange år har udviklet sig en praksis for, at der i forarbejder til ændringer af færdselsloven fastsættes relativt præcise anvisninger til domstolene om strafniveauet. Baggrunden herfor er det betydelige antal ensartede sager på området, hvor straffene i vidt omfang fastsættes takstmæssigt, og hvor personlige forhold kun tillægges begrænset betydning ved strafudmålingen. Hvis en ændret praksis for sanktionerne i disse tilfælde ikke ligger fast fra starten, vil politiet og anklagemyndigheden ikke kunne afgøre sagerne ved bødeforelæg, men vil være nødsaget til at indbringe et antal sager for domstolene, indtil der foreligger retspraksis på området. Dette vil medføre en forøget ressourceanvendelse både hos domstolene og anklagemyndigheden, ligesom sigtede i lignende sager må afvente udfaldet af prøvesagerne, før deres sager kan afgøres. Det bemærkes endeligt, at sådanne anvisninger i forarbejderne ikke vil afskære domstolene fra i særlige tilfælde efter en konkret, individuel vurdering at fravige bødetaksterne i den enkelte sag.

Rigsadvokatens forslag om fastsættelse af en generel 5-årig gentagelsesvirkningsperiode på området vil endvidere indebære, at der bør indsættes en ny bestemmelse herom i færdselsloven. Det bør fremgå af en sådan bestemmelse, at der kun kan fastsættes skærpet straf i gentagelsestilfælde ved overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af loven, hvis det nye forhold er begået inden 5 år efter at den tidligere straf er fastslået ved endelig dom eller bødevedtagelse. Det bør endvidere fremgå, at bestemmelsen ikke finder anvendelse ved overtrædelse af reglerne om køretøjers største tilladte akseltryk og totalvægt, hvor

det foreslås, at gentagelsesvirkningen ophører efter 2 år. Endelig bør det fremgå, at bestemmelsen ikke skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor straffelovens § 84 finder anvendelse eller spørgsmålet er særlig reguleret i færdselsloven.

Såfremt de fremsatte forslag vedtages vil Rigsadvokaten snarest foretage en revision af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager.

-
- 1) Opgørelse fra Rigspolitiet pr. 1. september 2009
 - 2) Opgørelse fra Rigspolitiet pr. 1. september 2009

Bilag I**Oversigt over bøder i Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselssager, der efter forslaget vil overstige minimumsbøden**

§	Forhøjelse	Bemærkninger
4, stk. 1 færdselstavler	500-1.000 → 1.500 og ved klip 2.000	Anden særlig forhøjelse/Bøde ved klipovertrædelse
4, stk. 1 spærrelinje	500-1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
4, stk. 1 lyssignal	1.000-1.500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
4, stk. 1 nødspor	500-1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
4, stk. 2	500-1.000 → 1.500 og ved klip 2.000	Anden særlig forhøjelse/Bøde ved klipovertrædelse
Rødt lys, kørsel mod kørselsretningen, § 4, stk. 1 og 2 (lille knallert)	500-1.000 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
5, stk. 2	1.000-1.500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
5, stk. 4	500-1.500 → 1.000-1.500	Minimumsbøde/Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
7, stk. 2	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
7, stk. 6	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
9	5.000 kr.	Ingen forslag om regulering
14, stk. 5	500-1.000 → 1.000-1.500	Minimumsbøde/Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
15, stk. 3	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
15, stk. 4	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
16, stk. 2	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
§ 17, stk. 1, jf. § 16, stk. 2	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
18, stk. 1	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
18, stk. 2	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
18, stk. 3	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
18, stk. 4	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
19, stk. 1	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
19, stk. 2	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
21, stk. 1	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
21, stk. 2	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
21, stk. 3	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
22, stk. 1	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse

23, stk. 1	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
24, stk. 1	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
25	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
26, stk. 2	1.500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
26, stk. 3	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
26, stk. 4	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
26, stk. 5	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
26, stk. 6	1.000 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
Visse vigepligtsovertrædelser, § 26, 2-4 og 6 og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning (lille knallert)	500 – 1.000 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
27, stk. 5	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
27, stk. 6-7	1.000-1.500 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
28, stk. 5	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
31, stk. 3	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
37, stk. 4	1.500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
37, stk. 4 (lille knallert)	500 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
41, stk. 1-3	3.000 (særtransport)	Ny bødetakst ved særtransport
42 og 43	+ 500 på alle takster og tillæg	Se redegørelsen og bilag 2
43a	500 → 1.000-2.500	Minimumsbøde/Anden særlig forhøjelse, se redegørelsens afsnit 4.3.3.
51, stk. 7	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
52, stk. 5	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
53	Indtægtsbestemt	Ingen forslag om regulering
54, stk. 1 og 2	Indtægtsbestemt	Ingen forslag om regulering
54, stk. 3	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
54, stk. 4	1.000 - 1.500 → 1.500 - 2.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)/ Anden særlig forhøjelse
54, stk. 5	1.000 → 1.500 (beværter)	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
55 a	500 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
56, stk. 1, og § 63 a, stk. 1	1. -4. gang 5.000-10.000 uden formildende omstændigheder → 7.000-14.000	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
64, stk. 1	1.500 → 2.000	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
64, stk. 5 (ej godkendt)	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)

skolevogn)		
65, stk. 1 (motordrevne køretøjer, bortset fra knallert)	2.500 – 5.000	Ingen forslag om regulering
65, stk. 1 (knallerter)	500 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
65, stk. 2 (tunge køretøjer)	5.000	Ingen forslag om regulering
65, stk. 2 (andre motordrevne køretøjer, bortset fra knallert)	500 → 2.500	Anden særlig forhøjelse
65, stk. 2 (knallerter)	500 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
67, stk. 2 og 3 (generelt)	Ejer: 500 og 2.000 (mangler, der medfører fjernelse af nr. plade) → 1.000 og 3.000 (mangler, der medfører fjernelse af nr. plade) Fører halv takst, 500 – 1.000 → 1.000 – 1.500	Minimumsbøde/ Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
§	Forhøjelse	Bemærkninger
67, stk. 2, knallerter med for høj maksimalhastighed/konstruktive ændringer	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
68 forhandling af ulovlige knallertdele	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
68 (radar og laserudstyr)	1. -3. gang 1.000 – 2.000 → 1.500 – 2.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering i form af 500 kr. pr. takst)
68 a (ikke funktions-dygtig hastighedsbegrænser)	1. gang 4.000 → 4.500 2. gang 7.000 → 7.500	Følger forhøjelser på hastighedsovertrædelserne
68 a (andre overtrædelser)	500-1.500 → 1.000 -2.000	Minimumsbøde/Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
73, stk. 1 (efterligning eller uberettiget anvendelse af nummerplader)	1.000 – > 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)
74	Som § 73, stk. 1	
80, stk. 1	500 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
80, stk. 4, 1. pkt.	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
80 a, stk. 6, 1. pkt., jf. stk. 1	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
80 a, stk. 6, 1. pkt., jf. stk. 2	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
80 b, stk. 4, 2. pkt.	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
81, stk. 1	500 → 1.500	Anden særlig forhøjelse
81, stk. 3	500 → 2.000	Bøde ved klipovertrædelse
84		Se redegørelsens afsnit 4.3.4.2
85		Se redegørelsens afsnit 4.3.4.2
86 a		Ingen forslag om regulering

86		Forslag om nye takster vedr. særtransport, se redegørelsens afsnit 4.3.4.3
§ 117 a	Indtægtsbestemt	Ingen forslag om regulering
Cykel, § 4, stk. 1 og 2, § 26, stk. 2-4 og 6 og vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, § 55 a	500 → 1.000	Anden særlig forhøjelse
Hest + hestekøretøj § 54, stk. 3	1.000 → 1.500	Øvrig generel forhøjelse (pristalsregulering)

Forslag til nye bødetakster ved hastighedsovertrædelser

Tabel 1

Hastighedsbegrænsning/hastighed									Bødetakst	
Pct.	30 km/t	40 km/t	45 km/t	50 km/t	60 km/t	70 km/t	80 km/t	90 km/t	1	2
u/20	31 – 35	41 – 47	46 – 53	51 – 59	61 – 71	71 – 83	81 – 95	91 – 107	1.000,-	1500,-
20 – 29	36 – 38	48 – 51	54 – 58	60 – 64	72 – 77	84 – 90	96 – 103	108 – 116	1500,-	1500,-
30 – 39	39 – 41	52 – 55	59 – 62	65 – 69	78 – 83	91 – 97	104 – 111	117 – 125	1500,-	2000,-
40 – 49	42 – 44	56 – 59	63 – 67	70 – 74	84 – 89	98 – 104	112 – 119	126 – 134	2000,-	2500,-
50 – 59	45 – 47	60 – 63	68 – 71	75 – 79	90 – 95	105 – 111	120 – 127	135 – 143	2000,-	3000,-
60 – 69	48 – 50	64 – 67	72 – 76	80 – 84	96 – 101	112 – 118	128 – 135	144 – 152	2500,-	3500,-
70 – 79	51 – 53	68 – 71	77 – 80	85 – 89	102 – 107	119 – 125	136 – 143	153 – 161	3000,-	4500,-
80 – 89	54 – 56	72 – 75	81 – 85	90 – 94	108 – 113	126 – 132	144 – 151	162 – 170	3500,-	5000,-
90 – 99	57 – 59	76 – 79	86 – 89	95 – 99	114 – 119	133 – 139	152 – 159	171 – 179	4500,-	6500,-
100 –	60 –	80 –	90 –	100 –	120 –	140 –	160 –	180 –	5000,-	7500,-

Bødetakst 1: Uden for motorvej og på motorveje med tilladt hastighed på under 100 km/t:

Person- og varebiler, motorcykler samt busser på ikke over 3.500 kg. Kørsel med ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, traktor, motorredskab, blokvogn, mobilkran og ved slæbning.

Bødetakst 2: På alle veje:

Lastbiler, busser over 3.500 kg, vogntog bestående af lastbiler/busser over 3500 kg og registreringspligtige påhængskøretøjer, biler på ikke over 3.500 kg med tilkøbet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, og motorcykel med tilkøbet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Tillæg for hastighedsoverskridelse på 30% eller derover på andre veje end motorveje	1000,-
---	--------

Tabel 2

Hastighedsbegrænsning/hastighed					Bødetakst
Pct.	100 km/t	110 km/t	120 km/t	130 km/t	3
u/20	101 – 119	111 – 131	121 – 143	131 – 155	1000,-
20 – 29	120 – 129	132 – 142	144 – 155	156 – 168	1500,-
30 – 39	130 – 139	143 – 153	156 – 167	169 – 181	2000,-
40 – 49	140 – 149	154 – 164	168 – 179	182 – 194	2500,-
50 – 59	150 – 159	165 – 175	180 – 191	195 – 207	3000,-
60 – 69	160 – 169	176 – 186	192 – 203	208 – 220	3500,-

70 – 79	170 – 179	187 – 197	204 – 215	221 – 233	4500,-
80 – 89	180 – 189	198 – 208	216 – 227	234 – 246	5000,-
90 – 99	190 – 199	209 – 219	228 – 239	247 – 259	6500,-
100 –	200 –	220 –	240 –	260 –	7500,-

Bødetakst 3: På motorveje med tilladt hastighed på 100 km/t eller mere:

Person- og varebiler, motorcykler samt busser på ikke over 3500 kg.

Tabel 3

Højhastighedstillæg (alle veje)	
km/t	Tillæg
140-149	1000,-
150-159	1500,-
160-169	2000,-
170-179	2500,-
180-189	3000,-
190-199	3500,-
200-209	4000,-
210-219	4500,-
220-229	5000,-
230-239	5500,-
osv.	osv.

Bilag III

Justitsministeriet
 Færdsels- og våbenkontoret
 Slotsholmsgade 10
 1216 København K

DATO 20. oktober 2010

JOURNAL NR.
 RA-2009-700-0003
 BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER
 SAGSBEHANDLER: BAE

Rigsadvokaten

Frederiksholms Kanal 16
 1220 København K

TELEFON 33 12 72 00
 FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 27. august 2010 fremkom rigsadvokaturen med sine bemærkninger til et revideret udkast til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler (Knallertkørekort og sanktioner ved kørsel på knallert mv.). Der henvises til Justitsministeriets sagsnr. 2008-801-0027.

Rigsadvokaturen oplyste i den forbindelse, at de sanktioner for overtrædelser begået med knallert, som er foreslået i Rigsadvokatens redegørelse fra november 2009 om gennemgang af Rigsadvokatmeddelelse nr. 4/2000 om sanktionspåstande mv. i færdselsager og forslag til forhøjelse af bøder for overtrædelse af færdselsloven, burde revurderes i lyset af dette lovforslag.

Nedenfor følger rigsadvokatens forslag til nye takster for hastighedsovertrædelser begået med lille knallert (redegørelsens side 25) set i lyset af det reviderede udkast til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler:

Hastighedsoverskridelse	Lille knallert
under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	1.500 kr.
mere end 60 pct.-100 pct.	2.000 kr. (betinget frakendelse)
mere end 100 pct. eller mere end 100 km/t	2.000 kr. (ubetinget frakendelse)

Endvidere foreslås følgende rettelse til skemaet i redegørelsens side 23-24 vedrørende forslag til bødetakster for overtrædelser begået med lille og stor knallert:

	Lille knallert	Stor knallert
Overtrædelser, der medfører frakendelse af førerretten eller kørselsforbud, jf. afsnit 4.5.	2.000 (<i>ingen takst i det oprindelige forslag</i>)	2.500 kr. (<i>ingen ændring</i>)

Endelig foreslås følgende nye takster for hastighedsovertrædelser begået med stor knallert (redegørelsens side 25) set i lyset af lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkolåsordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse mv.):

Hastighedsoverskridelse	Stor knallert
under 30 pct.	1.000 kr.
30-60 pct.	2.000 kr. (klipovertrædelse)
mere end 60 pct.-100 pct.	2.500 kr. (betinget frakendelse)
mere end 100 pct. ved hastigheder på mere end 100 km/t eller kørsel med 200 km/t eller derover	2.500 kr. (ubetinget frakendelse)

På rigsadvokatens vegne

Eva Rønne